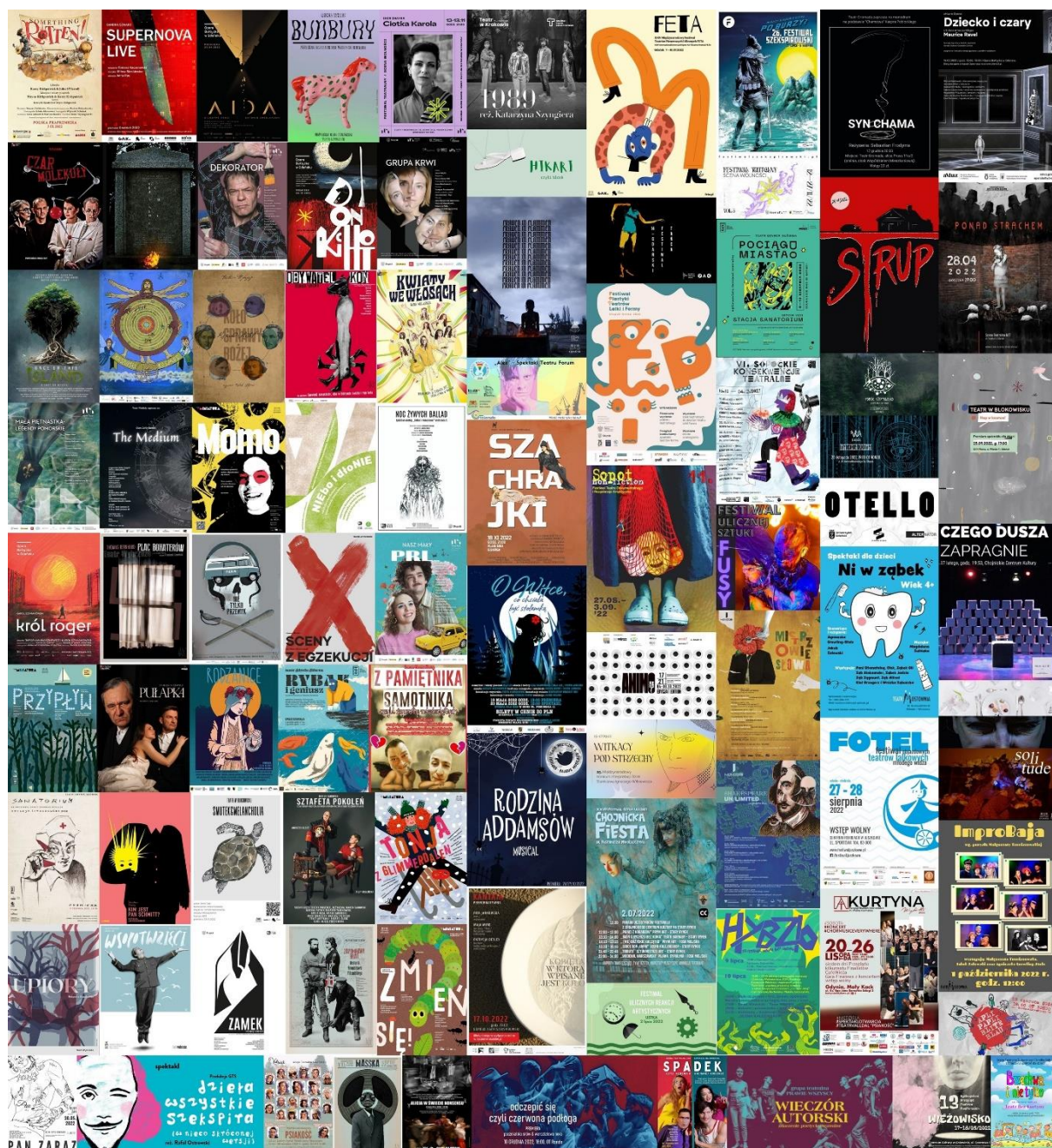

Życie teatralne na Pomorzu 2022

Spis treści

[Założenia raportu](#)

[Teatr w czasie wojny i w obliczu kryzysu](#)

[Rok 2022 w skrócie](#)

[Teatr publiczny/institutionalny](#)

- [Teatr Wybrzeże](#)
- [Teatr Muzyczny im. Danuty Baduszkowej w Gdyni](#)
- [Miejski Teatr Miniatura](#)
- [Opera Bałtycka](#)
- [Teatr Miejski w Gdyni im. W. Gombrowicza](#)
- [Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku](#)
- [Państwowy Teatr Lalki „Tęcza” w Słupsku](#)
- [Gdański Teatr Szekspirowski](#)
- [Ośrodek Teatralny Rondo w Słupsku](#)

[Teatr pozainstitutionalny/alternatywny](#)

- [Teatr Gdynia Główna](#)
- [Teatr Komedii Valldal](#)
- [Teatr w Blokowisku](#)
- [Sopocki Teatr Tańca](#)
- [Hertz Haus](#)
- [Fundacja Konglomeart / Grupa teatralna Lofty Yell](#)
- [TO-EN Butoh Company](#)
- [Teatr Ruchu Mo-sHe](#)
- [Pomorski Teatr Nobilis](#)
- [Fundacja Piotra Jankowskiego](#)
- [Fundacja Pomysłodalia](#)

[Miejsca](#)

- [Zakład Kulturalny](#)
- [Wejherowskie Centrum Kultury](#)
- [Teatr Atelier Sopot](#)

[Festiwale](#)

[Sukcesy \(nagrody i splendory\)](#)

[Krytyka teatralna](#)

[Wydawnictwa](#)

[Personalia](#)

[Pożegnania](#)

[Dobre praktyki](#)

[Warte odnotowania](#)

[Rekomendacje](#)

Założenia raportu

Niniejszy raport stanowi najpełniejsze, na bieżąco uzupełniane podsumowanie życia teatralnego na Pomorzu obejmujące teatry instytucjonalne, aktywności pozainstytucjonalne i wyróżniające się zjawiska teatru amatorskiego. Zebrane informacje pochodzą z ankiet wypełnionych przez teatry instytucjonalne i zainteresowane zespoły pozainstytucjonalne. Informacje pozaankietowe są efektem monitoringu życia teatralnego w przestrzeni rzeczywistej oraz w internecie, który Fundacja Pomysłodajnia prowadzi od roku 2013.

Raport nie ocenia jakości artystycznej przedstawionych zjawisk, pozostawia to odbiorcom. Zainteresowani mogą zapoznać się z szerokim spectrum opinii krytyków i recenzentów, otwierając hotlinki premierowych spektakli, pod którymi kryją się adresy do opinii, materiały uzupełniające oraz playlisty. Te ostatnie, zamieszczane przez Fundację od lat, stanowią zapis wyjątkowej sytuacji, jaką jest pierwsza reakcja publiczności.

Teatr w czasie wojny i w obliczu kryzysu

To był pierwszy, choć niepełny, rok popandemiczny, w którym teatr mógł swobodnie komunikować się ze społecznością, jednak trudny czas dla kultury nie skończył się. Wybuch wojny w Ukrainie i narastający kryzys ekonomiczny odcisnęły mocne piętno na kondycji teatrów i całej kultury. W czasach skrajnych zagrożeń potrzeby kulturalne schodzą na plan dalszy. Najbardziej cierpią przy tym propozycje teatru artystycznego wymagające odpowiedniego nastawienia. Teatr rozrywkowy nie ma takich problemów, widzowie szukają lżejszych form, w teatrze chcą przede wszystkim odpocząć i bawić się.

Wybuch wojny w Ukrainie był też próbą dla pomorskiego teatru, który stanął w tym trudnym momencie na wysokości zadania. Wszystkie teatry i wszystkie środowiska wykazały się bezprecedensową postawą, wsparcie i solidarność płynęły ze wszystkich stron. Oprócz gigantycznej pomocy finansowej i socjalnej ze strony samorządu i społeczności, powstawały projekty z udziałem ukraińskich artystek i artystów, spektakle repertuarowe zyskały wersję ukraińską, pokazy były okazją do wyrażenia wsparcia dla dzielnego narodu ukraińskiego. Z niepoliczalnej wielości wspaniałych zachowań pomorskich teatralników wspomniemy jako przykład postawę Tomasz Valldala Czarneckiego, dyrektora Teatru Komedii Valldal, który z własnej inicjatywy od pierwszych dni wojny organizował konwoje i wielokrotnie jeździł z pomocą dla Ukraińców, nierzadko z narażeniem życia. Magda "Bąbel" Adamowska, współzałożycielka Sopockiego Teatru Muzycznego Baabus Musicalis, również odważyła się pojechać z darami na Ukrainę. W hołdzie Ukrainie. Wzruszający był też odruch trzech pomorskich teatrów (Gdański Teatr Miniatura, Gdański Teatr Szekspirowski i Nowy Teatr w Słupsku), które ułożyły cyrylicą napis „Dzieci” – taki sam, jak przed zbombardowanym przez Rosjan teatrem w Mariupolu. 16 marca rosyjski agresor dokonał ataku na teatr w Mariupolu, mimo widocznych z dużej wysokości namalowanych przed budynkiem dużych białych napisów „dzieci”. W wyniku nalotu zginęło 300 osób chroniących się w piwnicach budynku.

Jednym z pobocznych tematów związanych z wojną w Ukrainie był stosunek do rosyjskiej kultury. Sankcje są jedną z form bezkrwawego wpływu na działania wojskowe i mogą obejmować wszystkie obszary aktywności, nie tylko gospodarkę. Bardzo spektakularne rozwiązania stosowano w wybranych dyscyplinach sportowych, w kulturze nie było jednej linii interpretacyjnej. W Polsce władze resortowe proponowały drastyczne rozwiązania, przez teatralną Polskę przetoczyła się

dyskusja na temat obecności rosyjskiej dramaturgii w repertuarach teatrów i w niewielkim stopniu stosunku do rosyjskich artystów. Ostatecznie na Pomorzu, poza Operą Bałtycką, nie wyrzucono z planów repertuarowych rosyjskich sztuk. Wydano również wspólne oświadczenie dyrektorów pomorskich instytucji kultury.

W obliczu wojny i ogromnej tragedii, z jaką spotyka się Naród Ukraiński, jako dyrektorzy pomorskich instytucji artystycznych nie widzimy możliwości współpracy z rosyjskimi i białoruskimi instytucjami i artystami, którzy są bezpośrednio i pośrednio powiązani z reżimem Putina i rosyjskim kapitałem lub są przez nie finansowane oraz stanowczo nie potępiają barbarzyńskiej napaści Federacji Rosyjskiej na niepodległą Ukrainę.

Brak współpracy z tymi instytucjami i artystami jest wyrazem naszej solidarności i wielkiego szacunku dla bohaterskiej postawy społeczeństwa ukraińskiego.

Krzysztof Babicki, Dyrektor Naczelny i Artystyczny Teatru Miejskiego im. Witolda Gombrowicza w Gdyni

Michał Derlatka, Dyrektor Miejskiego Teatru Miniatura

Agata Grenda, Dyrektorka Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego

Bogdan Kułakowski, p.o. Dyrektora Polskiej Filharmonii Sinfonia Baltica im. Wojciecha Kilara

Igor Michalski, Dyrektor Teatru Muzycznego im. Danuty Baduszkowej w Gdyni

Dominik Nowak, Dyrektor Naczelny i Artystyczny Nowego Teatru im. Witkacego w Słupsku

Adam Orzechowski, Dyrektor Teatru Wybrzeże

Roman Perucki, Dyrektor Polskiej Filharmonii Bałtyckiej im. Fryderyka Chopina w Gdańsku

Wojciech Rajski, Dyrektor Artystyczny Polskiej Filharmonii Kameralnej Sopot

Jolanta Rożyńska, Dyrektorka Wejherowskiego Centrum Kultury – Filharmonii Kaszubskiej

Michał Tramer, Dyrektor Państwowego Teatru Lalki Tęcza

Romuald Wicza – Pokojski, Dyrektor Opery Bałtyckiej w Gdańsku

Marek Więclawek, Dyrektor Cappelli Gedanensis

Oświadczenie m.in. o wojnie, sankcjach dla rosyjskich artystów i zablokowaniu funkcjonowania Rosyjskiego Domu Kultury w Gdańsku wydała również Pomorska Rada Kultury przy Marszałku Woj. Pomorskiego.

**Pomorska
Rada
Kultury**

Pomorska kultura dla Ukrainy

Ostatnie dni przyniosły Europie wojnę, której nikt nie rozumie. Cała Europa i pół świata, idąc ramię w ramię, potępia bezprzykładną agresję militarną i atak na podstawowe wartości, jakie winny obowiązywać w wolnym, demokratycznym świecie. Solidarność i współdziałanie, a także zgodność w komunikowaniu kolejnych sankcji nałożonych na Rosję mają bezprecedensową skalę i zasięg.

W obecnej sytuacji swoje zadanie ma do wypełnienia także kultura, w tym kultura pomorska. Naszym obowiązkiem jest stanąć po stronie słabszych, tych wszystkich artystów ukraińskich i ich rodzin, które są ofiarami wojny, które muszą porzucić swoje domy, aby ratować życie. Dlatego też, deklarując wsparcie dla ludzi kultury w Ukrainie, potępiamy agresję Rosji, wszelkie przejawy bezprzykładnego bestialstwa i terroru.

Deklarujemy jednocześnie, iż każdy ukraiński artysta, który przyjedzie do Polski, na Pomorze, dostanie wszelką możliwą pomoc, możliwość życia i tworzenia.

Wspieramy stanowisko dyrektorów pomorskich instytucji artystycznych, którzy we wspólnym oświadczeniu stwierdzili: nie widzimy możliwości współpracy z rosyjskimi i białoruskimi instytucjami i artystami, którzy są bezpośrednio i pośrednio powiązani z reżimem Putina (...). Brak współpracy z tymi instytucjami i artystami jest wyrazem naszej solidarności i wielkiego szacunku dla bohaterskiej postawy społeczeństwa ukraińskiego.

Równocześnie dostrzegamy wypowiedzi rosyjskich pisarzy, takich jak Włodimir Sorokin czy Borys Akunin, rezygnację z dyrektorowania rosyjskim teatrom przez czołowych artystów rosyjskiej sceny i wiele innych postaw świadczących o tym, że nie można mówić o jedności w ocenie działań Putina przez rosyjskich artystów. **Dlatego też sankcje w stosunku do rosyjskich artystów i kultury powinny być traktowane za każdym razem indywidualnie.** Są jednak przypadki, które wymagają szybkiej reakcji – jednym z nich jest zablokowanie dalszego funkcjonowania Rosyjskiego Domu Kultury w Gdańsku.

Pomorska Rada Kultury

Gdańsk, 4 marca 2022 r.

! Pomorskie
dla kultury

Narastający kryzys ekonomiczny i rosnąca inflacja wpływają na wybory i nastroje. Tak jak budżety teatrów roku 2022 nie ucierpiały znacząco, tak rośnie niepokój i niepewność. Przede wszystkim nieznany jest do końca wpływ podwyżki cen nośników energii na budżety instytucji kultury, w jeszcze

trudniejszej sytuacji jest kultura pozainstytucjonalna. Pierwsze miesiące roku 2023 dadzą odpowiedź na wiele pytań, ale... [Co by się nie działo, teatr musi grać](#).

Rok 2022 w skrócie

To był kolejny rok bez Dużej Sceny Teatru Wybrzeże. Od 2014 r. trwa realizacja ambitnego projektu przebudowy największego teatru dramatycznego na Pomorzu. W jej ramach powstała w 2018 r. nowa scena (Stara Apteka), w 2020 r. oddano do użytku zmodernizowaną Malarnię a w tym roku dokonano remontu Sceny Kameralnej. Brak Dużej Sceny to także brak Wybrzeża Sztuki, które prezentowało pomorskiej publiczności najciekawsze polskie przedstawienia sezonu. Tę lukę starały się wypełnić Gdański Teatr Szekspirowski i Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku. Zaproszenie do Gdańska krakowskich „Dziadów” i koprodukcja z krakowskim Teatrem im. J. Słowackiego musicalu „1989” były wydarzeniami o znaczeniu ponadlokalnym. Cieszy powrót Sceny Wolności – po pandemicznej przerwie w Słupsku mogliśmy zobaczyć ciekawy zestaw ambitnych propozycji artystycznych. Także w Słupsku po raz pierwszy odbył się Festiwal Plastyki Teatrów Lalki i Formy Słupsk-Ustka jako ukoronowanie [jubileuszu 75-lecia Teatru Lalki Tęcza](#).

Mimo trudnych warunków cieszą nowe inicjatywy i miejsca. W Zakładzie Kulturalnym działa formacja Hertz Haus – miejsce i zespół to najżywotniejsze nowe aktywności, które dają szansę na stworzenie czegoś stabilnego. Kuratorem Teatru w Blokowisku został Tomasz Kaczorowski, co bardzo szybko znalazło wyraz w postaci dużego ożywienia teatralnego w GAK Plama. Nie poddaje się Piotr Jankowski, w Teatrze Atelier rezydencję rozpoczął Teatr Nieduży, co zaowocowało już trzema premierami w reżyserii Piotra Kosewskiego („Medea, moja sympatia”, „Balladina” i „The Medium”), Teatr Nowa Strefa wyprodukował spektakl „Anna”, najstabilniejszym teatrem pozainstytucjonalnym od lat jest Teatr Gdynia Główna. W obszarze teatru amatorskiego najciekawszym wydarzeniem roku był festiwalowy Przegląd Teatrów Amatorskich im. Marka Hermanna Kurtyna 2022 przeprowadzony z wielkim rozmachem po raz siódmy w Gdyni. Warto też odnotować 20-lecie Kuźni Brackiej prowadzonej w Starogardzie Gdańskim przez braci Ireneusza i Radosława Ciecholewskich i 10-lecie Teatru Navpaky, jednego z nielicznych teatrów w Polsce ze stałym repertuarem w języku ukraińskim. Cieszą postawy społeczne ludzi teatru, jak głos dyrektorów słupskich scen w akcji przeciw przemocowości. Teatr nie jest obojętny społecznie, co manifestowało się nie tylko w akcji dla Ukrainy, ale w stałej działalności Teatru Biuro Rzeczy Osobistych, Teatru Razem (premiera spektaklu „Podchodzisz moją samotność” w ramach rezydentury w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim) czy pokazach Przeglądu Teatralnego Masska w ramach 21. edycji.

Pozaartystycznie najciekawiej działo się w Teatrze Muzycznym im. Danuty Baduszkowej w Gdyni, gdzie Mateusz Gigiewicz, nowy kierownik marketingu, wprowadził nowe rozwiązania w komunikacji teatru z odbiorcami.

Rok 2022 był nie tylko pasmem sukcesów. Publiczne wystąpienie Joanny Czajkowskiej zapowiadającej koniec Sopockiego Teatru Tańca i diagnozujące upadek sceny teatru tańca w Trójmieście było chyba najsmutniejszym momentem roku. Rozczarowaniem na pewno było też odwołanie tegorocznej, 23. edycji Ogólnopolskiego Festiwalu Sztuk Autorskich i Adaptacji „Windowisko” z powodu zbyt małej liczby zgłoszeń koniecznych do przeprowadzenia konkursu.

Teatr instytucjonalny

Jako idea teatr publiczny sytuuje się w dwóch porządkach – życia społecznego rozumianego jako forma spotkania oraz sztuki traktowanej jako rodzaj misji. Teatr oferuje życiu publicznemu wyjątkowe forum, gdzie odbywa się wymiana poglądów, wiedzy i emocji, gdzie toczy się debata, kształtuje się wspólnota, ujawniają się różnice i konfrontują przekonania. W zamian życie publiczne oferuje teatrowi rodzaj służby, wzywa teatr do współodpowiedzialności za kształt świadomości społecznej, jakość demokracji i poziom dyskusji. Z tego powiązania teatru i życia publicznego wynika rozumienie sztuki teatralnej jako misji, w ramach której przeżycia estetyczne, perswazja ideowa, walory edukacyjne i emocjonalna ekspresja służą wspólnemu myśleniu, odczuwaniu i debatowaniu o istotnych sprawach jednostek i zbiorowości ku pożytkowi wzajemnemu (fragm. za: Encyklopedią Teatru Polskiego).

[Sprawozdanie roczne z wykonania planów finansowych samorządowych instytucji kultury za 2021 r.](#)

[Sprawozdanie z wykonania planów finansowych samorządowych instytucji kultury w I półroczu 2022 roku](#)

Poniżej usystematyzowane dane za 2022 r. pozyskane od teatrów do dnia publikacji raportu w internecie (31.12.2022); część danych finansowych i frekwencyjnych za 2022 zostanie wpisana po przesłaniu ich przez teatry.

Teatr Wybrzeże

Dyrektor naczelny i artystyczny: Adam Orzechowski (od 2006 r.)

Zastępca dyrektora/kierownik literacki: Radosław Paczocha (od 2021 r.)

Sceny:

Duża Scena (nieczynna, w przebudowie; otwarcie dla publiczności od 2023 r), ul. Św. Ducha 2

Czarna Sala (nieczynna ze względu na przebudowę) ul. Św. Ducha 2

Scena Malarnia, ul. Teatralna 2 – widownia mobilna do ok. 100 miejsc

Scena Stara Apteka, ul. Teatralna 2 – 136 miejsc

Scena Kameralna, ul. Bohaterów Monte Cassino 30, Sopot - widownia mobilna do ok. 145 miejsc

Scena Letnia Pruszcz Gdański, Międzynarodowy Park Kulturowy Faktoria, ul. Zastawna – 900 miejsc

Misja Teatru: tworzenie i upowszechnianie kultury

Liczba premier z tytułami: 8, [„Bunbury. Komedia dla ludzi bez poczucia humoru”](#) reż. Kuba Kowalski, [„Sceny z egzekucji”](#) reż. Adam Orzechowski, [„Upiory”](#) reż. Olga Grzelak, [„Wsopotwzięci”](#) reż. Łukasz Czuj, [„Czego nie widać”](#) reż. Jan Klata, [„Kim jest pan Schmitt?”](#) reż. Jan Hussakowski, [„Koło Sprawy Bożej”](#) reż. Radek Stępień, [„Plac bohaterów”](#) reż. Franciszek Szumiński.

Liczba pokazów własnych: (brak danych)

Liczba pokazów impresaryjnych: (brak danych)

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: (brak danych)

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

24 kwietnia – „Śmierć komiwojażera” Arthura Millera w reżyserii Radka Stępnia została zaprezentowana na deskach Teatru Małego w Tychach w ramach cyklu SCENA KONESERA.

7 maja – „Awantura w Chioggi” Carla Goldoniego w reżyserii Pawła Aignera wzięła udział w konkursie 62. Kaliskich Spotkań Teatralnych.

12 maja - Spektakl „Faust” Goethego w reżyserii Radka Stępnia ze scenografią Pawła Paciorka i kostiumami Aleksandry Harasimowicz wziął udział w konkursie VI edycji Festiwalu Scenografii i Kostiumów Scena w Budowie.

1 czerwca – „Lilla Weneda” Juliusza Słowackiego w reżyserii Grzegorza Wiśniewskiego znalazła się w finale VII Konkursu na Inscenizację Dawnych Dzieł Literatury Polskiej Klasyka Żywa. Przedstawienie zostało zaprezentowane na Dużej Scenie Teatru im. Jana Kochanowskiego w Opolu w ramach 46. Opolskich Konfrontacji Teatralnych.

28 września - Spektakl „Resztki” w reżyserii Eweliny Marciniak wziął udział w 4. edycji Kieleckiego Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego.

Nagrody i wyróżnienia:

7 lutego - „Lilla Weneda” Juliusza Słowackiego w reżyserii Grzegorza Wiśniewskiego znalazła się w finale VII Konkursu na Inscenizację Dawnych Dzieł Literatury Polskiej Klasyka Żywa.

7 lutego - Jury 27. edycji Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej przyznało wyróżnienie aktorce Annie Kociarz za rolę Anny Iwaszkiewicz w spektaklu „Życie intymne Jarosława” w reżyserii Kuby Kowalskiego.

28 marca - z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru w Starej Aptece odbyła się uroczystość wręczenia Nagród Teatralnych Marszałka Województwa Pomorskiego i Nagród Teatralnych Miasta Gdańska za wybitne osiągnięcia sceniczne w 2021 roku. Spektaklem Roku Województwa Pomorskiego została „Nieczułość”. Teatralne nagrody powędrowały również do Małgorzaty Brajner, Sylwii Góry, Leny Frankiewicz, Pawła Aignera i Olo Walickiego.

*Honorowa Nagroda Teatralna Marszałka Województwa Pomorskiego za Spektakl roku 2021 dla spektaklu „Nieczułość” na podstawie powieści Martyny Bundy w reżyserii Leny Frankiewicz.

*Nagroda Teatralna Marszałka Województwa Pomorskiego dla Leny Frankiewicz za reżyserię spektaklu „Nieczułość” na podstawie powieści Martyny Bundy; za przejmującą, refleksyjną i ciekawie skomponowaną inscenizację herstorycznej sagi kaszubskiej o uniwersalnym znaczeniu.

*Nagroda Teatralna Marszałka Województwa Pomorskiego dla Sylwii Góry za wyrażenie poprowadzoną, poruszającą i zapadającą w pamięć kreację doświadczoną życiem Rozeli w spektaklu „Nieczułość” w reżyserii Leny Frankiewicz.

*Nagroda Teatralna Miasta Gdańska dla Pawła Aignera za reżyserię spektaklu „Awantura w Chioggi” Carla Goldoniego.

*Nagroda Teatralna Miasta Gdańska dla Małgorzaty Brajner za kreację Zosi w spektaklu „Emigrantki” Radosława Paczochy w reżyserii Elżbieta Depty.

*Nagroda Teatralna Miasta Gdańska dla Olo Walickiego za skomponowanie muzyki do spektaklu „Nieczułość” na podstawie powieści Martyny Bundy w reżyserii Leny Frankiewicz.

28 marca - Paweł Aigner i Michał Jaros zostali nominowani do Pomorskiej Nagrody Artystycznej.

10 kwietnia - Marzena Nieczuja Urbańska i Grzegorz Gzyl zostali uhonorowani Nagrodami Prezydenta Miasta Gdańska w Dziedzinie Kultury z okazji jubileuszu pracy twórczej.

21 kwietnia - Mirosław Baka został laureatem Wielkiej Pomorskiej Nagrody Artystycznej „za wirtuozerię aktorską, tworzenie mistrzowskich, pełnokrwistych kreacji teatralnych i filmowych zbudowanych na emocjach, poprowadzonych szalenie precyzyjnie, świadomie, prawdziwie, swobodnie, które jednocześnie ogląda się ze ściśniętym gardłem”.

16 maja - Nagrodę zespołową 62. Kaliskich Spotkań Teatralnych otrzymał zespół aktorski spektaklu „Awantura w Chioggi” Carla Goldoniego w reżyserii Pawła Aignera z Teatru Wybrzeże w Gdańsku: Agata Bykowska, Katarzyna Kaźmierczak, Urszula Kobiela, Katarzyna Z. Michalska, Marzena Nieczuja Urbańska, Małgorzata Oracz, Grzegorz Gzyl, Michał Jaros, Maciej Konopiński, Marcin Miodek, Jakub Nosiadek, Grzegorz Otrębski i Adam Turczyk.

6 czerwca - Teatr Wybrzeże został nominowany w konkursie IDOL 2022 organizowanym przez Fundację Szansa dla Niewidomych. Teatr nominowano w kategorii: Instytucja otwarta dla niewidomych, a specjalistka ds. edukacji Weronika Łucyk otrzymała indywidualną nominację w kategorii Idol środowiska.

12 września - aktorka Dorota Kolak znalazła się w 30. edycji Subiektywnego spisu aktorów teatralnych Jacka Sieradzkiego. Dorota Kolak [mistrzostwo].

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 532 subskrybentów

[VOD](#) – 198 widzów

[Facebook](#) – 26 388 obserwujących

[Twitter](#) – 1 913 obserwujących

[Instagram](#) – 3 662 obserwujących

[Playlista Pomorza Kultury](#)

Wpływ pandemii na funkcjonowanie teatru:

Teatr Wybrzeże ze względu na pandemię koronawirusa Sars-Cov-2 od 1 stycznia do 28 lutego grał dla 30% widowni, kolejne 70% udostępniamy do sprzedaży jedynie osobom zaszczepionym przeciwko COVID-19. Od 1 marca gramy już dla 100% widowni bez limitu osób oraz podziału na zaszczepionych i niezaszczepionych.

Inne informacje

Trwa ostatni etap wieloletniego przedsięwzięcia inwestycyjnego mającego na celu poprawę jakości i atrakcyjności infrastruktury Teatru Wybrzeże - modernizacja Dużej Sceny Teatru. Jest to jednocześnie największa, zarówno pod względem wartości, jak i stopnia złożoności, z prowadzonych dotąd przez Teatr inwestycji.

W III kwartale zakończyliśmy prace budowlane mające na celu modernizację budynku Sceny Kameralnej w Sopocie. Głównym celem przedsięwzięcia jest poprawa parametrów użytkowych budynku poprzez wprowadzenie bardziej funkcjonalnego układu przestrzeni holu wejściowego, foyer oraz szatni, likwidację barier architektonicznych, modernizację kieszeni scenicznej, a także poprawę bezpieczeństwa pożarowego obiektu.

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach): 62 928

Procentowo liczba widzów w roku 2022 (frekwencja fizycznie na spektaklach): 92 proc.

Przychody w roku 2022 (ogółem): 21 998 203 zł

Sprzedaż własna za 2022 rok:

Przedsięwzięcia / przedstawienia własne: 2 505 291 zł

Przedsięwzięcia / przedstawienia gościnne: 15 603 zł

Działalność edukacyjna: 23 681 zł

Ogółem wpływy: 2 544 575 zł

Otrzymane granty: (Kultura dostępna) 41 000 zł

[**Teatr Muzyczny im. Danuty Baduszkowej w Gdyni**](#)

Dyrektor: Igor Michalski (od 2014 r.)

Zastępca dyrektora: Bogdan Gasik

Sceny – pl. Grunwaldzki 1:

Duża Scena – 1 070 miejsc

Nowa Scena – do 360 miejsc

Scena Kameralna – 147 miejsc

Misja Teatru: Celem Teatru jest tworzenie, prezentacja i upowszechnianie kultury teatralnej. Do podstawowych zadań Teatru należy aktywny udział w życiu kulturalnym miasta, województwa i kraju poprzez realizację i prezentację najwyższej jakości widowisk teatralno-muzycznych, opartych na najbardziej wartościowych działach literackich i muzycznych oraz zaspokajanie społecznych potrzeb uczestnictwa w kulturze.

Liczba premier z tytułami: 12, „[Z pamiętnika samotnika \(czyli żywoty nieświętych\)](#)” w ramach Projektu Inicjatyw Aktorskich, „[Zapomniany brat. Historia Bronisława Piłsudskiego](#)” reż. [Piotr Wyszomirski](#) w ramach Projektu Inicjatyw Aktorskich, „[Pomorskie opowieści... na nowo zagrane](#)” w ramach Projektu Inicjatyw Aktorskich, „[MaMy czas](#)” w ramach Projektu Inicjatyw Aktorskich, „[Marek Sadowski i przyjaciele. Moje piosenki, czyli pożegnanie dekady](#)” w ramach Projektu Inicjatyw Aktorskich, „[Something Rotten, czyli coś się psuje](#)” reż. [Tomasz Dutkiewicz](#) koprodukcja z Teatrem Komedia w Warszawie, „[Sztafeta pokoleń](#)” reż. [Marek Sadowski](#) w ramach Projektu Inicjatyw Aktorskich, „[Once on this Island](#)” reż. [Agnieszka Płoszajska](#) koprodukcja z Państwowym Policealnym Studium Wokalno-Aktorskim w Gdyni i Stowarzyszeniem „Baduszkowcy”, „[Sinatra way](#)” w ramach Projektu Inicjatyw Aktorskich, „[Chopin wiwisekcja](#)” reż. [Katarzyna Kurdej](#) w ramach Projektu Inicjatyw Aktorskich, „[Francja elegancja](#)” w ramach Projektu Inicjatyw Aktorskich, [Koncert Sylwestrowy „Rewia '90 & British”](#)

Liczba pokazów własnych: 270; Duża Scena – 163, Scena Nowa – 77, Scena Kameralna – 30

Liczba pokazów impresaryjnych: 70

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: (brak danych)

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): (brak danych)

Teatr w internecie:

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 2,74 tys. subskrybentów

[Facebook](#) – 45 768 obserwujących

[Instagram](#) – 11,1 tys. obserwujących

[TikTok](#) – 147 obserwujących

[Playlista Pomorza Kultury](#)

Ciekawe projekty marketingowe:

- automatyzacja procesów zakupowych (biletomat zewnętrzny)

- aplikacja z muzyką ze spektaklu „Mistrz i Małgorzata” dostępna od 01.01.2023 w Google Play i AppStore

- dynamiczne kody QR

Podstawowe informacje o aplikacji z muzyką ze spektaklu „Mistrz i Małgorzata” na systemy Google Android oraz Apple iOS:

– główną funkcją aplikacji jest sprzedaż muzyki ze spektaklu, aplikacja jest darmowa, użytkownik otrzymuje trzy darmowe utwory, może dokonać zakupu pełnej wersji aplikacji uzyskując tym samym dostęp do całej muzyki ze spektaklu, muzyka jest dostępna w wykonaniu dwóch obsad aktorskich,

– dodatkowe funkcje aplikacji to:

- dostęp do kompleksowych informacji na temat spektaklu, twórców, produkcji, obsady (wraz z informacjami biograficznymi aktorów), składu orkiestry,
- przekierowania na witrynę oficjalnej strony internetowej musicalu –mistrzimalgorzata.org, przekierowanie do systemu sprzedaży biletów.

Automatyzacja procesów zakupowych

Już w styczniu 2023 r. w okolicy Teatru Muzycznego w Gdyni stanie zewnętrzny biletomat. Dzięki niemu udostępnimy Widzom nową możliwość nabycia biletów – poza godzinami otwarcia teatralnych kas.

Przez kilka ostatnich miesięcy testowaliśmy biletomat wewnętrzny firmy Iksoris. Stojące w holu kasowym urządzenie zyskało przychylność Widzów, chętnie korzystających z samoobsługi. Za pomocą ekranu dotykowego można zapoznać się z bieżącym repertuarem, wybrać tytuł, a następnie miejsce na widowni oraz rodzaj biletu (normalny lub ulgowy). W biletomacie można dokonać wyłącznie transakcji bezgotówkowej. Transakcja zajmuje kilka chwil, kończąc się odbiorem wydrukowanych biletów. Urządzenie jest dostosowane do osób z niepełnosprawnościami, między innymi wzroku i fizycznymi.

Teatralnymi kasami samoobsługowymi otwieramy się na nowe i oferujemy Widzom kolejne możliwości szybkiego i bezproblemowego zakupu biletów – bez konieczności dostosowywania się do godzin pracy teatralnych kas lub korzystania z internetu. Już za kilka miesięcy zakup biletów na ulubiony spektakl lub jako prezent będzie mogło stanowić część wieczornego spaceru.

Responsywne kody QR

Jeszcze w tym roku na fotelach widowni Dużej Sceny i w całej przestrzeni Teatru Muzycznego w Gdyni pojawią się kody QR, które będą pozwalały przejść do strony internetowej, aplikacji lub innej funkcji. Obecnie pracujemy nad tym aby naklejka kodu QR mogła przekierowywać do różnych stron w zależności od tego na jakim spektaklu będą widzowie.

Dziękujemy firmie Ziaja za dofinansowanie tego znaczącego usprawnienia funkcjonowanie gdyńskiego Teatru Muzycznego. Rozwijamy się cyfrowo dzięki Portowi Lotniczemu Gdańsk im. Lecha Wałęsy.

Liczba widzów w roku 2022: 230 206; Duża Scena – 161 333, Scena Nowa 22 868; Scena Kameralna 4 045, impresariat – 41 960

Procentowo liczba widzów w roku 2022: (brak danych)

Przychody w roku 2022 (ogółem): 38 445 145 zł

Przychody z tytułu dotacji – 17 979 940 zł (15 979 940 zł Urząd Marszałkowski, 2 mln Miasto Gdynia)

Przychody własne – 20 465 205 zł

Miejski Teatr Miniatura

Dyrektor naczelny i artystyczny: Michał Derlatka (od 2019 r.)

Sceny – al. Grunwaldzka 16

Duża Scena – 300 miejsc

Scena Kameralna – 100 miejsc

Sala Prób – 100 miejsc

Misja Teatru: Naszą misją jest tworzenie wyjątkowych, pobudzających wyobraźnię oraz rozwijających wrażliwość i mądrość, doświadczeń teatralnych. Chcemy być w żywym kontakcie z miejscem i czasem, w którym działamy, szukając tematów ważnych dla lokalnej społeczności, ale także dotykających uniwersum.

Liczba premier z tytułami: 5, [„Tonja z Glimmerdalen”](#) reż. Karolina Maciejaszek, [„Momo”](#) reż. Lena Frankiewicz, [„Przypływ”](#) reż. Alicja Morawska-Rubczak, [„Jak się tu znaleźliśmy”](#) reż. Magdalena Miklasz, Amadeusz Nosal, [„Zmień się!”](#) reż. Edyta Janusz-Ehrlich

Liczba pokazów własnych: 299

Liczba pokazów impresaryjnych: 0

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 69

Udział w festiwalach i konkursach (nagrody):

Nagroda Teatralna Miasta Gdańska dla spektaklu „Co u diabła” w reż. Michała Derlatki

Nagroda Teatralna Marszałka Województwa Marszałkowskiego dla Marka Zákostelecký'ego za koncepcję i przygotowanie scenografii oraz lalek do spektaklu "Co u diabła"

6. Przegląd Nowego Teatru dla Dzieci we Wrocławiu ze spektaklami „Akademia pana Kleksa” i „Cztery pory roku”

28. Ogólnopolski Konkurs na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej | nagroda dla Wojciecha Stachury za koncepcję scenografii i lalek oraz rolę w spektaklu „Beton”

Festiwal Plastyki Teatrów Lalki i Formy Słupsk-Ustka 2022 | nagrody za spektakl „Beton” dla aktora Wojciecha Stachury i reżysera Michała Derlatki

Międzynarodowy Festiwal Teatrów dla Dzieci i Młodzieży Korczak Dzisiaj | Grand Prix dla spektaklu „Tonja z Glimmerdalen” w reż. Karoliny Maciejaszek

Teatr w internecie:

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 651 subskrybentów

[Facebook](#) – 12 265 obserwujących

[Instagram](#) – 2 252 obserwujących

Do stałego zespołu dołączyli aktorzy: Magdalena Gładysiewicz i Kamil Marek Kowalski

Ludzie Teatru Miniatura

Wojciech Stachura, aktor:

- nagroda Polskiego Ośrodka Lalkarskiego POLUNIMA dla najbardziej obiecującego aktora młodego pokolenia „za prawdziwe i wyraziste kreacje oraz grę formą i zabawę formą w monodramie „Beton” wg powieści Moniki Milewskiej w reż. Michała Derlatki w Teatrze Miniatura w Gdańsku”
- nagroda za koncepcję scenografii i lalek oraz rolę w spektaklu „Beton” | 28. Ogólnopolski Konkurs na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej
- nagroda za spójną i wielowątkową koncepcję aktorską i scenograficzną w spektaklu „Beton” | Festiwal Plastyki Teatrów Lalki i Formy Słupsk-Ustka 2022
- Nagroda Miasta Gdańska dla Młodych Twórców w Dziedzinie Kultury

Michał Derlatka, reżyser:

- nagroda za wydobywanie indywidualnych losów zamkniętych w zunifikowanej przestrzeni w spektaklu „Beton” | Festiwal Plastyki Teatrów Lalki i Formy Słupsk-Ustka 2022

Marek Zákostelecký, scenograf „Co u diabła”:

- Nagroda Teatralna Marszałka Województwa Marszałkowskiego

Agnieszka Kochanowska, kierowniczka literacka:

- nominacja za książkę „Jak się tu znaleźliśmy” wydaną przez Teatr Miniatura w konkursie Książka Roku 2022 Polskiej Sekcji IBBY w kategorii literackiej

Justyna Sawicka, Dział Literacki:

- nominacja za projekt Książka w roli głównej realizowany w Teatrze Miniatura w konkursie Książka Roku 2022 Polskiej Sekcji IBBY w kategorii upowszechnianie czytelnictwa

W 2022 roku teatr zorganizował pierwszą edycję konkursu na koncepcję spektaklu dla dzieci od 3 do 6 lat i tygodniowe rezydencje artystyczne „Sztuka się Robi” dla kolektywów twórczych wybranych w konkursie. W pokazach finałowych rezydencji wzięli udział dyrektorzy teatrów, kierownicy literaccy, pedagodzy teatru i dziennikarze z całej Polski. W 2023 roku teatr zrealizuje jedną z koncepcji rozwijanych podczas rezydencji artystycznych w formie pełnego spektaklu. Projekt został zrealizowany dzięki dofinansowaniu ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu Narodowego Centrum Kultury „Kultura – Interwencje. Edycja 2022”.

Z kolei dzięki dofinansowaniu z programu „Promocja czytelnictwa” Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego realizowaliśmy interdyscyplinarny projekt „Książka w roli głównej” EJ, którego pomysłodawczynią i koordynatorką jest Justyna Sawicka z Działu Literackiego teatru. To cykl spotkań z teatrem, literaturą i sportem. Każde wydarzenie w cyklu to performatywne czytanie wybranej książki w wykonaniu zaproszonego sportowca, aktorów Teatru Miniatura i pedagogi teatru (często również u udziałem widowni), po którym gość odpowiada na pytania widowni. Potem ci, którzy mieli ochotę na pogłębienie tematu książki i teatralną zabawę, mogli wziąć udział w rodzinnych warsztatach. Wszystkie spotkania były tłumaczone na Polski Język Migowy. Naszymi gośćmi byli: Leszek Blanik, gimnastyk sportowy, mistrz świata i mistrz Europy, Piotr Zeszutek, rugbysta, kapitan

reprezentacji Polski w rugby, Natalia Pamięta, rugbystka, mistrzyni Polski i Europy, Hanna Samson i Anna Chomnicka, wielokrotne mistrzynie Polski w unihokeju, zawodniczki reprezentacji Polski oraz Mateusz Kusznerewicz, żeglarz sportowy, mistrz olimpijski i mistrz świata w klasie Finn oraz w klasie Star, wielokrotny mistrz Polski.

Za projekt „Książka w roli głównej” Justyna Sawicka otrzymała nominację w konkursie Książka Roku 2022 Polskiej Sekcji IBBY w kategorii upowszechnianie czytelnictwa. Z kolei w kategorii literackiej nominowana została wydana przez Miniaturę książka „Jak się tu znaleźliśmy” Agnieszki Kochanowskiej z ilustracjami Joanny Czaplewskiej.

Teatr prowadzi i rozwija bogatą działalność edukacyjną pod szyldem Pracowni Teatralnych Inspiracji, niekiedy w mniej typowych formach jak realizowany z Wydziałem Gospodarki Komunalnej Urzędu Miejskiego w Gdańsku spektakl „Kierunek: Ziemia!” i towarzyszące mu warsztaty, z którym w 2021–2022 teatr objechał większość gdańskich szkół podstawowych czy dwie edycje wydarzenia teatralno-edukacyjnego InveStacja realizowanego we współpracy z InvestGda i Polsat Plus Arena Gdańsk. Pracownia Teatralnych Inspiracji to wydarzenia dla dzieci, młodzieży, rodzin, dorosłych, grup szkolnych oraz nauczycieli, edukatorów i animatorów. To m.in. Akademia Miniatury, czyli trwające cały rok szkolny zajęcia teatralne dla różnych grup wiekowych, Miniaturowe Zagadki – nietypowe zwiedzanie teatru w formie gry, warsztaty dla klas do spektakli w repertuarze, spacer teatralne, czyli poznawanie teatru w plenerze, e-warsztaty na platformach do nauki zdalnej, premiery nauczycielskie i warsztaty rozwojowo-artystyczne dla nauczycieli, a także warsztaty rodzinne inspirowane powstającymi premierami czy specjalnymi okazjami. W teatrze mieści się biuro programu Edukacja do Kultury. Gdańsk.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach): 54 253

Procentowo liczba widzów w roku 2022 (frekwencja fizycznie na spektaklach): 85 proc.

Przychody w roku 2022 (ogółem): 6 944 180,84*

w tym:

Przychody ze sprzedaży działalności podstawowej: 1 164 886,74

Przychody ze sprzedaży towarów: 5 202,91

Dotacja podmiotowa: 5 012 469,00

Granty, dotacje celowe ujęte memoriałowo: 431 611,99

Przychody finansowe: 612,47

Przychody operacyjne: 329 397,73

*Nie ujęto rozliczenia rocznego VAT

Opera Bałtycka

Dyrektor – Romuald Pokojski (p.o. od 2018, dyrektor od 2019 r.)

Scena – al. Zwycięstwa 15

Scena Główna – 492 miejsc

Misja Teatru: Opera Bałtycka w Gdańsku to instytucja, która ułatwia mieszkańcom regionu dostęp do sztuki operowej i baletowej. Jest otwartym miejscem sprzyjającym „oswajaniu” z materią i językiem sztuki. Poprzez uczestniczenie w światowym obiegu operowym tworzy przestrzeń wymiany i współpracy. Swoimi realizacjami wzmacnia zainteresowanie miłośników opery z Polski i Europy. Jest przyjaznym miejscem twórczej pracy dla pracowników i współpracujących artystów. Dąży do przymierza z widownią poprzez długofalową, komplementarną oraz kompleksową organizację sezonów artystycznych, uwzględniających aspekty edukacyjne i popularyzatorskie.

Liczba premier z tytułami: 3, „Aida” reż. Anna Wieczur, „Król Roger” reż. Romuald Wicza-Pokojski, „Don Kichot” chor. Izabela Sokołowska-Boulton, Wojciech Warszawski

Liczba pokazów: 151

Liczba pokazów własnych: (brak danych)

Liczba pokazów impresaryjnych: (brak danych)

Liczba pokazów własnych poza siedzibą:

Prezentacja spektaklu *Aida* Giuseppe Verdiego podczas XVIII Bydgoskiego Festiwalu Operowego w Opera Nova w Bydgoszczy

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

Maksym Kohyt, pracownik Opery otrzymał Stypendium Kulturalne Miasta Gdańska na projekt „Utraceni” – skomponowanie muzyki do poezji Kamili Kończak (kategoria: muzyka).

Kierowniczka Zespołu Chóru Opery, Agnieszka Długołęcka zdobyła nagrodę specjalną dla najlepszego dyrygenta podczas Ogólnopolskiego Konkursu Chórów Dziecięcych Filii Melodiis w Połczynie Zdroju.

Artystki związane z Operą: Alisa Kopac, Joanna Kravchenko, Magdalena Maniewska, Weronika Kinga Cyncyla Kulpa jako zespół o’Bows Quartet otrzymały Pomorską Nagrodę Artystyczną w kategorii Pomorska Nadzieja Artystyczna.

Wyreżyserowany przez Dyrektora Opery spektakl „Brama” Roberta Wasilewskiego otrzymał Nagrodę im. Ireny i Tadeusza Byrskich w ramach XXI Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry”.

Ryszard Szczeszak, pracownik Opery otrzymał list gratulacyjny od Związku Artystów Scen Polskich Oddział w Gdańsku – za wieloletnią, profesjonalną i wierną służbę dla sceny, za współtworzenie sukcesów artystycznych.

Magdalena Szlawska, pracowniczka Opery otrzymała Nagrodę Prezydenta Miasta Gdańska w Dziedzinie Kultury.

Jerzy Snakowski, pomysłodawca i realizator spotkań edukacyjnych Opera? Si! Organizowanych przez Operę uhonorowany został Nagrodą Prezydenta Miasta Gdańska w Dziedzinie Kultury oraz Nagrodą

specjalną Marszałka Województwa Pomorskiego w dziedzinie kultury za wybitne zasługi w zakresie twórczości artystycznej oraz upowszechniania i ochrony kultury na rzecz mieszkańców województwa pomorskiego.

Marzena Ostryńska, artystka Zespołu Chóru została uhonorowana nagrodą specjalną Międzynarodowego Konkursu Wokalnego „Bella Voce” w Busku – Zdroju 2022.

Teatr w internecie:

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 224 subskrybentów

[Facebook](#) – liczba obserwujących: 13 tys.

[Instagram](#) – 2 948 obserwujących

Wpływ pandemii na funkcjonowanie teatru

W 2022 roku Opera działała w oparciu o przepisy prawa, w tym związane z przeciwdziałaniem rozprzestrzeniania się wirusa SARS-CoV-2 oraz dostosowywała zasady działania do wprowadzanych zmian. Ponadto Opera działała w oparciu o regulaminy i procedury wewnętrzne i inne wydawane dokumenty wewnętrzne. W okresie od 1 stycznia do 28 lutego 2022 roku przy ograniczonej do 30% widowni odbyło się 31 wydarzeń.

W geście solidarności z mieszkańcami, brutalnie zaatakowanej przez Rosję, Ukrainy Opera Bałtycka w Gdańsku podjęła szereg działań:

1. Podczas wydarzenia „Opera? Si!” 26 lutego Artysta Chóru ukraińskiego pochodzenia Witalij Wydra wykonał pieśń ukraińskiego poety romantycznego Mykhaila Petrenki „Wpatruję się w niebo i rozmawiam z myślami”.
2. W sobotę 26 lutego zespół Chóru Opery Bałtyckiej w Gdańsku przy wsparciu Pracowników Technicznych nagrał hymn Ukrainy. Materiał udostępniono na profilu prowadzonym przez Operę na Facebooku.
3. Odwołano 6 – zaplanowanych na 4, 5, 6 marca, 28, 29 maja i 1 czerwca br. spektakli baletowych „Kopciuszek” Sergiusza Prokofiewa (5 marca odbyło się „B jak balet”, 28 maja – Balet Opery Lwowskiej – Gala, 29 maja i 1 czerwca – „Sen nocy letniej”),
4. Koncert „Apokalipsa” oraz marcowe spektakle „Fidelio” odbyły się pod hasłem „Solidarni z Ukrainą”. Wymowa zarówno koncertu Tomasza Koniecznego jak i opery Beethovena okazały się niezwykle aktualne w kontekście wydarzeń z 24 lutego br. Dodatkowo, w poniedziałek 14 marca br. w foyer teatru odbyło się spotkanie Wieczór poezji ukraińskiej. Uczestnicy wydarzenia usłyszeli interpretacje wierszy Kateryny Kałytko z tomiku „Nikt nas tu nie zna i my – nikogo”, Marianny Kijanowskiej z tomiku „Babi Jar”, „Na głosy” oraz Serhieja Żadana z tomiku „Etiopia”. W przygotowanie wieczoru włączyli się przedstawiciele pomorskiego środowiska muzycznego oraz artyści ukraińscy, pracownicy oraz Dyrektor Opery Bałtyckiej w Gdańsku, partnerem był Instytut Kultury Miejskiej.
5. Wykonywano hymn Ukrainy po spektaklach repertuarowych Opery Bałtyckiej w Gdańsku.
6. Udostępniano pokoje gościnne obywatelom Ukrainy.
7. Zrealizowano szereg działań o charakterze integrująco-edukacyjnym dedykowanych dzieciom doświadczonych wojną na Ukrainie w tym spotkania warsztatowe oraz półkolonie artystyczne we współpracy z Fundacją Dajemy Dzieciom Siłę.
8. Złożono wnioski oraz otrzymano dofinansowanie na przeprowadzenie rezydencji ukraińskich artystów w ramach projektu „Opera matters/Opera ma znaczenia”.
9. W wyniku przesłuchań do Zespołu Chóru, do spektakli „Aida” oraz „Król Roger” zostali doangażowani śpiewacy ukraińscy.
10. Zorganizowano wydarzenie Balet Opery Lwowskiej – Gala. Podczas wydarzenia gościom towarzyszyła osoba posługująca się językiem ukraińskim oraz polskim.

11. Złożono wniosek o stypendium twórcze do programu WspieraMY Ukrainę organizowany przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca dla siedmiorga artystów z Ukrainy przybyłych do Polski w wyniku wybuchu wojny.

Opera Bałtycka w Gdańsku prowadziła w 2022 roku szereg działań o charakterze edukacyjnym:

1. „Opera? Si!” – celem projektu była popularyzacja nie tylko sztuki operowej, ale generalnie - sztuki wysokiej, ambitnej. Prelekcje miały przygotować widzów do świadomego, intelektualnego odbioru skomplikowanego utworu, jakim jest spektakl operowy. Prowadzącym i twórcą jest Jerzy Snakowski. **Sezon artystyczny 2021/2022 zwieńczył odcinek specjalny cyklu – Gala z okazji 100. Odc. „Opera? Si!”.**

2. „Pomposo i..”. - spotkania muzyczne dla rodzin z dziećmi w wieku 4-9 lat. Spotkania w niedzielne popołudnia pozwalały w aktywny sposób wprowadzić dzieci w świat muzyki, śpiewu, tańca i teatru. Każdy odcinek poświęcony był innemu tematowi i przedstawiony przez znanych dzieciom bohaterów. Odcinki były powtarzane w tygodniu, by umożliwić przyjscie grupom zorganizowanym. Działanie współtworzone przez pracowników zespołów artystycznych Opery, promowane także w internecie w ramach formuły „Pomponewsy”.

3. Opera na start – muzyczno-ruchowe zajęcia dla dzieci w wieku od 9 miesięcy do 3 lat.

4. Opera chat - unikatowe wydarzenie popularyzatorskie, towarzyszące wybranemu spektaklowi z repertuaru Opery Bałtyckiej składające się z prelekcji, transmisji zakulisowych rozmów z wykonawcami i realizatorami podczas przerw i bezpośredniej wymiany myśli z ekspertem, Jerzym Snakowskim.

5. Warsztaty teatralne – zajęcia dla grup zorganizowanych wokół wybranych spektakli z repertuaru, angażujące uczestników do działań analitycznych i twórczych, zapoznające uczniów z wybranymi tekstami kultury i fragmentami dzieła (np. „Madama Butterfly” Pucciniego).

6. Taneczna paczka - cotygodniowe zajęcia prowadzone przez artystów Baletu Opery Bałtyckiej skierowane są do odbiorców w różnym wieku (od 3-latków po dorosłych) z podziałem na grupy początkujące i zaawansowane. W czerwcu 2022 roku odbył się pokaz końcowy – „Pierwsze operowe kroki”, podczas którego uczestnicy zajęć zaprezentowali choreografie przygotowane z tancerzami Baletu.

7. Operowy Chór Dziecięcy - oferta skierowana do młodych odbiorców w wieku 8-14 lat. Uczestnicy w ramach cotygodniowych zajęć rozwijali umiejętności wokalne, zdobywali wiedzę z zakresu śpiewu i opery oraz pierwsze doświadczenia sceniczne. W czerwcu 2022 roku odbył się pokaz końcowy – „Pierwsze operowe kroki”, podczas którego uczestnicy zajęć zaprezentowali efekty rocznej pracy. Zespół bierze udział w spektaklach repertuarowych, m.in. „Fidelio” Beethovena, „Król Roger” Szymanowskiego, projektach współprac jak „Dziecko i czary” Ravela przygotowanego przez Akademię Muzyczną im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku oraz wydarzeniach edukacyjnych *Pomposo i....*

8. B jak balet - otwarta próba zespołu baletu Opery Bałtyckiej w Gdańsku. W dniu 9 września 2022 roku „B jak balet” zostało zrealizowane we współpracy z Ogólnokształcącą Szkołą Baletową im. Janiny Jarzynówny-Sobczak w Gdańsku (udział uczniów w wydarzeniu oraz stworzenie przestrzeni do wręczenia nagrody dla artystki i pedagoga Pani Ireny Tarasiewicz).

9. Opera od kulis – oprowadzanie grupy zwiedzających po budynku opery: od foyer przez widownię. Wydarzenie skierowane do szerokiego grona odbiorców, w tym głównie grup zorganizowanych.

10. Artetematy – zajęcia kreatywne dla rodzin z dziećmi realizowane we współpracy z artystami Opery w foyer.

11. Spotkania autorskie w foyer wokół książki Małgorzaty Walewskiej „Moja twarz brzmi znajomo” oraz wokół książki „Uwodziciel. Rzec o Karolu Szymanowskim” autorstwa Danuty Gwizdalanki.

Liczba działań edukacyjnych: 487; liczba uczestników: 6 188

Wydarzenia specjalne:

Kameralny koncert „Wtorki na fali” we foyer – obchody rocznicy 130. urodzin i 80 lat od śmierci Bruno Schulza. Program koncertu ułożony został w całości z propozycji muzycznych złożonych przez artystów Opery Bałtyckiej w Gdańsku i objął zarówno dzieła klasyczne, muzykę elektroakustyczną, działanie na pograniczu muzyki i ruchu jak i prawykonanie nowej kompozycji młodego trójmiejskiego artysty.

Wieczór Młodej Choreografii edycja II – wydarzenie dofinansowane ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu „Taniec”, na które składało się pięć etiud tanecznych w choreografii artystów baletu Opery Bałtyckiej w Gdańsku.

Działania na rzecz dostępności.

Opera Bałtycka pozyskała grant ze środków Państwowego Funduszu na rzecz osób niepełnosprawnych w ramach projektu „Kultura bez barier” i realizuje przedsięwzięcie grantowe „Opera Dostępna”. Przedsięwzięcie w kompleksowy sposób udostępnia działalność Opery osobom ze szczególnymi potrzebami w zakresie wzroku.

Efekty zadania to samodzielność Opery w przygotowaniu i realizacji spektakli z audiodeskrypcją i sensorycznymi wprowadzeniami oraz podniesienie kompetencji kadry dzięki realizacji cyklu szkoleń. Dzięki realizacji przedsięwzięcia Opera będzie posiadała nową, dostępną stronę internetową.

W 2022 roku w Operze Bałtyckiej w Gdańsku odbyło się 7 wydarzeń w formie online, m.in. streamingi na żywo spektakli: „Kandyd” Bernsteina, „Fidelio” Beethovena.

W 2022 roku nawiązano współpracę z następującymi podmiotami:

1. Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku – prezentacja spektaklu dyplomowego studentów wydziału wokarno-aktorskiego pt. „Dziecko i czary” Maurice Ravela, udział studentek (kierunek: śpiew solowy) w prelekcjach scenicznych „Opera? Si!”,
2. Uniwersytet Gdański – przygotowanie gry edukacyjnej „Tropem nadbałtyckich tajemnic”,
3. Instytut Kultury Miejskiej w Gdańsku – organizacja „Wieczoru poezji ukraińskiej”, realizacja kolejnej edycji projektu popularyzatorskiego „Gdańskie miniatury”,
4. Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę – organizacja warsztatów oraz półkolonii dla dzieci z doświadczeniem wojny na Ukrainie,
5. Szkoła Muzyczna I i II stopnia im. Feliksa Nowowiejskiego w Gdańsku – udział uczniów w próbach oraz spektaklu „Król Roger” Karola Szymanowskiego,
6. Stowarzyszenie Okno na Świat – zapewnienie tłumacza Polskiego Języka Migowego podczas spotkania muzycznego dla dzieci „Pomposo i...” 1 czerwca,
7. Fundacja Palma oraz Rada Dzielnicy Aniołki – udział artystów Opery oraz artystów współpracujących z Operą w Świącie Wielkiej Alei,
8. Mazowieckie Stowarzyszenie Pracy dla Niepełnosprawnych De Facto – realizacja audiodeskrypcji do spektakli „Sen nocy letniej” Mendelssohna-Bartholdy’ego i „Straszny dwór” Moniuszki,

9. Polski Związek Niewidomych Okręg Gdańsk – konsultacje i współpraca przy działaniach na rzecz dostępności,
10. Członkostwo w Stowarzyszeniu Opera Europa, zrzeszającym europejskie teatry i festiwale operowe; w tym udział w konferencjach w kontekście rozwiązań dla teatrów w czasie pandemii,
11. Współpraca z Fundacją RC przy realizacji działań w ramach stypendiów twórczych artystów z Ukrainy,
12. Współpraca z artystami z Korei Południowej, Argentyny, Bułgarii, Włoch, Ukrainy.

Organizatorem Opery Bałtyckiej w Gdańsku jest Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego. W 2022 roku Teatr otrzymał wsparcie od Miasta Gdańska, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Instytutu Muzyki i Tańca. Mecenasem Opery pozostała Grupa Lotos S.A. (od sierpnia 2022 roku – Grupa Orlen), a Partnerem - Laboratorium Kosmetyczne dr Irena Eris.

Liczba widzów w roku 2022: 46 545

Procentowo liczba widzów w roku 2022: (brak danych)

Przychody w roku 2022 (ogółem): (brak danych)

Teatr Miejski im. W. Gombrowicza

Dyrektor naczelny i artystyczny: Krzysztof Babicki (od 2011 r.)

Zastępca dyrektora: Iwona Walkusz

Sceny – gen. J. Bema 26:

Duża Scena – 280 miejsc

Mała Scena – 99 miejsc

Scena na Darze Pomorza (al. Jana Pawła II)

Scena letnia na plaży w Gdyni Orłowie

Misja Teatru: Teatr im. Witolda Gombrowicza jest miejscem żywym, fermentującym artystycznie, z bogatą ofertą repertuarową, skierowaną do widzów poszukujących w teatrze zarówno podniet intelektualnych i estetycznych, jak i chwili oddechu od męczącej rzeczywistości. Scena Letnia w Orłowie, Festiwal R@Port oraz Gdynska Nagroda Dramaturgiczna to, oprócz stałych działań repertuarowych, oryginalne oferty artystyczne skierowane do widzów z całej Polski.

Liczba premier z tytułami: 4, „Czar molekuły” reż. Krzysztof Rekowski, „Pułapka” reż. Krzysztof Babicki, „Kwiaty we włosach” reż. Alina Moś-Kerger, „Umrzeć ze śmiechu” reż. Krzysztof Babicki.

Liczba pokazów własnych: 168 (styczeń-październik)
Liczba pokazów impresaryjnych: 0
Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 5
Udział w festiwalach i konkursach: (brak danych)

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 212 subskrypcji

[Facebook](#) – 12 724 obserwujących

[Instagram](#) – 1 157 obserwujących;

[Twitter](#) – 1 716 obserwujących

Teatr Miejski im. Witolda Gombrowicza od wielu lat realizuje stały projekt edukacyjny „Palec Gombrowicza. Dotknij Teatru”, w ramach którego odbywa się szereg warsztatów, spotkań, dyskusji itp. przybliżających teatr dzieciom, młodzieży oraz nauczycielom.

W tym roku przystąpiliśmy również do przedsięwzięcia grantowego „Dostępny Teatr Miejski w Gdyni” w ramach projektu „Kultura bez barier”, którego celem jest zminimalizowanie barier dla dostępności osób z niepełnosprawnością.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach): 32 243

Procentowo liczba widzów w roku 2022 (frekwencja fizycznie na spektaklach): 80,40 proc.

Przychody 2022 ogółem: 8 116 518 zł

Przychody własne: 2 162 276 zł

Dotacja podmiotowa: 5 766 242 zł

MKiDN: 38 000 zł

Marszałek Woj. Pomorskiego: 5 000 zł

Grant PFRON: 145 000 zł

Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku

Dyrektor naczelny i artystyczny: Dominik Nowak (od 2016 r.)

Scena, ul. Lutosławskiego 1:

Scena – 248 miejsc

[teatr w okresie letnim buduje scenę plenerową na dachu (taras na dachu) swojego budynku – 80 miejsc]

Misja Teatru: nowoczesny teatr środka

Liczba premier z tytułami: 5, [„Nasz mały PRL” reż. Monika Janik-Hussakowska](#), [„Dekorator” reż. Paweł Piter](#), [„Grupa krwi” reż. Maciej Gorczyński](#), [„Ciotka Karola” reż. Ihor Chayka](#), [„Mała Piętnastka-legendy pomorskie” reż. Tomasz Man](#)

Liczba pokazów własnych: 137

Liczba pokazów impresaryjnych: 15

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 20

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

8.04. – XXVIII Międzynarodowy Festiwal Sztuk Przyjemnych i Nieprzyjemnych w Łodzi

3.05. – Jelenia Góra Pestka Międzynarodowy Festiwal Teatrów i Kultury Awangardowej

22.09. – 13. Koszalińskie Konfrontacje Młodych „m-teatr 2022

6–16.12. – Scena Wolności – Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 355 subskrybentów

[Facebook](#) – 7,7 tys. obserwujących

[Instagram](#) – 1 586 obserwujących

[Playlista Pomorza Kultury](#)

Wpływ pandemii na funkcjonowanie teatru

Bez wątpienia pandemia odcisnęła głębokie piętno na funkcjonowaniu teatru. Znacząco spadła frekwencja, ilość widzów, ilość spektakli – a co za tym idzie, również wpływy do kasy teatru.

Zawirowania związane z covid-19 odcisnęły się również na kondycji zespołu – brak stabilności, ograniczenia, „stracone” dwa lata w wyraźny sposób odcisnęły swoje piętno na kondycji instytucji i osób w niej zatrudnionych.

Obecny kryzys ekonomiczny związany z szalejącą inflacją i spiralą cenowo-płacową stawia Nowy Teatr im. Witkacego w Słupsku w najtrudniejszej sytuacji organizacyjnej od początku mojej dyrektury (D. Nowak).

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2022: 21 881

Procentowo liczba widzów w roku 2022: 69,14 proc.

Przychody w roku 2022 (ogółem): (brak danych)

Państwowy Teatr Lalki „Tęcza” w Słupsku

Dyrektor naczelny i artystyczny: Michał Tramer

Sceń: stacjonarna w siedzibie Teatru w Słupsku, przy ul. Waryńskiego 2,
– 159 miejsc

Misja Teatru:

Wierzmy, że współczesny teatr dla dzieci i młodzieży powinien nie tylko dostarczać rozrywki i wrażeń estetycznych, ale także wychowywać. Tworząc tytuł zadajemy sobie pytanie „o czym będzie można porozmawiać z dzieckiem po danym spektaklu?”. Nasze spektakle, zachowując atrakcyjną formę, sięgają zwykle do głębszych, często trudnych tematów.

Liczba premier z tytułami: 3, [„Zamek” reż. Michał Tramer](#), [„NIEBO i dŁONIE” reż. Benjamin Bukowski](#), [„Noc żywych ballad” reż. Aleksandra Skorupa](#)

Liczba pokazów własnych: 147

Liczba pokazów impresaryjnych: brak

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 49

Udział w festiwalach i konkursach:

Od połowy sierpnia do końca września odbywał się w Tęczy Festiwal Plastyki Teatrów Lalki i Formy Słupsk - Ustka 2022. W jego ramach odbyły się:

- Wystawa fotograficzna Młoda Scenografia – ekspozycja plenerowa na promenadzie nadmorskiej w Ustce,

- Wystawa lalek teatralnych ze zbiorów Teatru Lalki Tęcza

- Plenerowa wystawa plakatu teatralnego

- Przegląd konkursowy spektakli teatrów formy – widzowie Festiwalu obejrzeni 11 spektakli

„LOT” – Olsztyński Teatr Lalek

„Pan Tadeusz. Ostatni zjazd” – Teatr Animacji Poznań

Kaspar” – Teatr Biuro Podróży, Poznań

„Kulki” – Białostocki Teatr Lalek

„Der Erlkönig” („Król Olch”) – Puppentheater Zwickau (Niemcy)

„Bezimienny/Nieznany” – Fundacja Gra/nice

„Brzydkie Kaczętko” – Teatr Baj Pomorski w Toruniu

„Czarnoksiężnik z krainy Oz” – Teatr Lalki i Aktora w Wałbrzychu

„Beton” – Miejski Teatr Miniatura w Gdańsku

„Arka czasu” – Teatr Lalki i Aktora „Kubuś” w Kielcach

„Tata” – Teatr Lalek Arlekin w Łodzi

Jubileusze

75-lecie istnienia Państwowego Teatru Lalki Tęcza

5-lecie istnienia Pracowni Edukacji Teatralnej przy PTL Tęcza

Publikacje

Luty 2022 - płyta audio zatytułowana „Uśmiechnij się”, zawierająca piosenki ze spektakli Teatru Lalki Tęcza.

Wrzesień 2022

„Tęcza – mały wielki teatr. Monografia naukowa z okazji jubileuszu 75-lecia Państwowego Teatru Lalki Tęcza w Słupsku” pod redakcją Karola Suszczyńskiego jest wielogłosową i wielokontekstową narracją, która w centrum badawczego namysłu ustanawia jedną z najstarszych instytucji kultury na Pomorzu. Autorzy i autorki zaproszeni do naukowej refleksji wspólnie uruchamiają interdyscyplinarny krajobraz, na tle którego oglądamy „mały wielki teatr” w ujęciu zarówno historycznym, jak i współczesnym. Zebrane w monografii teksty stanowią ciekawy i cenny przegląd kulturotwórczego potencjału Tęczy, badają osadzenie słupskiej sceny w przestrzeni lokalnej i krajowej, wnikliwie analizują konkretne przedstawienia i zjawiska. Publikacja przygląda się charakterowi słupskiej sceny lalkowej w kontekście semantyki, ale i samej plastyki czy wizualności; także – przez pryzmat okołoteatralnych działań edukacyjnych. Monografię zamyka skrupulatne kalendarium, którego lektura uwyraźnia znaczenie Państwowego Teatru Lalki Tęcza w Słupsku w kontekście historii polskiego teatru. Ale też harmonijnie finalizuje zawarte w monografii badania i uwagi, z których wiele ma charakter otwarty, zapraszający do dyskusji, przede wszystkim zaś – do kontaktu z materią teatralnego przedstawienia” – z recenzji dr Anny Jazgarskiej.

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 74 subskrybentów

facebook.com/teatrtecza – 4 167 obserwujących

facebook.com/PracowniaEdukacjiTeatralnej – 738 obserwujących

facebook.com/Czwartki-Doroslego-Widza-w-Teczy – 705 obserwujących

facebook.com/Teatralna-Spoldzielnia-Rzemieslnicza-Tecza – 207 obserwujących

facebook.com/FestiwalPlastykiTeatrówLalkiIFormySłupsk-Ustka2022 – 528 obserwujących

Playlista Pomorza Kultury

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2022: 20 500

Procentowo liczba widzów w roku 2022: 65-70 proc.

Przychody w roku 2022 (ogółem): 2 654 562,65 zł

dotacja podmiotowa UM Słupsk - 1 850 000 zł

dotacje celowe UM Słupsk - 110 000 zł (w tym dotacja inwestycyjna 10 000 zł)

przychód z biletów - 437 562,65 zł

dotacje MKiDN – 257 000 zł, w tym:

Festiwal Plastyki Teatrów Lalki i Formy Słupsk-Ustka 2022 – dotacja 100 tys. zł

Bliżej Tęczy – dotacja 49 tys. zł

Oswoić teatr – dotacja 30 tys. zł

„Noc żywych ballad” – dotacja 53 tys. zł

75 lat Teatru Lalki Tęcza w Słupsku - monografia naukowa – dotacja 25 tys. zł

Gdański Teatr Szekspirowski

Dyrektor naczelną i artystyczną: Agata Grenda

Scena – ul. Wojciecha Bogusławskiego 1:

liczba miejsc: w zależności od typu wydarzenia i ustawienia sali

– 1 150 (maksymalna liczba, przy wydarzeniu stojącym i miejscach nienumerowanych na galeriach)

– 600 na widowni głównej, przy spektaklu granym na scenie włoskiej

– sala spotkań: 80 osób

– sala wystawiennicza: 50 osób

– foyer: 60 osób

Misja Teatru

Manifest artystyczny Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego

1. Jesteśmy teatrem dwóch czasów. Czerpiemy z tradycji i historii oraz kreujemy teraźniejszość i przyszłość.
2. Komentujemy współczesny świat, inspirując się twórczością Szekspira, odczarowujemy mit Szekspira elitarnego. Jesteśmy przestrzenią spotkania sacrum i profanum – tak jak w czasach teatru elżbietańskiego.
3. Wierzymy w kulturę dialogu – z widzem, partnerami teatru, biznesem. Słuchamy naszych widzów i reagujemy na ich potrzeby, ale też kreujemy nowe.
4. Prezentujemy najciekawsze wydarzenia z Polski i ze świata, najwyższej jakości. Inspirujemy i wspieramy nowe adaptacje.
5. Wyznaczamy kierunki w edukacji kulturalnej, stajemy się najlepszym w Polsce centrum edukacji poprzez teatr.
6. Stawiamy na współpracę środowisk kultury, nauki i biznesu; wierzymy w społeczność lokalną.
7. Jesteśmy otwarci na wszystkie formy sztuki i komunikacji z widzem.

Liczba premier z tytułami: 2, „Dzieła wszystkie Szekspira (w nieco skróconej formie)” reż. Rafał Ostrowski, „1989” reż. Katarzyna Szyngiera.

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): brak danych

Teatr w internecie

teatrszekspirowski.pl

festiwalszekspirowski.pl

on.teatrszekspirowski.pl

YouTube – 827 subskrybentów

facebook.com/gdansk.shakespeare.theatre – 38 559 obserwujących

facebook.com/gdansk.shakespeare.festival – 9,7 tys. obserwujących

instagram.com/gdanski_teatr_szekspirowski/ – 8 011 obserwujących

Playlista Pomorza Kultury

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach): 121 286; dane poniżej

Procentowo liczba widzów w roku 2022 (frekwencja fizycznie na spektaklach): dane poniżej

Przedsięwzięcia / przedstawienia własne	Miejsca na widowni	Liczba premier	Liczba przedstawień	Liczba widzów	Frekwencja w %
Scena GTS – scena elżbietańska [WESOŁE KUMOSZKI Z WINDSORU]	627	0	7	3156	72%
Scena GTS – scena elżbietańska [BURZA]	571	0	5	1108	39%
Scena GTS – scena włoska z miejscami nienumerowanymi [DZIEŁA WSZYSTKIE SZEKSPIRA (W NIECO SKRÓCONEJ WERSJI)]	421	1	3	1263	100%
Scena GTS – scena włoska z miejscami nienumerowanymi [DZIEŁA WSZYSTKIE SZEKSPIRA (W NIECO SKRÓCONEJ WERSJI)]	421	0	9	3094	82%
Scena GTS – scena włoska z miejscami nienumerowanymi [PODCHODZISZ MOJĄ SAMOTNOŚĆ]	421	1	1	842	100%
Scena GTS – scena włoska z miejscami nienumerowanymi [PODCHODZISZ MOJĄ SAMOTNOŚĆ]	421	0	3	678	54%
Scena GTS – scena włoska z miejscami nienumerowanymi [1989]	471	2	5	3038	109%
Przedsięwzięcia poza siedzibą	-	-	-	-	-
w tym przedsięwzięcia zagraniczne	-	-	-	-	-
Ogółem	-	4	33	13179	79%

Przedsięwzięcia / przedstawienia impresaryjne	Miejsca na widowni	Liczba przedstawień	Liczba widzów	Frekwencja w %
Bezradność filozofa cykl spotkań	85	6	437	85%
Laboratorium Pieśni koncert	600	1	499	83%
JA, BAŁWAN spektakl dla dzieci	303	2	589	97%
Horse in Love / The Absurdity of Love próba otwarta spektaklu	75	1	78	104%
Horse in Love / The Absurdity of Love spektakl	491	1	373	76%
Horse in Love / The Absurdity of Love spotkanie z artystami	60	1	52	86%
Lech Janerka koncert	860	1	539	62%
Fisz Emade Tworzywo koncert	860	1	735	85%
Konferencja projektu „Treasure Iceland-Theatre Inclusions”	40	1	24	60%
Otwarcie Biblioteki Prof. Jerzego Limona 458. Urodziny Szekspira	150	1	167	111%
Promocja książki “Siedem grzechów głównych” 458. Urodziny Szekspira	150	1	167	111%
Romeos&Julias unplugged. Traumstadt 458. Urodziny Szekspira - spektakl	453	2	809	89%
Salve Regina spektakl taneczny	453	2	732	80%

OVAl koncert	116	1	74	63%
Światliki koncert	760	1	268	35%
Zjemy wasze dzieci. Z cebulą spektakl	120	2	240	100%
Konferencja naukowa "Jerzy Limon. Inspiracja, Dialog, Polemika"	195	2	340	87%
Otwarcie wystawy "Pochwała szaleństwa"	100	1	100	100%
Alicja po drugiej stronie lustra spektakl	303	2	591	97%
Bartek Wąsik gra Radiohead koncert	195	1	100	51%
26. Festiwal Szekspirowski	-	37	6670	93%
TNMK koncert	470	1	158	33%
"Head Down/Głową w dół" performans dźwiękowy/installacja rezonująca	150	3	286	64%
Kora. Boska spektakl	650	1	604	92%
Król koncert	500	1	416	83%
InlanDimensions festiwal kultury eurazjatyckiej	-	4	1213	66%
Cykl Kierunek: Islandia	-	5	908	48%
Blenders koncert	800	1	775	97%
Dziady spektakl	450	2	917	102%
Scary Silent Disco wydarzenie muzyczne	300	1	199	66%
Raz, dwa, trzy koncert	421	1	368	87%
Maria Peszek koncert	600	1	501	83%
Zwiedzanie Teatru	-	258	4131	-
Zwiedzanie Teatru (wnętrze, dziedziniec, ścieżka spacerowa na murach)	-	-	36 223	-
Ogółem	-	347	60 283	78%

Gdański Teatr Szekspirowski to samorządowa instytucja kultury działająca jako teatr impresaryjny. Inicjatorem powstania teatru był Prof. Jerzy Limon, pisarz i szekspirolog, który odkrył, że istniejąca w Gdańsku w XVII wieku Szkoła Fechtunku była pierwszym teatrem publicznym w Polsce, gdzie regularnie występowali aktorzy angielscy wystawiając m.in. sztuki Williama Szekspira. Gdański Teatr Szekspirowski został założony jako instytucja, w 2008 r., współzałożycielami byli Miasto Gdańsk, Marszałek Województwa Pomorskiego i stworzona przez Profesora Limona Fundacja Theatrum Gedanense.

Budowa teatru rozpoczęła się w 2009 r. w miejscu XVII-wiecznego pierwowzoru. Powstał nowoczesny obiekt o wyjątkowej architekturze, wewnątrz sali głównej jest rekonstrukcją dawnego teatru elżbietańskiego, adaptowalne audytorium pozwala na uzyskanie różnych typów scen, a otwierany dach daje możliwość prezentacji spektakli przy świetle dziennym. Uroczyste otwarcie siedziby Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego nastąpiło 19 września 2014 r.

Pierwszym Dyrektorem GTS był Profesor Jerzy Limon. Od września 2021 r. Dyrektorką jest Agata Grenda.

Przychody w roku 2022 (ogółem): 14 417 310 zł
– z tytułu dotacji i grantów: 8 073 286 zł
– przychody własne: 6 344 024 zł
Frekwencja: 121 286 osób

Ośrodek Teatralny Rondo w Słupsku

Dyrektorka Słupskiego Ośrodka Kultury: Jolanta Krawczykiewicz

Kierownik Ośrodka Teatralnego Rondo: Aleksandra Karnicka

Sceny, ul. Niedziałkowskiego 5a:

Sala widowiska – 120 miejsc

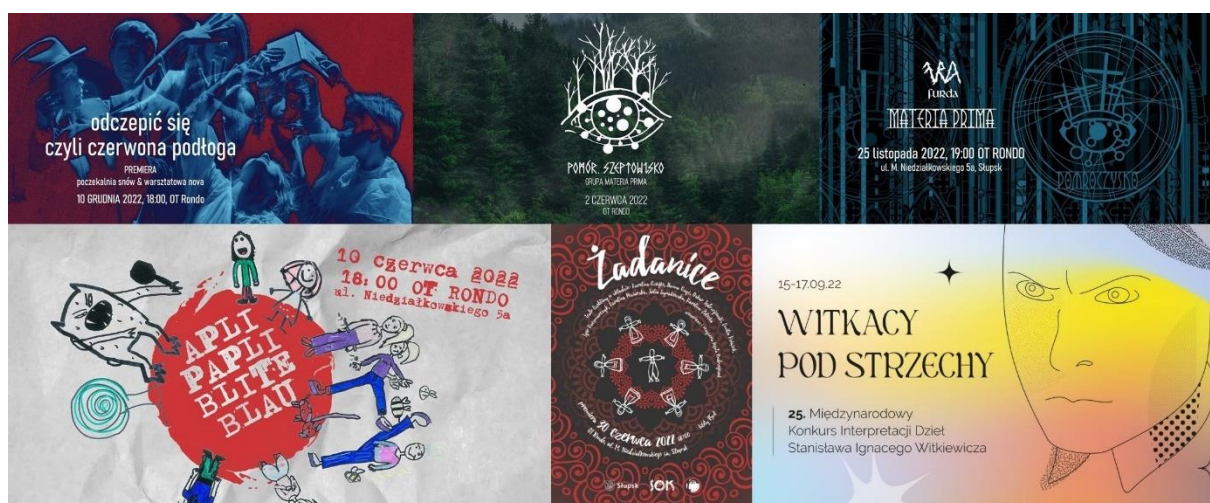
Sala Prób – 50 miejsc

Misja Teatru: Misją Pracowni teatralnej Ronda jest tworzenie sprzyjających warunków pracy dla twórców nieprofesjonalnych w dziedzinie teatru oraz łączenie działań w zakresie twórczości profesjonalnej i amatorskiej. Przybliżanie sztuki teatru szerokiej publiczności poprzez organizowanie spektakli, festiwali teatralnych, konkursów i spotkań oraz wykorzystywanie technik teatralnych w działaniach edukacyjnych, wychowawczo-profilaktycznych i terapeutycznych. Istotą powyższych działań jest nauczanie innych korzystania z dóbr kultury i bycia jej aktywnym uczestnikiem.

Teatr jest sztuką, która skupia wszystkie inne jej dziedziny, dlatego Teatr Rondo podejmuje działania wyzwajające twórczy potencjał artystów wokół teatru (fotografia, muzyka, film, literatura, plastyka), co z kolei pozwala na integrowanie środowiska twórców i jednocześnie buduje różnorodną grupę twórców i odbiorców skupionych wokół „Ronda”.

Dzięki swym specyficznym funkcjom techniki teatralne mogą być wykorzystywane nie tylko w wymiarze artystycznym, ale także wychowawczym, profilaktycznym i terapeutycznym, dlatego w Teatrze Rondo podejmowane są inicjatywy dotyczące promocji zdrowia i zapobiegania patologiom społecznym. Poprzez wysoką jakość proponowanych realizacji (spektakli, koncertów, zajęć warsztatowych, festiwali, konkursów, promocji książek, projektów interdyscyplinarnych) Teatr podwyższa kompetencje odbiorców kultury, co podnosi potencjał społeczeństwa w ogóle. Docelowo mieszkańcy Słupska dzięki uczestnictwu w naszych działaniach rozwijają swoją kreatywność również w innych dziedzinach życia.

Liczba premier z tytułami: 7, „Alicja w świecie nonsensu” reż. Wiesław Dawidczyk, „Pomór. Szeptowisko” reż. Anna Rau, „Wieczór autorski” reż. Małgorzata Burjan, „Apli papli blite blau” reż. Agata Andrzejczuk, „Żadanice” reż. Agata Andrzejczuk, „Odczepić się, czyli czerwona podłoga” reż. Wiesław Dawidczyk, „Pomroczyko – Furda/Materia Prima”

Liczba pokazów własnych: 26
Liczba pokazów impresaryjnych: 11
Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 4

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

Teatr Osobliwy ze spektaklem „Żadanice” brał udział w XVIII Przeglądzie Teatrów Osób Niepełnosprawnych „Innym Okiem” w toruńskim Teatrze Baj Pomorski w ramach 28.

Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Lalek SPOTKANIA oraz w XXI Międzynarodowym Przeglądzie Teatralnym MASSKA w sopockim Teatrze Atelier.

Mała Konsekwencja Teatralna wędruje do spektaklu „Wyznania” Teatru Rondo ze Słupska na Sopockich Konsekwencjach Teatralnych

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 132 subskrybentów

[Facebook](#) – 4 522 obserwujących

[Instagram](#) – 935 obserwujących

Wpływ pandemii na funkcjonowanie teatru

Przez obostrzenia oraz ogólny strach i unikanie miejsc publicznych zmniejszyła się frekwencja.

Dodatkowe informacje

W kwietniu 2022 roku rozpoczęliśmy rok „50 lat Rondo”. W 1972 w sali PDK w Słupsku odbyła się premiera spektaklu „Tu kolumbowe miałem stanowisko” i wtedy po raz pierwszy pojawiła się nazwa „RONDO”. 50 lat później ten TEATR jest wciąż obecny, przede wszystkim w ludziach, którzy zetknęli się z teatrem RONDO. 50 lat przetrwała idea budowania teatru z amatorami. Pomysł Antoniego Franczaka Teatr Poezji „Rondo” rozrósł się do rozmiarów interdyscyplinarnego Ośrodka Teatralnego RONDO, który jest miejscem wydarzeń lokalnych, ogólnopolskich i międzynarodowych.

Planowany program wydarzeń, które zakończymy w marcu 2023 to spotkania z osobami związanymi z Teatrem Rondo, Antonim Franczakiem, Stanisławem Miedziewskim, ale także Jerzym Karnickim, Ludomirem Franczakiem, Anną Piotrowską, Marcinem Bortkiewiczem, Natalią Sikorą i wielu innymi. Na program złożyły się spektakle, koncerty, performance, warsztaty. Każde wydarzenie było okazją do spotkania kolejnych pokoleń „rondowców”. Wraz z program realizowanym na scenie OT Rondo, przez cały rok – kwiecień 2022/kwiecień 2023 w mediach społecznościowych, w kolejnych odsłonach będziemy pokazywać archiwalia, prezentować osobowości, grupy teatralne i wspominać premiery spektakli i widowisk Teatru Rondo.

W ramach Projektu Bajka, Słupski Ośrodek Kultury otrzymał wsparcie udzielone w ramach funduszu Creators for Ukraine zarządzanego przez CISAC we współpracy z ZAIKS-em. Dzięki temu, powstał spektakl „Bursztynowa Wróżka” na podstawie książki Jolanty Nitkowskiej-Węglarz w reżyserii Przemysława Laskowskiego. Podczas warsztatów, wybrane zostały bajki autorki, a następnie przetłumaczone na język ukraiński. Podczas warsztatów reżyser pracował z grupą ukraińskich dzieci. Spektakl został zaprezentowany w ojczystym języku dzieci ukraińskich, a za scenografię odpowiadała Victoriia Sorokina.

Podczas spektakli OT Rondo odbyła się zbiórka na rzecz ukraińskich uchodźców do puszek PAH.

„Pomór. Ciemna jutrznia” - słuchowisko muzyczne grupy Materia Prima – premiera online 20 czerwca 2022 r. Dofinansowano ze środków Instytut Dziedzictwa Myśli Narodowej im. Romana Dmowskiego i Ignacego Jana Paderewskiego w ramach Funduszu Patriotycznego - edycja „Niepodległość po polsku”, ze środków finansowych miasta Słupska oraz Stowarzyszenie Autorów ZAiKS

W Rondzie jesienią 2022 odbyły się warsztaty artystyczno-teatralne, wspierające konwencjonalną edukację, łączące edukację z kulturą - „Gadające dziury”. Dzięki niemu chcemy pokazać, jak przystępnie i ciekawie omawiać szkolne lektury. Chcemy pokazać, że spotkanie z lekturą nie musi być monotonne, a włączenie w nie działań teatralnych znacznie urozmaica i uatrakcyjnia przekaz. Postawiliśmy na teatr dziur, ponieważ jest formą pracy zarówno artystycznej, jak i edukacyjnej. W tej propozycji dziecko jest artystą, który kreuje rzeczywistość. Jest autorem zarówno scenografii, jak i rekwizytu.

Warsztaty to specjalna propozycja spotkań w teatrze i wokół teatru dla uczniów klas I-III. Realizowane w Ośrodku Teatralnym Rondo w Słupsku zajęcia odbywały się w formie pięciogodzinnego warsztatu, podzielonego na dwie części: techniczną – zawierającą rozgrzewkę ruchową, zabawy kreatywne, wprowadki dramowe oraz część twórczą, w której mieściły się praca nad przedstawieniem, premiera połączona z nagraniem oraz ewaluacja. Każda klasa, w oparciu o wybraną lekturę, przygotowywała własny scenariusz, autorską scenografię, reżyserowała i prezentowała na scenie Ośrodka Teatralnego Rondo premierowo swoje dzieło. Następnie, pakowała scenografię, rekwizyty i pacynki do toreb i, niczym trupa teatralna, wędrowała z tym spektaklem do swojej szkoły, by zaprezentować go szerszej widowni.

Projekt „Gadające dziury” zrealizowano w roku 2022 w Słupskim Ośrodku Kultury w ramach programu Edukacja Kulturalna Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Pomysłodawczyniami i koordynatorkami projektu były Agata Andrzejczuk i Agata Pietruszewska.

„Żadanice” w wykonaniu Teatru Osobliwego w reżyserii Agaty Andrzejczuk to opowieść o dorastaniu do dorosłości i odkrywaniu własnych pragnień. Historia dziewczyny wyruszającej w podróż ku spełnieniu, mimo ograniczeń i stereotypów. Żadanice - lalki-motanki spełniające życzenia - są tu strażniczkami marzeń, które nie pozwalają o nich zapomnieć.

Teatr Osobliwy ze spektaklem „Żadanice” brał udział w XVIII Przeglądzie Teatrów Osób Niepełnosprawnych „Innym Okiem” w toruńskim Teatrze Baj Pomorski w ramach 28. Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Lalek SPOTKANIA oraz w XXI Międzynarodowym Przeglądzie Teatralnym MASSKA w sopockim Teatrze Atelier.

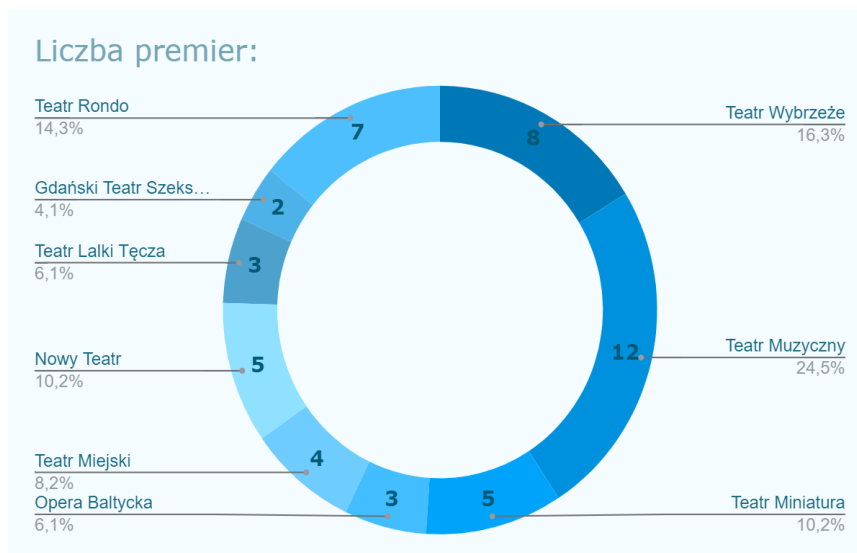
Teatr Osobliwy - grupa teatralna dla dzieci i młodzieży z różnorodną niepełnosprawnością prowadzona przez instruktorkę OT Rondo Agatę Andrzejczuk. Podczas zajęć wykorzystane są zabawy ruchowe rozwijające motorykę i świadomość ciała, improwizację, pantomimę oraz twórczą zabawę metodą dramy.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach): 3 826

Procentowo liczba widzów w roku 2022: (brak danych)

Przychody w roku 2022 (ogółem): (brak danych)

Teatr pozainstytucjonalny/alternatywny

Ruch artystyczno-społeczny, którego twórcy dążą przede wszystkim do pokojowego, nierewolucyjnego ulepszenia świata, zaczynając od pozytywnej przemiany siebie samych i najbliższego społecznego otoczenia. Sposób istnienia oraz działalność artystyczna i pozaartystyczna zespołu teatralnego ma stanowić poważną alternatywę dla wartości, wzorców i norm panujących w głównym nurcie kultury. Termin kojarzony z określeniami: teatr kontestacji, kontrkultury, marginesu, młodej inteligencji, uczestnictwa, nieoficjalny, niezależny, osobny, pokoleniowy, wolny, młody, otwarty, pozainstytucjonalny, offowy, eksperymentalny, poszukujący, studencki. Ruch artystyczny, którego podstawowe wyznaczniki są zbieżne z założeniami teatru otwartego, bez aż tak zdecydowanego nacisku na optymizm etyczny. W Polsce za przedstawicieli teatru alternatywnego przed 1989 uznaje się czołowe teatry studenckie (fragm. za: Encyklopedią Teatru Polskiego).

17 określeń przybliżających zjawisko definiowane przez Encyklopedię Teatru Polskiego jest najlepszym dowodem na trudności związane z próbą klasyfikacji fenomenu artystyczno-społecznego jakim jest teatr alternatywny. Właściwie trudność pozostała jedynym pewnikiem przy próbie zdefiniowania zjawiska w dzisiejszej rzeczywistości. Teatry studenckie nie mają swych czołowych przedstawicieli, kontestacja jest śladowa, pojęcie ruchu zanikło wraz z pojęciem wspólnotowości w teatrze. Artystyczny teatr instytucjonalny zawłaszczył terytorium eksperymentu, off umiera powoli i samotnie.

Mimo trudności i braku systemowego wsparcia życie teatralne poza instytucjami artystycznymi jest niezwykle różnorodne i barwne. Jest polem eksperymentu, podejmuje się w nim tematy, których nie chcą lub nie mogą podjąć instytucje. To miejsce startu dla początkujących, poczekalnia dla aspirantów i szansa na samorealizację dla poszukujących wyzwań aktorów i realizatorów. To także bardzo ważny składnik edukacji artystycznej i kulturowej, szczególnie poza centrum. To przysłowiowa kuźnia talentów i miejsce wprowadzania nowych, świadomych odbiorców do świata teatru i kultury. To po prostu wielkie bogactwo i fundament życia teatralnego w każdym miejscu. Jedynym, wspólnym mianownikiem, oprócz pasji, jest brak bezwzględnie gwarantowanego wsparcia ze strony administracji publicznej, w praktyce tylko Teatr Gdynia Główna (TGG) i Sopotki Teatr Tańca uzyskują

regularne dotacje, choć formalnie muszą o nie zabiegać w otwartym konkursie ofert (tzw. granty celowane). Wyjątkową formą wsparcia jest wynajęcie Fundacji BOTO, prowadzącej Teatr BOTO, przez miasto Sopot atrakcyjnej lokalizacji w centrum Sopotu, dzięki czemu organizacja może uzyskiwać dochody z działalności komercyjnej. Za formę wsparcia można uznać także gwarantowane, długoterminowe rezydencje w sopockim – od 2022 Teatrze Atelier Sopot – wcześniej Teatrze na Plaży. W sezonie letnim działa tam impresaryjny Teatr Atelier im. Agnieszki Osieckiej, który od wielu lat co roku premieruje spektakl wyprodukowany i eksploatowany w Teatrze im. Adama Mickiewicza w Częstochowie – w 2022 r. była to „[Strefa Zero](#)”. We współpracy z Teatrem Nowym w Poznaniu Teatr Atelier oraz Fundacją Okularnicy zorganizowali 25. Konkurs wokalny „Pamiętajmy o Osieckiej”. Pozostali rezydenci to Sopocki Teatr Tańca, Teatr Muzyczny Baabus Musicalis (premiera „[Rodziny Addamsów](#)”). Bardzo aktywny jest nowy rezydent, czyli Teatr Nieduży prowadzony przez Piotra Kosewskiego (trzy premiery w jego reżyserii: „Medea, moja sympatia” – po raz drugi po pierwszej premierze w 2014 r., „[Balladina](#)” i „[The Medium](#)”)

Fenomenem, który mógłby posłużyć za inspirację dla Trójmiasta, jest działalność Ośrodka Teatralnego Rondo Słupskiego Ośrodka Kultury, który niezwykle spektakularnie, ale zastrzeżenie, fetował jubileusz 50-lecia przez 17 wieczorów dedykowanych osobom, inicjatywom i teatrom działającym w i dzięki słupskiemu centrum dobrych pomysłów kierowanym od wielu lat przez Jolantę Krawczykiewicz (więcej w rozdziale teatry instytucjonalne, bo Słupskie Centrum Kultury to instytucja kultury).

Kuratorem Teatru w Blokowisku został Tomasz Kaczorowski, co bardzo szybko znalazło wyraz w postaci dużego ożywienia teatralnego w GAK Plama i ukoronowane zostało premierą „[Supernovej Live](#)” Sandry Szwarc w reżyserii Kaczorowskiego, dzięki czemu tekst pomorskiej dramatopisarki po sześciu latach od [czytania performatywnego](#) zaistniał na scenie.

Prężnie rozwija się Teatr Komedii Valldal prowadzony przez Tomasza Czarneckiego; nową nadzieją, nie tylko ze względu na [nagrodę teatralną Gazety Świętojańskiej](#), jest działalność Zakładu Kulturalnego i kolektywu twórczego Hertz Haus. Dzięki determinacji liderów trwają teatry powstałe w poprzednim tysiącleciu: Teatr Gdynia Główna prowadzony przez Ewę Ignaczak (ponad 30 lat, gdy uwzględnimy poprzednie wcielenia i nazwy), Sopocki Teatr Tańca kierowany od 1998 r. przez Joannę Czajkowską i kwidzyńska Scena Lalkowa im. Jana Wilkowskiego pod przywództwem Doroty Anny Dąbek (w 2022 r. [21. Festiwal Animo](#) i „objazdowa” premiera „[Podwodnego świata](#)”).

To stabilne organizacje, które co roku prezentują w swych siedzibach od kilkunastu do kilkudziesięciu pokazów (TGG), nie licząc występów pozamiejscowych. Absolutnym fenomenem na rynku aktywności teatrów pozainstytucjonalnych jest Teatr Czwarte Miasto, który przed pandemią osiągał pułap ponad 300 wystawień rocznie (wszystkie poza siedzibą, bo Teatr nie ma stałego miejsca).

Cieszy pierwsza od trzech lat premiera formacji DzikStyl Company ([„Pan Zaraz”](#)), smuci natomiast zaprzestanie, być może nawet zakończenie (prawdopodobnie, choć oficjalnego komunikatu nie ma), działalności przez teatr Dada von Bzdülów. Zbiega to się z dramatycznym głosem Joanny Czajkowskiej diagnozującej koniec epoki w trójmiejskim teatrze tańca ([„Taniec na Pomorzu zdycha”](#)). Małą aktywność teatralną w zakresie produkcji własnych wykazuje ostatnio Teatr BOTO, ale realizuje dwa ciekawe festiwale (Sopot Non Fiction i Sopotkie Konsekwencje Teatralne – więcej w dziale „Festiwale”).

Teatr Nowa Strefa wyprodukował pierwszy spektakl [„Anna”](#) inspirowany książką pt. „Walentynowicz. Anna szuka raju” autorstwa gdańskich dziennikarzy Doroty Karaś i Marka Sterlingowa. Rita Jankowska i Maja Miro eksperymentują w ramach performatywnych czytań z muzyką ([„Krwawią purpurowo kwiaty hiacyntu”](#), [„Wyjście z Ur”](#), [„Kobieta, w którą wpisane jest koło”](#)). Kuba Zubrzycki po raz trzeci próbuje wystawić spektakl nawiązujący do głośnej sprawy seksualnego wykorzystywania osób nieletnich w Trójmieście. Tym razem miejscem prezentacji ma być Teatr Gdynia Główna, a [projekt ma być sfinansowany z publicznej zbiórki](#). Ciekawymi przykładami teatru zaangażowanego w bieżące sprawy społeczne były: premierowy [„Alex”](#) oraz reaktywowane sprzed kilku lat: [„PRL – Polska Republika Łękowa”](#) i [„Zjemy wasze dzieci. Z cebulą”](#) zaprezentowane w ramach Trójmiejskich Dni Równości.

Niniejszy raport nie jest oceną jakości artystycznej omawianych zjawisk, dlatego nie różnicuje kompetencji zawodowych twórców teatru pozainstytucjonalnego. Nie rozstrzyga też trudnych kwestii związanych z pojęciem „zawodowca” i „amatora”, ale zdarza się w praktyce, że brak jasnego określenia w tym zakresie powoduje nieporozumienia, a nawet konflikty. Często w projektach pozainstytucjonalnych współpracują ze sobą twórcy zawodowi, dyplomowani z uczestnikami bez udokumentowanych kompetencji artystycznych, czasami jednak z dużą praktyką artystyczną, która upoważnia ich do uważania się za twórców. Być może problemy z tym związane rozstrzygnie [Ustawa o uprawnieniach artysty zawodowego](#) (od czerwca 2022 roku Ustawa o artystach zawodowych), ale raport jako inicjatywy amatorskie będzie wyraźnie zaznaczał te, które informują o tym w nazwach przedsięwzięć i komunikatach.

Cieszą kontynuacje i nowe aktywności w regionie. Teatr 3.5 z Dzierzgonia pokazał spektakl „Can't escape” na Festiwalu Wioska Teatralna 2022 – Symbioza w Jonkowie, kwidzyńskim Festiwalu Ulicznej Sztuki FUS-y oraz na Sea of Art w Kołobrzegu. W Chojnicach narodziła się nowa inicjatywa: Projekt 41, który wystawił premierę teatralną spektaklu [„Czego dusza zapagnie”](#) w reżyserii Grzegorza Szlangi,

szefa Chojnickiego Studia Rapsodycznego. Warto podkreślić, że formacja za bardzo ważną formę aktywności uważa [pomaganie innym](#). Sebastian Frodyma, dotychczas znany jako artysta plenerowy, założył w Wejherowie Teatr Gromada, w ramach którego przedstawił autorski (reżyseria, scenariusz, wykonanie) monodram „[Syn chama](#)” inspirowany „Chamstwem” Kacpra Pobłockiego. Pod nową nazwą (Pomorski Teatr Nobilis) działa kolejny rok teatr w Rumi. Filharmonia Kaszubska w Wejherowie jest przyjaznym miejscem dla wielu inicjatyw (m.in. rezydencja Teatru Ruchu Mo-sHe). Warto też odnotować **20-lecie Kuźni Brackiej** prowadzonej w Starogardzie Gdańskim przez braci Ireneusza i Radosława Ciecholewskich oraz **10-lecie Teatru Navpaky** (premiera spektaklu „[Szachrajki](#)” w reżyserii Oksany Terefenko), jednego z nielicznych teatrów w Polsce ze stałym repertuarem w języku ukraińskim. Aktywność twórców pochodzenia ukraińskiego to także [The MarionBrand Theatre](#) Stanisława i Olesi Wojciechowskich z siedzibą w Pruszczu Gdańskim. W Gdyni 11. rok działa grupa teatralna W Kaczych Butach (od wielu lat działająca przy Gdyńskim Centrum Kultury, obecnie Konsulacie Kultury), która w grudniu zaprezentowała premierowo spektakl „[Amatorzy po poprawkach](#)” w reż. Magdaleny Bochan-Jachimek. Dzięki Teatrowi Zymk z Wejherowa możemy mówić o ożywieniu teatru kaszubskiego, co potwierdził m.in. [przegląd „Zdradniô Tespisa”](#). Bardzo prężnie rozwija się [Festiwal Teatrów Amatorskich im. M. Hermanna – Kurtyna](#), jego VII edycja trwała tydzień i zaowocowała 16 pokazami grup z całego kraju. Szacunek niezmiennie budzi działalność teatrów, w których występują osoby z niepełnosprawnością: [Teatru Razem](#), który [rezydował i premierował](#) w Gdańskim Teatrze Szekspirowskim, [Teatru Społecznego Biuro Rzeczy Osobistych](#) i Teatru Ephata – prowadzonego przez Roberta Cyrte, który wystawił [spektakl „Winda”](#).

Dużo dzieje się w teatrze dedykowanym dzieciom i młodzieży. Ciekawą propozycją jest obchodzący w 2022 r. pierwsze urodziny Teatr Mostownia prowadzony przez Stowarzyszenie Kulturalno-Edukacyjne Most. Oferta edukacyjna i artystyczna, w której spotykają się teatr z improwizacją zaowocowały premierami („[Improbaja](#)” i „[Ni w ząbek](#)”):

Jubileusz 25-lecia istnienia słupski Teatr Władca Lalek uświetnił premierą spektaklu „[Lotta](#)”. W 2022 r. Teatr Barnaby Marcina Marca zaprezentował premierowo: w Juszkwie „Kota w butach z

zaczarowanej czerwonej walizki” i w Głogowie „Królową Śniegu 2.0”, aktywne były Teatry: Kłapa, Gargulec i Pinezka.

Coraz prężniej działa Scena Teatralna Żuławskiego Ośrodka Kultury. Rok 2022 przyniósł dwie premiery w reżyserii Krzysztofa Kowalskiego: „[Brzechwa dzieciom](#)” i „[Spadek](#)”.

Premiery i możliwość regularnego pojawiania się na scenie w teatrze pozainstytucjonalnym są najczęściej wydarzeniem rzadkim, wręcz świętem. Na co dzień teatralnicy nieetatowi zajmują się edukacją teatralną, zdarza się, że pracują w zawodach mniej lub bardziej odległych od teatru. Aktywiści, którzy rozpoczynali kariery po 1989 roku, powoli przechodzą na emeryturę, następców nie widać zbyt wielu. Dla niektórych szansą na kontynuowanie związku ze sztuką jest zdobycie nowych kompetencji – na przykład filmowych, jak w przypadku tancerza Jacka Krawczyka, którego film „Siódma pieczęć”, zrealizowany w czasie pandemii w środowisku Sopockiego Teatru Tańca, zdobył już kilkadziesiąt nagród i wyróżnień na festiwalach filmowych na całym świecie i nadal zdobywa.

Teatr Gdynia Główna

Forma prawna: Fundacja „Klinika Kultury”

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Ida Bocian, Ewa Ignaczak

adres: podziemia dworca głównego PKP w Gdyni, pl. Konstytucji 1:

Scena – liczba miejsc: 70-80

Misja Teatru

Powstały w 2013 roku, z inicjatywy Ewy Ignaczak i Idy Bocian Teatr Gdynia Główna to interdyscyplinarny przystanek twórczy, który skupia się głównie na kreacji nowych dzieł teatralnych, a także na edukacji kulturalnej i artystycznej oraz na działaniach społeczno-kulturalnych. Od 2014 roku do dziś wystawionych w nim zostało 59 premier. W sumie Teatr Gdynia Główna zrealizował do tej pory ponad 1 500 wydarzeń o charakterze kulturalnym, a ogólna ilość odbiorców tych działań to ponad 120 000 osób. Busolą, wyznaczającą bieguny poszukiwań repertuarowych Teatru Gdynia Główna są zarówno komentarze, jak i riposty, udzielane współczesności, próby zwrócenia uwagi widowni na zagadnienia szczególnie istotne. Wybór ten zawsze jest nakierowany na gorącą materię życia. Nie brakuje u nas wielkiej klasyki: Szekspira, Gombrowicza, Kafki, Witkacego, Czechowa, Wyspiańskiego, Lema. Równowagę zachowujemy jednak w aktualnościach: Sikorska-Miszcuk, Kapuściński, Ravenhill, Szwarc, Sadowski, Lindgren. Ten wspaniały dorobek wielkich twórców, dostarcza teatrowi mocnego budulca dla reżyserów i aktorów. Nasi widzowie to tacy, którzy mieli już dość teatralnego blichtru. Kameralna scena sprzyja bliskiemu, niemal intymnemu kontaktowi, w efekcie emocjonalnemu i intelektualnemu porozumieniu między aktorami i widzami. Mówi się o nas

„teatr alternatywny”. Faktycznie, nie jesteśmy instytucją, ale to, co nas od niej na pewno różni, to to, że nic nie musimy – za to bardzo chcemy i nie popadamy w rutynę. Nasz teatr jest współczesny w sposobie komunikowania się z publicznością, poszukujący nowych form kontaktu. Poprzez projekty takie jak: „Gdynia ReAktywacja”, „Teatr Zajechał”, „Ballady osiedlowe”, „2021: Odyseja Lemowska”, „Odyseja Schulzowska 2022” i osiem edycji ogólnopolskiego Festiwalu „Pociąg do Miasta” docieramy z kulturą do oddalonych od centrum dzielnic miasta, poznajemy lokalną tożsamość, zawiązujemy ścisłą relację z mieszkańcami i budujemy wspólnotę wokół wspólnej sprawy.

Liczba premier z tytułami: 4, „Dojrzyć do dzieciństwa” w reż. Ewy Ignaczak, „Sanatorium” w reż. Idy Bocian, „Rodzanice” w reż. Ewy Ignaczak, „Rybak i Geniusz” w reż. Ewy Ignaczak.

Wznowienie w nowej obsadzie spektaklu „Śpiąca królewna” w reż. Luby Zarembińskiej, Teatr Stacja Szamocin

Liczba pokazów własnych: 48

Liczba pokazów własnych poza siedzibą/„siedzibą”: 14

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

- spektakl „Dojrzyć do dzieciństwa” w reż. Ewy Ignaczak, spektakl „Sanatorium” w reż. Idy Bocian - „2022: Odyseja Schulzowska”,
- spektakl „Nie/znajomi” w reż. Ewy Ignaczak oraz Marka Kościółka - Ogólnopolski Festiwal Teatralny „Pociąg do Miasta” – stacja „Sanatorium”,
- spektakl „Sanatorium” w reż. Idy Bocian - Ogólnopolski Festiwal Monodramów i Teatrów Małych Form Bamberka – XIV edycja.

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – liczba subskrybentów – 345

[Facebook](#) – 7 3800 obserwujących, zasięg strony w roku 2022 – 21 626 osób

[Instagram](#) – 2 753 obserwujących

Wpływ pandemii na funkcjonowanie teatru

Po ostatnich dwóch latach możemy stwierdzić, że teatr powrócił do normalnego funkcjonowania, a skutki pandemii w roku 2022 nie były mocno odczuwalne.

Najważniejsze projekty zrealizowane w roku 2022:

Ogólnopolski Festiwal Teatralny „Pociąg do Miasta” (2015 – 2022)

Od ośmiu lat realizujemy jedyny w Gdyni uliczny festiwal teatralny, podczas którego w nietypowych przestrzeniach miasta (podwórka, dziedzińce, schody, patio, tarasy, plaża, port) prezentowane są sceniczne, dramatyczne spektakle z repertuaru Teatru Gdynia Główna oraz zaproszonych z Polski najlepszych zespołów offowych. W podróży po nietypowych zakątkach miasta na nowo osławamy niekiedy zupełnie nieznane czy zapomniane przestrzenie, w ten sposób aktywizujemy lokalne społeczności, jednocześnie zwiększając więzi mieszkańców z miastem i otwierając ich na nowe grupy społeczne. Przedstawienia, które normalnie są propozycjami scenicznymi, zyskują w nowych przestrzeniach zaskakujące konteksty. Jednocześnie mają również szansę na przyciągnięcie przypadkowych widzów, którzy jeszcze nie wiedzą, że się nimi stają. W ten sposób mało znane rejony miasta stają się przestrzenią spotkania pomiędzy artystami a publicznością, bez względu na to, czy jest to widz teatroman, czy przypadkowy przechodzień. Także bez względu na warunki atmosferyczne. Ponieważ prezentacje odbywają się w okresie letnim, odbiorcami festiwalu są również turyści, którzy poznają miasto z innej, mało popularnej perspektywy. Wszystkie pokazy spektakli są bezpłatne. Z każdą edycją festiwal jest coraz bardziej znany i doceniany przez odbiorców i staje się jedną ze sztandarowych imprez promujących Gdynię. W 2018 roku Festiwal zyskał zasięg ogólnopolski - jego tematem przewodnim była "niepodległa". W 2019 roku motywem przewodnim były "obrzeża" - zarówno peryferia sztuki teatru, jak i topograficznie oddalone od centrum Gdyni dzielnice. W 2020 eksplorowany był temat "miasta" - jako tworu historycznego, społecznego i architektonicznego. W tym roku skupiliśmy się na wytchnieniu, dlatego tematem przewodnim było „sanatorium” Od czterech lat festiwalowi towarzyszy konkurs na najlepszą recenzję teatralną. Osiem dotychczasowych edycji Festiwalu (2015–2022) to 110 spektakli – 34 lokacji w mieście – 18 100 widzów.

„2022: Odyseja Schulzowska”

Była to teatralna podróż po nieznanym zakątku Gdyni według prozy Brunona Schulza. Spektakle w plenerze, wykorzystując techniki „teatru rozszerzonego” i dramatycznego wciągały widzów w proces kreacji i w dialog z artystami, aby wspólnie odkryć bogactwo sensów i znaczeń prozy pisarza z Drohobycza. Projektem, wróciliśmy do źródeł – do mitologii młodości, sensualnego kontaktu z naturą i rozpoznawania samego siebie. Na projekt składały się cztery dwudniowe prezentacje w różnych dzielnicach Gdyni: Śródmieście, Wiczlino, Działki Leśne oraz Dąbrowa. Zaprezentowaliśmy dwa spektakle – „Dojrzeć do dzieciństwa” w reżyserii Ewy Ignaczak oraz „Sanatorium” w reżyserii Idy Bocian. Była to kolejna okazja do zapewnienia mieszkańcom Gdyni dostępu do bezpłatnej, wysokiej jakości oferty kulturalnej blisko ich miejsca zamieszkania. Nietypowe miejsca prezentacji korespondowały lub kontrastowały z treścią, pobudzając do żywej dyskusji o sztuce. Rezultaty projektu: 4 dwudniowe wydarzenia w dzielnicach: Śródmieście, Wiczlino, Działki Leśne oraz Dąbrowa; 8 prezentacji spektakli: 4 x „Dojrzeć do dzieciństwa”, 4 x „Sanatorium”.

„Akcja/Regeneracja 2021-2022” – „Warsztaty Wytchnieniowe”

Warsztaty Wytchnieniowe kierowane były do osób pracujących w szeroko pojmowanej kulturze, nauczycieli, pracowników oświaty, medyków, wolontariuszy oraz dla każdego dla którego zaistniała sytuacja na świecie stanowiła wyzwanie. Używając narzędzi zaczerpniętych z pedagogiki teatru, warsztatu aktorskiego i reżyserskiego, kreatywnego pisanie, technik relaksacyjnych oraz z warsztatu psychotraumatologicznego proponowaliśmy tym grupom zawodowym wsparcie w regeneracji swoich zasobów emocjonalnych i kreatywnych. Zajęcia w bezpiecznej atmosferze, pod kierunkiem doświadczonych pedagogów teatru, artystów i psychotraumatologów, pozwoliły uczestnikom zregenerować nadwątłone siły, wyładować negatywne emocje, nabrać dystansu do sytuacji zawodowej, nabrać pewności siebie i rozpoznać swój podstawowy potencjał twórczy. Z przeprowadzanej na bieżąco ewaluacji wynika, że tego typu "regeneracja" rzeczywiście wspiera nauczycieli i medyków, pozwalając im pracować w lepszej kondycji. Warsztaty prowadzone były w formie jednorazowych spotkań (8 spotkań po trzy godziny, zajęcia miały formę jednego spotkania

trzygodzinnego) oraz spotkań cyklicznych (7 spotkań po trzy godziny, zajęcia trwały łącznie półtora miesiąca).

„Teatr z polsko-ukraińską społecznością szkolną”

Dzięki funduszom z UNICEF rozpoczęliśmy współpracę z Zespołem Sportowych Szkół Ogólnokształcących w Gdyni (ul. Władysława IV 54), rozpoczynając realizację projektu „Teatr z polsko-ukraińską społecznością szkolną”. Obecnie prowadzimy warsztaty teatralno-kreatywne, które stanowią otwartą przestrzeń spotkania dla każdego, niezależnie od pochodzenia, języka, doświadczenia czy poglądów. Na zajęciach prowadzonych przez doświadczonych pedagogów pracujemy nad relaksacją oraz skupiamy dużą uwagę na poruszeniu wyobraźni poprzez sztukę, w szczególności przez teatr. Wzajemnie, pod opieką psychologa zadajemy pytania o siebie, świat i nasze relacje z drugim człowiekiem, tworząc jednocześnie przyjazną przestrzeń spotkania i porozumienia. Projekt zakończy się w przyszłym roku, powstaniem spektaklu, którego scenariusz oparty będzie na rozmowach z jego uczestnikami. Skupimy się na tożsamości oraz jej poczucia w stosunku do obecnej na świecie sytuacji.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2021 (fizycznie na spektaklach): 8 160 osób

Procentowo liczba widzów w roku 2021 (frekwencja fizycznie na spektaklach): 86%

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach): 5 984 osób (bez uwzględnienia liczby widzów na spektaklach granych w ramach Lekcji Teatralnych)

Procentowo liczba widzów w roku 2022 (frekwencja fizycznie na spektaklach): powyżej 90 %

Teatr Komedii Valldal

Forma prawna: fundacja

Dyrektor: Tomasz Valldal-Czarnecki

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): Scena Teatralna NOT w Gdańsku, 500 miejsc

Siedziba: w Sea Towers, ul. Hryniewickiego 6/9

Misja Teatru: Edukacja artystyczna dzieci, młodzieży i dorosłych, wystawianie autorskich spektakli musicalowych, promocja lokalnych artystów scenicznych

Liczba premier z tytułami: 1, „[Psiakość](#)” reż. [Tomasz Valldal-Czarnecki](#)

Liczba pokazów własnych: 32

Liczba pokazów własnych poza siedzibą/„siedzibą”: 30

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

Łódka (Łódzki przegląd teatrów amatorskich); Kurtyna (Przegląd teatrów amatorskich im. Marka Hermanna w Gdyni, granie na otwarcie Przeglądu).

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 176 subskrybentów

[Facebook](#) – 5 300 obserwujących

[Instagram](#) – 1 289 obserwujących

Fundacja Teatru Komedii Valldal jest unikatowa na teatralnej mapie Trójmiasta. Świadczy o tym zarówno jakość naszych produkcji, różnorodność podejmowanych przez nas działań, jak i ich rozmach. Aktualnie zrzeszamy około dwieście osób w kilku grupach wiekowych: od 6-latków, przez

nastolatków, po ludzi dorosłych. Nie tylko uczymy fachu scenicznego, ale przede wszystkim łączymy wielopokoleniową grupę ludzi, będącą przekaznikiem wspólnych pasji i mającą dzięki naszym staraniom możliwość realizowania się na wielu płaszczyznach. Członkowie naszego teatru są ściśle związani z procesem powstawania tytułu na etapie scenariusza: problemy, jakie poruszamy, są problemami ich i ich rówieśników. Nasze musicale są nie tylko widowiskiem, ale wpisują się w szeroko rozumianą edukację społeczną. Kładziemy nacisk na wartości, jakimi młodzi ludzie powinni się kierować w późniejszym dorosłym życiu. Skupiamy się na roli, jaką w dorastaniu dzieci powinni odgrywać dorośli. Stawiamy na dialog, współpracę, empatię i rozumienie potrzeb reprezentantów różnych pokoleń. Nasz teatr ma charakter rodzinny i swoje działania kierujemy do wszystkich grup wiekowych.

„Nasi młodzi artyści wzięli udział w nietypowym wydarzeniu pt.: „Obmyślmy Świat. Czytanie performatywne poezji Wisławy Szymborskiej” w Filharmonii Kaszubskiej - Wejherowskim Centrum Kultury, którego reżyserem był dyrektor Teatru Komedii Valldal.

Ponadto na sam koniec roku, a dokładnie w mikołajki, przypadł nam zaszczyt współpracy z ukraińskim artystą Pavlem Tabakovem. Wystawił on na scenie teatralnej NOT w Gdańsku jeden z najśłynniejszych ukraińskich musicali „Fabryka Świętego Mikołaja” w wykonaniu jego młodych artystów, z gościnnym udziałem 4 naszych aktorów. Tomasz Valldal-Czarnecki miał również przyjemność odebrać nominację do najbardziej prestiżowej gdyńskiej nagrody artystycznej Galion Gdyński za 2021 rok w kategorii Animacja Kultury za „stworzenie i prowadzenie licznych projektów kulturalnych w ramach Teatru Komedii Valldal w 2021 roku, w tym m.in. warsztatów teatralnych oraz spektaklu „Fauna. Musical nie ludzki” z ponad setką młodych aktorów w obsadzie”.

Na marzec 2023 roku przygotowujemy najnowszą premierę pt. „Piraci. Musical Niesuchy” - czyli kolejne widowisko, w którego powstawaniu bierze udział kilkudziesięciu młodych, jak i zawodowych artystów. To opowieść o nastolatkach zagubionych w świecie dorosłych, którzy sami przestali rozumieć świat. Porusza problemy takie, jak próba odnalezienia się w dzisiejszym świecie i budowania siebie w niepewnych czasach i młodzieńczy bunt. Jest to niezwykle ważny temat biorąc pod uwagę doświadczenia dzisiejszych nastolatków związane z pandemią COVID-19, izolacja społeczna i zerwanymi relacjami. Do tego doszły nowe problemy, jak wojna w Ukrainie, walka z inflacją i zagrożenie klimatyczne. To wszystko składa się na obraz świata pogrążonego w niepewności, która dla młodych ludzi jest podwójnie trudna, biorąc pod uwagę ich ograniczoną sprawczość.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2021 (fizycznie na spektaklach): około 6 000 widzów

Procentowo liczba widzów w roku 2021 (frekwencja fizycznie na spektaklach): około 70%

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach): 12 200 widzów

Procentowo liczba widzów w roku 2022 (frekwencja fizycznie na spektaklach): około 92%

Teatr w Blokowisku

Teatr / Zespół: Teatr w Blokowisku GAK Plama

Forma prawna: cykl teatralny w ramach działalności statutowej Gdańskiego Archipelagu Kultury

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Dyrektorka Gdańskiego Archipelagu Kultury – Monika Dylewska-Libera; Kierownik GAK Plama – Katarzyna Andrulonis; kurator Teatru w Blokowisku GAK Plama – Tomasz Kaczorowski.

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): Scena Teatru w Blokowisku GAK Plama, Gdańsk-Zaspa, Pilotów 11; liczba miejsc na widowni 60-120 (zależnie od ustawienia)

Misja Teatru

Scena Teatru w Blokowisku działa w Gdańskim Archipelagu Kultury PLAMA. Otwieramy się na wydarzenia niezależne, szczególnie na artystów działających na pograniczu różnych form: teatru ożywionej formy, koncertów performatywnych, przedstawień małoobsadowych, monodramów, słamów poetyckich i inicjatyw zaangażowanych społecznie.

Od roku akademickiego 2022/2023 planujemy ścisłą współpracę ze studentami Wiedzy o Teatrze oraz Zarządzania i Komunikacji w Sztukach Sceniczných oraz pracownikami naukowymi Uniwersytetu Gdańskiego. Została również nawiązana współpraca z Akademią Teatralną w Warszawie, filią w Białymstoku, w ramach której regularnie na scenie Teatru w Blokowisku prezentowane są spektakle egzaminacyjne studentów aktorstwa (10.10 „Stand Up” w reżyserii Aleksandry Gośławskiej; 14.11 „Płuca” Macmillana pod opieką reżyserską Łukasza Lewandowskiego). Sezon artystyczny 2022/2023 został zainaugurowany 29.08.2022 prapremierowym czytaniem performatywnym „...moja śmierć to kwestia czasu...” w opracowaniu Mariny Yurchenko w wykonaniu Marty Kalmus-Jankowskiej.

Chcemy, by Teatr w Blokowisku był przestrzenią przyjazną i inspirującą dla mieszkańców Zaspę oraz dla środowiska studenckiego i akademickiego sąsiadującego z Zaspą kampusu Uniwersytetu Gdańskiego oraz odpowiadał na wyzwania otaczającej rzeczywistości, dając przestrzeń do działania młodym twórcom kultury, a także wypełniał lukę na trójmiejskiej mapie kulturalnej wysokiej jakości teatrem młodego widza. Stałymi rezydentami Teatru w Blokowisku są artyści Stowarzyszenia FEERIA, realizujący spektakle w formule teatru forum.

Liczba premier z tytułami: 4, czytanie: [„...moja śmierć to kwestia czasu...”](#), spektakle: [„Hop w kosmos!”](#) reż. Zuzanna Łuczak-Wiśniewska; [„Smutek & Melancholia”](#) reż. Tomasz Kaczorowski, [„Supernova live”](#) reż. Tomasz Kaczorowski.

Poza tym scena działa impresaryjnie zapraszając najciekawsze wydarzenia spoza Trójmiasta.

Liczba pokazów własnych: średnio miesięcznie 10 wydarzeń teatralnych

Liczba pokazów własnych poza siedzibą/„siedzibą”: w sierpniu 1 – „...moja śmierć to kwestia czasu...” w ramach festiwalu Sopot Non-Fiction; w listopadzie 1 – pokaz „Smutku & Melancholii” na Festiwalu Rzeczpospolita B.

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): jw.

Teatr w internecie (kanały YT, liczba subskrybentów, linki do stron, w tym mediów społecznościowych): na ten moment nie dotyczy

Informacja własna (o czym Teatr / Zespół chce poinformować i co jest ważne wg Teatru):

- współpraca z Uniwersytetem Gdańskim
- współpraca z Akademią Teatralną im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie, filią w Białymstoku
- współpraca ze Stowarzyszeniem FEERIA – realizacja premier w formule teatru forum (rezydencje)
- współpraca z gdańskimi szkołami (XIX LO)
- produkcja spektakli własnych
- prezentacje najciekawszych wydarzeń offowych spoza Pomorza
- organizacja festiwalu FETA

Personalia:

Tomasz Kaczorowski – reżyser „Smutku & Melancholii”, reżyser „Supernova live” czytania „...moja śmierć to kwestia czasu...”, kurator Teatru w Blokowisku

Marina Yurchenko – autorka scenariusza czytania „...moja śmierć to kwestia czasu...”

Paulina Eryka Masa – dramatopisarka, tłumaczka, reżyserka czytania „Delta Wenus” realizowanego w ramach stypendium kulturalnego Miasta Gdańska

Mariusz Babicki – reżyser spektaklu „(Nie)Cierpienia Młodego Wertera”, dramatopisarz, scenarzysta

Marta Kalmus Jankowska – aktorka „...moja śmierć to kwestia czasu...”

Zuzanna Łuczak-Wiśniewska – aktorka, reżyserka „Hop w Kosmos!”

Aleksandra Gośławska – aktorka, reżyserka spektaklu „Stand Up” – studentka AT Białystok

Łukasz Lewandowski – aktor, reżyser, pedagog, opiekun artystyczny spektaklu „Płuca” z AT Białystok.

Mikołaj Bańdo – aktor w spektaklu „Smutek & Melancholia”

Małgorzata Polakowska – aktorka, reżyserka spektakli zrealizowanych w formule teatru forum: „PRL – Polska Republika Lękowa”, „Alex”, „WF – wyobcowanie fizyczne”, „Migranci”.

Sopocki Teatr Tańca

Forma prawna: stowarzyszenie

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Joanna Czajkowska - prezes

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): Teatr na Plaży w Sopocie, 92 miejsca na widowni

Misja Teatru: robić taniec

Liczba premier z tytułami: 1, „[HIKARI czyli blask](#)”

Liczba pokazów własnych: 7 + 1 Dobre Solo +2 GP + 4 PST = 14 prezentacji

Liczba pokazów własnych poza siedzibą/„siedzibą”: 3

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): festiwale filmowe na całym świecie

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[YouTube](#) – 152 subskrybentów

[Facebook](#) – 4 662 obserwujących

[Instagram](#) – 856 obserwujących

W 2022 roku nadal działaliśmy w Polskiej Sieci Tańca, zagraliśmy 4 spektakle gościnne: „Empty bodies” Teatru Tańca Zawierowania w Teatrze Atelier, „Gemini. Tryptyk” Teatru ROZBARK i „Tens” i „The Vessel” Krakowskiego Centrum Choreograficznego na Scenie Kameralnej Teatru Wybrzeże w Sopocie oraz „W moim początku jest mój kres” Lubelskiego Teatru Tańca na scenie Klubu Żak.

STT pokazał spektakl „manRay. Barbarzyńca” w Warszawie na Scenie TT Zawierowania, w Bytomiu na scenie Teatru Rozbark oraz Centrum Kultury w Lublinie (Lubelski Teatr Tańca).

Z uwagi na inflację i naszą sytuację finansową w tym roku zdecydowaliśmy się tylko na jeden spektakl premierowy repertuarowy, a nie jak zwykle dwa. Jako „drugą” premierę potraktowaliśmy wydarzenie „10/10 Celebracja”. Ogólna liczba naszych prezentacji jest mniejsza niż zazwyczaj, ze względu na prezentacje PST.

Wydarzenia specjalne:

- „Dobre solo” – finał projektu artystyczno-edukacyjnego odbywającego się w 2021 roku – pokazy prac solowych w (14.01.22)
- gala „10/10 Celebracja”, z okazji Międzynarodowego Dnia Tańca (29.04.2022)

Projekty artystyczno-edukacyjne:

- Grupa Projektowa: spektakl „ROŚL-inność” w choreografii Joanny Nadrowskiej (dwie prezentacje spektaklu o 17.00 i 20.00 05.06.2022 oraz pokaz gościnny w Klubie Żak w ramach Gdańskiego Festiwalu Tańca 23.09.2022)
- Bliskość – warsztaty dla par – luty
- Poruszenie – projekt łączący taniec i NVC skierowany do kobiet (dla Sopocianek 60+ za darmo – dotacja z UM Sopotu)
- Poruszenie – warsztaty weekendowe dla kobiet w różnym wieku – dwie edycje
- ANIMUS + we współpracy z BART i Teatrem Atelier – seria warsztatów (wykłady i ćwiczenia) z zakresu komunikacji poprzez taniec i słowo dla Sopocian 60+

Festiwale:

udział osobisty artystów w **11 international dance film festival brussels** we współpracy z Instytutem Polskim w Brukseli i Urzędem Marszałkowskim. Pokaz specjalny filmu „7 pieczęć/ The seventh seal” – październik

Pozostałe nagrody i festiwale filmowe:

„7 pieczęć/ The seventh seal”

Nagroda (Award Winner)

1. Indo French International Film Festival (Indie)

2. Singapore Indie Film Festival (Singapur)
3. Nitiin Film Festival (Malezja)
4. Dreamachine International Film Festival (USA)
5. Calcuta International Cult Film Festival (Indie)
6. Independent Short Awards (USA)
7. Halicarnassus Film Festival (Turcja)
8. Europe Independent Movie Festival (Turcja)
9. Tokyo International Monthly Film Festival (Japonia)
10. Heart International Italian Film Festival (Włochy)
11. Golden Harvest Film Festival (Japonia)
12. Mokkho International Film Festival (Indie)
13. Virgin Spring Sinefest (Indie)
14. Sea of Art (Norwegia)
15. 8 & Halfilm Awards (Włochy)
16. Druk International Film Festival (Nepal)
17. Grand New York Film Awards (USA)
18. Sweet Democracy Film Awards (Francja)
19. Stanley Film Awards (Wielka Brytania)
20. Emerald Peacock (Niemcy)
21. Tabriz Cinema Awarda (Iran)
22. Luis Bunuel Memorial Awards (Indie)
23. Andromeda Film Festival (Turcja)
24. Royal Society of Television & Motion Picture (Indie)
25. International Gold Award (USA)
26. Colombo Independent Film Festival (Sri Lanka)
27. Black Mountain Film Festival (Nepal)
28. Snow Leopard International Film Festival (Hiszpania)
29. Indiex Film Fest (USA)
30. Milan Gold Awards (Włochy)
31. Krimson Horyzon International Film Festival (Indie)

Wyróżnienie (Honorable Mention)

1. Florence Film Festival (Włochy)
2. Art Film Awards (Macedonia)
3. Athens International Aart Film Festival (Grecja)

Nominacja (Nominee)

1. Indie Short Fest (USA)
2. Altff Alternative Film Festival (Kanada)

Ważne wydarzenia – obrona doktora sztuki w dziedzinie taniec na UMFC przez Joannę Czajkowską. Udział Joanny Czajkowskiej w projekcie Laboratoria Choreografii (projekt dla polskich choreografów po 40. roku życia, w który dzielą się swoimi metodami pracy, całość jest rejestrowana – video i teksty, by zarchiwizować metody polskich twórców).

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2021 (fizycznie na spektaklach): około 815 osób

Procentowo liczba widzów w roku 2021 (frekwencja fizycznie na spektaklach): 60 proc.

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach): 600 na STT, 215 na edukacyjnych, 172 = 987 widzów

Procentowo liczba widzów w roku 2022 (frekwencja fizycznie na spektaklach): 85 proc. na STT, 80 proc. na edukacyjnych, 42 proc. PST = 69 proc.

STT – spektakle repertuarowe i premierowe

edukacyjne – prezentacje DOBRE SOLO – 1 granie, premiera Grupy Projektowej – 2 grania

PST – spektakle w ramach Polskiej Sieci Tańca

Hertz Haus

Teatr / Zespół / Grupa / Inicjatywa: zespół teatru tańca Hertz Haus

Forma prawna: zespół/ kolektyw/ założycielki Stowarzyszenia Córy Kultury

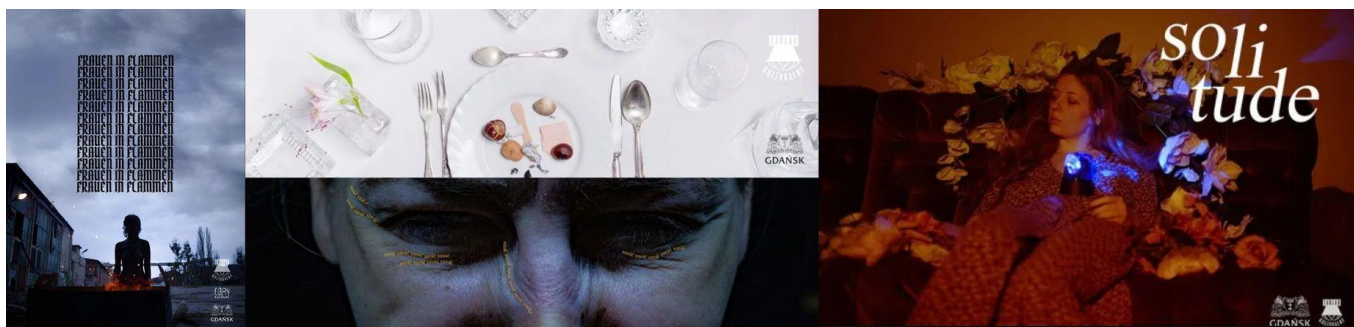
Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: zespół kolektywny

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): Zakład Kulturalny; ok. 80 miejsc

Misja Teatru

Zespół założony w 2018 r. w składzie: Magdalena Kowala, Natalia Murawska, Joanna Woźna i Anna Zglenicka. Tancerki tworzą własną estetykę, korzystając z tańca współczesnego, fizycznego, a także improwizacji i działań performatywnych i dążą tym samym do stworzenia własnego języka ruchu; od wielu lat zajmują się tworzeniem spektakli, happeningów oraz edukacją artystyczną w Gdańsku. Celem zespołu jest propagowanie i rozwój nieskomercjalizowanej, niebanalnej, niekonkursowej twórczości ze szczególnym uwzględnieniem tańca współczesnego, teatru, teatru tańca, sztuk performatywnych i wizualnych.

Liczba premier z tytułami: **3**, [„Frauen in flammen” chor., reż., prod.: Magdalena Kowala, Joanna Woźna, Anna Zglenicka](#), [„sześć” chor. Magdalena Kowala](#), [„Solitude” reż. Anna Zglenicka](#)

Liczba pokazów własnych (w siedzibie) : 10

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 13

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

– spektakl „Unbody” zdobył główną nagrodę w konkursie na najlepszy spektakl teatru niezależnego THE BEST OFF 2022, który umożliwia realizację spektaklu w różnych teatrach w Polsce; w sezonie 2022/2023 spektakl Unbody zostanie zaprezentowany na scenach partnerskich tj. w Centrum Kultury w Lublinie, Teatrze Modrzejewskiej w Legnicy, Teatrze Śląskim im. Stanisława Wyspiańskiego, Instytucie Grotowskiego, Instytucie Teatralnym im. Zbigniewa Raszewskiego oraz Gdańskim Teatrze Szekspirowskim, a także na Przeglądzie Teatrów Małych Form Kontrapunkt;

- włączenie spektaklu „Unbody” do puli Polskiej Sieci Tańca w ramach konkursowego naboru; umożliwienie realizacji spektaklu w kilku teatrach w Polsce (Kraków - Nowohuckie Centrum Kultury, Wrocław - Narodowe Forum Muzyki, Bytom - Teatr Rozbark, Wałcz - Wałeckie Centrum Kultury);
- prezentacja spektaklu „Unbody” w ramach Off-Rzeszów, czyli przeglądu teatrów niezależnych z całej Polski;
- prezentacja spektaklu „Mirroring” w choreografii Anny Zglenickiej i Magdaleny Kowali w ramach programu Przestrzenie Sztuki, gościnnie w Teatrze Szwalnia - filii Miejskiej Strefy Kultury w Łodzi;
- prezentacja spektaklu „Mirroring” Magdaleny Kowali i Anny Zglenickiej w Centrum Teatru i Tańca w Warszawie w ramach obchodów Międzynarodowego Dnia Tańca;
- prezentacja spektaklu „Solo na cztery kaski i stracony czas” w reż. Anny Piotrowskiej podczas DO FESTIVALU - Międzynarodowego Festiwalu Tańca organizowanego w Zakładzie Kulturalnym; festiwal składa się z 3-tygodniowych warsztatów tanecznych dla zaawansowanych tancerzy z całego świata oraz zawiera program repertuarowy z dziedziny tańca współczesnego;
- prezentacja 3 spektakli („Unbody”, „Solo na cztery kaski i stracony czas”, „Mirroring”) podczas Maratonu Gdańskiego Festiwalu Tańca, czyli pokazu najnowszych spektakli Trójmiejskich artystów; na przegląd zostali zaproszeni recenzenci i dyrektorzy artystyczni festiwali; gośćmi byli kuratorzy i dziennikarze z całej Polski, Albanii oraz Bukaresztu.

Teatr w internecie

[Strona teatru](#)

[Facebook](#) – 663 obserwujących

[Instagram](#) – 562 obserwujących

[YouTube](#) – 22 subskrybentów

Inne informacje

Misją zespołu jest tworzenie autorskiego repertuaru na coraz wyższym poziomie, przez co mamy nadzieję popularyzować sztukę tańca. Dodatkowo każdorazowo tworzymy platformę do rozmowy z widzami po spektaklu, aby teatr tańca przybliżyć, pomagać w wykształceniu odbiorców w narzędzia konieczne do obcowania z tym gatunkiem. Zapraszamy również twórców spoza Gdańska, dla różnorodnego programu oraz dostępności warsztatów z ciekawymi artystami z Polski i zagranicy.

Dla funkcjonowania teatru trudna jest forma konkursowa/grantowa, która nie pozwala ustalić stałej strategii działania ze względu na niepewność dofinansowania (brak stałego dofinansowania). Poczucie destabilizacji przez wysokie koszty utrzymania budynku - siedziby, a także sposób funkcjonowania teatru - który nie działa zawodowo (w sensie utrzymania się z tej działalności i pracy w teatrze na pełen etat) jest mocno eksploatujące i nieefektywne. Przykładowo - czas poświęcony na pisanie wniosków, które nie zostały zaakceptowane w naborze, mógłby być poświęcony na tworzenie repertuaru, laboratorium twórcze, nawiązywanie współpracy itd. Zakład Kulturalny istnieje i utrzymuje się głównie, dzięki rozwojowi działalności w zakresie edukacji artystycznej poprzez organizowanie stałych zajęć pozalekcyjnych dla osób w każdym wieku. Nie posiada stałych pracowników do organizacji wydarzeń kulturalnych ani odpowiedniej infrastruktury technicznej do realizacji średnich i dużych produkcji. Każdorazowo staramy się o wsparcie zewnętrzne do realizacji wydarzeń kulturalnych.

W roku 2022, dzięki wsparciu miasta Gdańska, kontynuowaliśmy projekt „Przymorze REP” – cykliczny repertuar zawierał prezentacje 5-ciu spektakli teatru tańca w roku. Tematyka spektakli: studium ciała,

anatomia, fizjologia; metafizyka, filozofia, egzystencjalizm; spektakle zaangażowane politycznie. Obecnie prezentowany repertuar: „Unbody” zespołu Hertz Haus, „Cafe Müller” Dominika Więcka, „Horyzont zdarzeń” w chor. Macieja Kuźmińskiego, „Solo na cztery kaski i stracony czas” w wyk. Hertz Haus, reż. Anny Piotrowskiej „Mirroring” Magdaleny Kowali, Anny Zglenickiej.

Ze względu na brak pełnej infrastruktury rzeczowej i osobowej w naszej siedzibie – tegoroczna trasa realizowana w różnych ośrodkach kultury w Polsce była wspaniałą możliwością poznania pracy tancerza w profesjonalnym, pełniejszym wymiarze. Komfort takiej pracy pozwalał skupić się na wykonaniu dzieła, bez pracy koordynacyjnej wokół projektu, której wymagają prezentacje w siedzibie własnej.

Wcześniejsze produkcje zespołu:

- „Her(t)z” [2018; chor. i wykonanie – Hertz Haus; 50 min]
- „102 i pół” [2019; chor. i wykonanie – Magdalena Kowala, Joanna Woźna; 10 min]
- „Solo na 4 kaski i stracony czas” [2019; reżyseria, chor. i koncept - Anna Piotrowska; wykonanie i kreacja – Hertz Haus; 60 min]
- „Unbody” [2020; realizowany w ramach rezydencji Gdańskiego Festiwalu Tańca; choreografia i wykonanie – Hertz Haus; współpraca artystyczna - Artur Bieńkowski; 60 min;
- „Portrety beznadziejne – spektakl usieciowiony” [2020; dofinansowany ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach programu Kultura w sieci; 70 min]
- „My hopelessness” [2020; solo, chor. i wykonanie - Joanna Woźna; zakwalifikowane do międzynarodowego konkursu Solo Dance Contest 2021, 10 min]
- „Mirroring” [2021; chor. i wykonanie Magdalena Kowala, Anna Zglenicka; współpraca artystyczna - Ulriqa Fernqvist i Peter Svenzon; realizowany w ramach rezydencji Gdańskiego Festiwalu Tańca; 40 min].

Wpływ pandemii / sytuacji zewnętrznej na funkcjonowanie teatru

Zakład Kulturalny jest miejscem inicjatyw artystycznych z różnych dziedzin sztuki. Został założony przez członkinię zespołu Natalię Murawską, powstał we wrześniu 2019 roku - pół roku przed ogłoszeniem pandemii - w budynku starej hali przemysłowej. Remont i adaptacja budynku zostały wykonane własnym sumptem - bez wsparcia zewnętrznego. Ideą powstania była chęć stworzenia miejsca do swobodnej, wolnej pracy twórczej zespołu, a także otwartej sceny dla artystów, teatrów, w szczególności działających niezależnie - offowo oraz ożywienie trójmiejskiego amatorskiego i profesjonalnego ruchu tanecznego. Brak możliwości funkcjonowania teatru, a także organizacji wydarzeń kulturalnych podczas pandemii, spowodował duże zadłużenie miejsca, co miało i ma nadal wpływ na funkcjonowanie zespołu.

Mimo ograniczonej możliwości realizacji repertuaru na żywo, w roku 2020 zrealizowaliśmy pokaz spektaklu pt. „Solo na cztery kaski i stracony czas” online, a także w ramach konkursu Ministra Kultury – „Kultura w sieci” zespół otrzymał dofinansowanie, dzięki któremu powstał projekt video „Portrety beznadziejne - spektakl usieciowiony”. Film został w 2021 wyróżniony w konkursie „Best OFF - online” oraz został w tym samym roku opisany w kwartalniku „Nietak!t”. Projekt wyświetlano również w ramach Kina Tańca w Warszawie. Pierwszy raz zespół Hertz Haus mógł zostać zauważony w ogólnopolskim środowisku tanecznym i offowym.

W 2021 roku mimo obostrzeń, udało się zorganizować projekt „Przymorze REP” - Letni Repertuar Sceny Zakładu Kulturalnego, jako wydarzenia towarzyszące podczas DO Festiwalu - Międzynarodowego Festiwalu Tańca w Gdańsku. Do współpracy zaprosiliśmy uznanych artystów z Polski i zagranicy; zrealizowaliśmy łącznie 7 spektakli.

W roku 2021 korzystaliśmy również z programu „Off.REC”, uruchomionego przez Instytut Grotowskiego. W drodze konkursowej wybrano nasz spektakl „Unbody”. Program oferuje profesjonalne nagranie spektakli. Dzięki takiemu nagraniu mogliśmy zgłosić spektakl „Unbody” do konkursu Best OFF 2022, co umożliwi nam dalszą eksplorację spektaklu „Unbody”. Mimo licznych problemów logistyczno-finansowych związanych z obostrzeniami, pandemia stworzyła nowe możliwości zaistnienia naszego teatru na poziomie ogólnopolskim.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2021 (fizycznie na spektaklach w siedzibie): ok. 145

Liczba widzów w roku 2021 (poza siedzibą): ok. 240

Procentowo liczba widzów w roku 2021 (frekwencja fizycznie na spektaklach): 50 proc. widzów

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach w siedzibie): 440

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach poza siedzibą): ok. 1 250

Procentowo liczba widzów w roku 2022 (frekwencja fizycznie na spektaklach): od 70-100 proc. widzów

Fundacja Konglomeart / Grupa teatralna Loft Yell

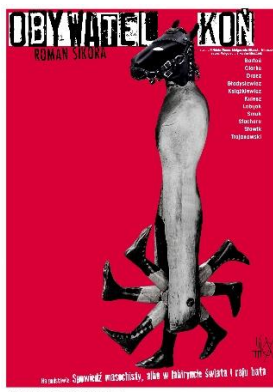
Forma prawna: Fundacja

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: prezes Piotr Srebrowski, wiceprezes Wojciech Stachura, wiceprezes Maciej Wiktor

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): Fundacja nie dysponuje własną sceną. Prezentacja spektaklu „Obywatel Koń” Grupy teatralnej Loft Yell w 2022 roku, odbyła się w Zakładzie Kulturalnym w Gdańsku. Spektakl „GotiKlein – Gothic for the little ones” współtworzony przez Fundację Konglomeart wraz Fundacją Teatru Czwarte Miasto był głównie prezentowany na terenie Niemiec, ale również w Polsce (Tczew). – Spektakl „Fahrenheit: Powrót!” – widowisko muzyczno-teatralne inspirowane postacią Daniela Fahrenheita” w reżyserii Macieja Wiktora prezentowany był w gdańskim Hevelianum.

Misja Teatru: Działać! Tworzyć!

Liczba premier z tytułami: 3 „[Obywatel Koń](#)” reż. [Mathilda Clark](#), „GotiKlein - Gothic for the little ones”, „Fahrenheit: Powrót!”

Liczba pokazów własnych: „Obywatel Koń” (5), „GotiKlein – Gothic for the little ones” (3), Fahrenheit: Powrót! – widowisko muzyczno-teatralne inspirowane postacią Daniela Fahrenheita” (1)

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 9
Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): brak

Teatr w internecie

[Facebook](#) – 333 obserwujących

TO-EN Butoh Company

Forma prawna: osoba fizyczna

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: TO-EN (tancerka, choreografka, producentka, menedżerka, reżyserka, operatorka, scenografka)

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): brak stałej sceny prezentacji; tylko spektakle gościnne;

Misja Teatru

„Czas, przestrzeń, zapachy, barwy. Rytm natury, skrajnej w swym działaniu - emocjonalnie nierównej, niosącej spokój i zniszczenie. W świecie, w którym człowiek próbuje pochłonąć i zagarnąć wszystko swą osobą, bezmyślnie i beznamyślnie, natura zawsze wyznaczy swoje miejsce. Tańczę, bo pociąga mnie świat trwałych napięć. Napięć pomiędzy naturą, człowiekiem, sytuacją społeczno - polityczną, jak i każdą inną. Mój taniec jest wynikiem tego naprężenia świata, gdzie, jakież to paradoks, wszystko istnieje obok siebie i, mimo przeciwieństw, określa się oraz dopełnia. Taniec butoh ma moc wyrażania tego paradoksu, szukania rozwiązań, zmuszania do pytań. Gdy tancerz butoh próbuje przeistoczyć swoje ciało na scenie w inną rzeczywistość - szuka. Szuka przestrzeni do prawdziwego i szczerego spotkania z widzem oraz pola do dialogu i przemiany. Tańczę, bo wciąż wierzę, że jest to możliwe”. TO-EN

Liczba premier z tytułami: brak

Liczba pokazów własnych: brak

Liczba pokazów własnych poza siedzibą/„siedzibą”: brak siedziby;

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): 11 International Dance Film Festival Brussels 2022

Teatr w internecie

[Strona artystki](#)

[VIMEO](#)

[Instagram](#)

Wpływ pandemii na funkcjonowanie teatru

TO-EN skupiła się głównie na działaniach w sieci, działaniach warsztatowych, działaniach plenerowych oraz udostępnieniu archiwów projektu „Czerń”, realizowanego w latach 2016-2020. Artystka kontynuuje działania edukacyjne dla społeczności senioralnej w Polsce.

Teatr Ruchu Mo-sHe

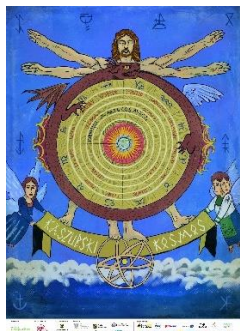
Forma prawna: teatr amatorski/kolektyw

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Monika Leśko-Mikołajczyk kierownik artystyczny

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni) Wejherowskie Centrum Kultury Filharmonia Kaszubska w Wejherowie, miejsca na widowni 382

Misja Teatru: Tworzenie różnych form przedstawienia teatralnego, szukanie nowych przestrzeni do prezentacji artystycznych, współpraca z różnymi twórcami, środowiskiem, instytucjami

Liczba premier z tytułami: 1, „Kaszubski kosmos” reż. [Piotr Wyszomirski](#)

Liczba pokazów własnych: 3

Liczba pokazów własnych poza siedzibą/„siedzibą”: 1

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): brak

Teatr w internecie

[Strona tetaru](#)

[YouTube](#) – 4 subskrybentów

[Facebook](#) – 556 obserwujących

Wpływ pandemii na funkcjonowanie teatru

Okres pandemii to zablokowane wszelkie działania w przestrzeni zamkniętej teatru, odwołane spektakle z powodu choroby tancerzy, obsługi technicznej, a także niskiej frekwencji widowni i ograniczenie liczby widowni. Wszelkie formy spektakli, pokazów, sztuk performatywnych przy udziale widowni znacznie ograniczono, całkowicie z nich zrezygnowano lub kilkakrotnie zmieniano terminy realizacji. Sytuacja pandemiczna zmusiła, czy też spowodowała konieczność poszukiwania innych możliwości na realizację prezentacji artystycznych. Głównie w formie nagrań wideo.

Teatr Ruchu Mo-sHe jest formą teatru edukacyjnego, stwarza przestrzeń do realizowania pasji młodym artystom-tancerzom. W roku 2022 rozpoczął współpracę z Fundacją Pomysłodolnia, realizując nową formę spektaklu – spektaklu plenerowego.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2021 (fizycznie na spektaklach): ok. 950

Procentowo liczba widzów w roku 2021 (frekwencja fizycznie na spektaklach): 70 proc.

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach): 700

Procentowo liczba widzów w roku 2022 (frekwencja fizycznie na spektaklach): 85 proc.

Pomorski Teatr Nobilis (wcześniej: Zawodowy Teatr MDK Rumia)

Forma prawna: sekcja MDK Rumia

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: Agnieszka Skawińska

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni) MDK, 70 miejsc

Misja Teatru: Kultura Bliżej Ludzi

Liczba premier z tytułami: **2**, [„O Witce, co chciała być stołemką” konsult. reż. Piotr Srebrowski](#), [„Obóz” reż. Piotr Lewicki](#); ponadto koncert „Bajkowe melodie”

Liczba pokazów własnych: 15 (na terenie Rumi)

Liczba pokazów własnych poza siedzibą/„siedzibą”: 4

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): brak

Teatr w internecie

[Strona MDK](#)

[YouTube MDK](#) – 201 subskrybentów

Teatr prowadzi „Lekcje z kulturą”- projekt edukacyjny skierowany do dzieci i młodzieży

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach): ok. 2 000 widzów

Procentowo liczba widzów w roku 2022 (frekwencja fizycznie na spektaklach): brak

Fundacja Piotra Jankowskiego

Forma prawna: fundacja (założona styczeń 2022)

Dyrektor / inna funkcja osoby prowadzącej: prezes Piotr Jankowski

Miejsce prezentacji:

Misja: fundacja zajmuje się produkcją spektakli teatralnych, czytań performatywnych, działań teatralnych i okołoteatralnych

Liczba premier (czytania performatywne): **3**, [„Kto otworzy drzwi” reż. Piotr Jankowski](#), [„Heldalen” reż. Piotr Jankowski](#), [„Tak jak wszystkie śmiałe dziewczyny” reż. Piotr Jankowski](#)

Liczba pokazów własnych: 6

Spektakl Fundacji Piotra Jankowskiego, którego prapremiera polska odbyła się w postoczniovym klubie Plenum w Gdańsku 27.10.2020r. pt. „Experyment” inspirowany słynnym więziennym eksperymentem Filipa Zmibardo o przypisywaniu ról społecznych, gdzie w symulowanym więzieniu zostają zamknięci studenci, którzy są podzieleni na więźniów i strażników dostał się do prestiżowego programu Instytutu Teatralnego im. Z. Raszewskiego z Warszawy Teatr Polska 2022r. polegający na graniu w miejscach, które nie mają teatru instytucjonalnego.

Spektakl „Experyment” został zaprezentowany:

- Dziedziniec ASP w Gdańsku- „Mała Zbrojownia” 15.09.2022 r.-próba otwarta.
- Dziedziniec Zamku Gotyckiego Nidzica 16.09.2022 r.
- Podzamcze Miejski Dom Kultury Olsztynek 18.09.2022 r.
- Krotoszyński Dom Kultury 23.09.2022 r.
- Dom Kultury Milicz 24.09.2022 r.
- Dom Kultury Konin 25.09.2022 r.

Fundacja Pomysłotalnia

Forma prawna: fundacja

Prezes: Magdalena Olszewska

Miejsca prezentacji: miejsca udostępnione

Misja Teatru: tworzyć trwałe, przyjazne i rozwojowe okoliczności, aby zapaleni ideą ludzie realizowali pomysły własne i pomagali w realizacji pomysłów innych; pobudzać, pytać, wpływać; być prosumentem kultury, podejmować tematy i tworzyć wydarzenia, które powinny zaistnieć.

Liczba premier z tytułami: 3, [„Zapomniany brat” reż. Piotr Wyszomirski](#), [„Kaszubski kosmos” reż. Piotr Wyszomirski](#), [„Nie tylko Przemysł” reż. Piotr Wyszomirski](#)

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 16

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody):

- „Bronisław Piłsudski Was Here. Musical na wałki” – Festiwal OFF Północna w Łodzi
- pokaz „Być jak Charlie Chaplin” podczas VI Międzynarodowego Festiwalu Monospektakli MonoWschód 2022, Wilno

Teatr w internecie

[Strona fundacji](#)

Kanały na YouTube:

[Pomorzanie Kultury](#) – 1,14 tys. subskrybentów

[Gazeta Świętojańska](#) – 3,73 tys. subskrybentów

[Fundacja Pomysłotalnia](#) – 22 subskrybentów

Facebook:

[Fundacja Pomysłodalia](#) – 1 289 obserwujących

[Teatr na Pomorzu](#) – 3 295 członków

[Teatr jest nasz](#) – 3 170 członków

[Pomorze Kultury](#) – 2 345 obserwujących

[Gazeta Świętojańska](#) – 5 384 obserwujących

Fundacja od 2013 r. na bieżąco prowadzi/wydaje wortal teatralny „[Pomorze Kultury](#)” – multimedialny elementarz wiedzy na temat teatru w województwie, to także zbiór opinii, recenzji i materiałów poświęconych ludziom i wydarzeniom. Wyjątkowość polega na precyzyjnym rozpoznaniu środowiska teatralnego w Pomorskiem, na uważnym dokumentowaniu zjawisk i działań, na promowaniu artystów i animatorów związanych z regionalnym teatrem. Wortal nie recenzuje działań instytucji i artystów, ale obiektywnie przedstawia pełen wybór opinii (np. zestawienia „Po premierze”), zaprasza do dyskusji, archiwizuje.

Fundacja jest też wydawcą „[Gazety Świętojańskiej](#)”, na łamach której ukazują się recenzje, felietony, opinie dotyczące nie tylko teatru na Pomorzu. W grudniu, z okazji jubileuszu 20-lecia istnienia, GS po raz pierwszy przyznała nagrody teatralne. W kategorii: Nowa nadzieja 2022 dla kolektywu Hertz Haus; w kategorii: Przewyższenie 2022 dla: Nowego Teatru w Słupsku i dla Teatru Lalki Tęcza w Słupsku.

Fundacja w 2022 r. podjęła ścisłą współpracę z Instytutem Teatralnym w Warszawie, realizując projekt „[Teatr polski poza Polską](#)”. W ramach międzynarodowych działań i kwerend fundacja zbiera materiały, archiwizuje i przetwarza dane i wprowadza na stronę teatrpozapolska.pl.

Fundacja w ramach realizacji zadania grantowego współfinansowanego przez Starostwo Powiatowe w Wejherowie zaprezentowała w czerwcu, podczas pierwszego Festynu Organizacji Pozarządowych w Wejherowie, „[Kaszubski kosmos: performatywny pokaz mody](#)”, który był rodzajem spin-offu wieloobsadowego spektaklu plenerowego, „Kaszubskiego kosmosu”, którego premiera odbyła się we wrześniu.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach): ok. 2 500 osób

Procentowo liczba widzów w roku 2022 (frekwencja fizycznie na spektaklach): ok. 90 proc.

Miejsca

Dla teatru pozainstytucjonalnego bez własnej siedziby współpraca z instytucją może być gwarantem okresowej stabilizacji, przynajmniej na czas produkcji konkretnego spektaklu. Od wielu lat mówi się o potrzebie stworzenia stabilnego zaplecza przestrzenno-technicznego dla bytów pozbawionych przywilejów, jakie nominalnie posiadają instytucje, ale wciąż niezrozumienie ze strony decydentów jest na wysokim poziomie.

Zakład Kulturalny na pewno wyróżnia się pod względem ambicji, powierzchni oraz założeń (więcej poniżej). To przykład wielopoziomowego myślenia o teatrze, tańcu i odbiorcach. Brawa należą się za podjęcie finansowego ryzyka. Wejherowskie Centrum Kultury to przykład stabilnej instytucji, z ogromnymi możliwościami przestrzenno-technicznymi, która nawiązuje współpracę z organizacjami pozarządowymi, teatrami pozainstytucjonalnymi, teatrami repertuarowymi – zarówno w sferze impresariatu, jak i współprodukcji. Zrebrandingowany Teatr na Plaży, obecnie Teatr Atelier Sopot,

zaspokaja potrzeby rezydentów i działa według grafiku zgodnego z rokiem szkolnym. Wybrane trzy miejsca stanowią tylko przykłady możliwych koncepcji: rozwoju, współpracy, lokalności.

Zakład Kulturalny

Teatr / Zespół / Grupa / Inicjatywa: Zakład Kulturalny

Forma prawna: jednoosobowa działalność gospodarcza

Dyrektor / właściciel: Natalia Murawska

Adres: al. Rzeczypospolitej 8

Główna scena prezentacji (miejsce, gdzie najczęściej prezentowane są spektakle; liczba miejsc na widowni): Zakład Kulturalny; max. 80 osób - spektakle teatru tańca; max 150 osób – spektakle dramatyczne

Przestrzeń: Zakład Kulturalny posiada scenę teatralną 200 m², dwa mniejsze studia 70m² – salę taneczną i pracownię plastyczną, foyer oraz pomieszczenia sanitarne (łącznie powierzchnia całej przestrzeni wynosi ok. 500 m²).

Misja Teatru/Miejsca

Ideą powstania Zakładu Kulturalnego była chęć stworzenia miejsca do swobodnej, wolnej pracy twórczej, które pełni rolę otwartej sceny dla artystów, teatrów, w szczególności działających niezależnie - offowo oraz ożywienie trójmiejskiego amatorskiego i profesjonalnego ruchu tanecznego. Zakład jest odpowiedzią na oddolną inicjatywę środowiska tanecznego, profesjonalnego i amatorskiego, do rozpowszechniania i promocji tańca na najwyższym poziomie, z misją przybliżenia przystępności spektakli tanecznych odbiorcom.

Liczba premier z tytułami: **8**, „Out of water” reż., chor. Natalia Murawska; obsada: Zuzanna Klimek, Marta Czerlono, Anna Bakhtina, Filip Michałowski; 50 min], [„The sea is big, Fish” chor. Paulina Będkowska](#), [„Obywatel Koń”, reż. Mathilda Clarke](#), [„Lecimy na Marsa” ,chor., reż. Natalia Murawska](#); [„Frauen in flammen” chor., reż. Magdalena Kowala, Joanna Woźna, Anna Zglenicka](#), [„sześć” chor. Magdalena Kowala](#), [„Solitude” reż. Anna Zglenicka](#), [„Produkt”, chor. Natalia Murawska](#).

Liczba pokazów lokalnych artystów: 20

Liczba pokazów zaproszonych artystów z Polski i zagranicy: 11

Udział/organizacja festiwali i konkursów (nazwy, nagrody):

Projekt Przymorze REP – repertuar sceny Zakładu Kulturalnego

Celem projektu jest rozpowszechnianie, promocja teatru tańca na poziomie profesjonalnym w środowisku lokalnym oraz przygotowanie do świadomego odbioru tej dziedziny sztuki poprzez stworzenie cyklicznego repertuaru sceny Zakładu Kulturalnego, poszerzonego o wydarzenia towarzyszące (debaty), tj. realizacja 5 spektakli i debat w roku 2022. Repertuar zawiera spektakle lokalnego zespołu Hertz Haus oraz zaproszonych gości - uznanych twórców teatru tańca z Polski, młodego pokolenia, którzy mówią na scenie o sprawach ważnych. Tematyka spektakli: studium ciała, anatomia, fizjologia; metafizyka, filozofia, egzystencjalizm; spektakle zaangażowane politycznie. Projekt był dofinansowany ze środków miasta Gdańska.

Prezentowany repertuar:

14.06.2022 – „Unbody” zespołu Hertz Haus

25.06.2022 – „Cafe Müller” Dominika Więcka

02.10.2022 – „Horyzont zdarzeń” Macieja Kuźmińskiego

26.11.2022 – „Solo na cztery kaski i stracony czas” w wyk. Hertz Haus, reż. Anny Piotrowskiej
17.12.2022 – „Mirroring” zespołu Hertz Haus (Kowala, Zglenicka)

Zakład Kulturalny był partnerem przy organizacji drugiej edycji [Międzynarodowego Festiwalu Tanecznego DO Festival](#), który oprócz organizacji oraz przeprowadzenia 3-tygodniowych warsztatów tanecznych dla zaawansowanych tancerzy z całego świata, zawierał program repertuarowy z dziedziny tańca współczesnego. Zaprośiliśmy do współpracy wielu uznanych, zagranicznych artystów/pedagogów tańca oraz zaprezentowaliśmy 7 spektakli z dziedziny teatru tańca.

Klub Żak w Gdańsku, zaprosił Zakład Kulturalny do wspólnej organizacji Maratonu Gdańskiego Festiwalu Tańca, który polegał na prezentacji najnowszych spektakli Trójmiejskich artystów. Na przegląd zostali zaproszeni recenzenci i dyrektorzy artystyczni festiwali. Gośćmi byli kuratorzy i dziennikarze z całej Polski, Albanii oraz Bukaresztu. W czasie Maratonu zaprezentowały się zarówno duże grupy jak i soliści. Zrealizowaliśmy wspólnie 10 spektakli w 2 dni - w tym 5 w Zakładzie Kulturalnym.

Projekt: Młodzi na scenę! – repertuar dla dzieci i młodzieży, zawierał czterokrotną realizację spektaklu „Produkt” reż., chor. Natalii Murawskiej, w wyk. grupy młodzieżowej teatru tańca, dla uczniów szkół podstawowych. Celem projektu było pobudzenie dzieci i młodzieży do działań artystycznych, rozwijanie twórczej aktywności, kształtowanie doznań estetycznych podczas odbioru innej formy teatralnej, uwrażliwianie na piękno wyrażania emocji ciałem, poznanie procesu powstawania spektaklu, jak również promocja dokonań twórczych młodych tancerek, które chcą realizować repertuar przed szerszą publicznością.

Teatr w internecie

[Strona internetowa](#)

[Facebook](#) – 2,4 tys. obserwujących

Dodatkowe informacje

Zakład Kulturalny funkcjonuje dzięki programom edukacyjnym dla osób w wieku od 6-40 lat. Posiadamy ponad 200 uczestników stałych zajęć, w tym ok. 100 na kierunku teatru tańca i tańca współczesnego.

Aktualne kierunki edukacyjne: taniec współczesny, taniec klasyczny, teatr tańca, teatr, akrobatyka, rysunek, malarstwo, fotografia.

Oferta edukacji artystycznej Zakładu Kulturalnego kładzie nacisk na wsparcie aktywności twórczej jednostki i jej kreatywności, poszukiwania, nowych dróg ekspresji, dawanie narzędzi do samodzielnego rozwijania zdolności, samoświadomości, stwarzania możliwości, uczestnictwa w procesach twórczych. W szczególności mamy na uwadze młodych tancerzy, aktorów w wieku do 18 roku życia, którzy aspirują na przyszłych niezależnych artystów.

Zakład Kulturalny oferuje wielopoziomą edukację z dziedziny teatru tańca dla dzieci i młodzieży - tworząc również repertuar na wysokim poziomie artystycznym. Oferta edukacji tanecznej kładzie szczególny nacisk na rozwój młodych tancerzy w wieku do 18 roku życia, którzy aspirują na przyszłych niezależnych artystów. Posiada grupy projektowe w przedziałach wiekowych: 7-10 lat, 12-15 lat, dorośli, tworzące pełnometrażowe spektakle na wysokim poziomie, artystycznym, technicznym i merytorycznym.

Produkcje teatru tańca stworzone przez grupy projektowe w roku 2022: „Produkt”, „Lecimy na Marsa”, „Out of Water”. Zakład zorganizował również kurs choreografii scenicznej, dzięki któremu zawansowani tancerze stworzyli swoje prace solowe. W ramach tego projektu powstało 20 autorskich prac solowych młodych tancerzy.

W planach jest organizacja Ogólnopolskiego Festiwalu Teatrów Tańca dla młodzieży, na zasadzie przeglądu, by młodzi tancerze mieli możliwość wymiany i prezentacji pełnometrażowych spektakli lub autorskich etiud solowych oraz duetów.

Plan rozwoju Zakładu Kulturalnego: kontynuacja już istniejących i rozpoczęcie nowych projektów tj.:

- PrzymorzaREP - stałego repertuaru Zakładu Kulturalnego z dziedziny teatru tańca w wykonaniu profesjonalistów: zespołu Hertz Haus, innych Trójmiejskich artystów, zaproszonych gości z Polski i zagranicy; repertuar ma być różnorodny i być kierowany do jak najszerszego grona odbiorców;
- współorganizacji DO Festiwalu - Międzynarodowego Festiwalu Tanecznego, który zawiera 3-tygodniowe warsztaty taneczne dla zaawansowanych tancerzy z całego świata ze uznanymi pedagogami zagranicznymi, którzy oferują nową jakość ruchu i proponują nowatorskie podejście do ruchu. W każdym tygodniu szkolenia są rozszerzone o program repertuarowy z dziedziny tańca współczesnego tancerzy zagranicznych oraz tancerzy polskich. Po każdym dniu repertuarowym przeprowadzamy debatę, by porównać różne podejścia do tworzenia spektakli teatru tańca. Organizatorem wydarzenia jest Stowarzyszenie Collective Nest.
- projektu Młodzi na scenę! - oferta dla szkół - projekt dla młodych widzów i młodych tancerzy, aspirujących na przyszłych niezależnych artystów, polegający na prezentacji spektakli grup projektowych poszerzonych o prelekcję dotyczącą teatru tańca oraz debaty po spektaklach z artystami. W celu dotarcia do dzieci i młodzieży z Trójmiasta i okolic, zaznajomienia ich z tą dziedziną sztuki i zachęcenia do czynnego udziału w artystycznych zajęciach pozalekcyjnych.

Zakład Kulturalny mógłby stać się Domem Produkcyjnym. Na Pomorzu brakuje miejsca, które jest otwarte na prezentacje lokalnych artystów. Gdyby Zakład był wyposażony na stałe w odpowiedni sprzęt techniczny i zasoby osobowe, mógłby organizować miesięczne rezydencje, które byłyby zakończone realizacją autorskich dzieł rezydentów. Zakład posiada studio wyposażone w kuchnię i sypialnię, dlatego w tej przestrzeni mogliby rezydować nie tylko tancerze lokalni, ale również artyści z Polski i zagranicy. Przez to, że Zakład jest inicjatywą oddolną, chce wspierać także projekty niskobudżetowe na zasadzie umów barterowych.

Zakład Kulturalny ze względu na wysoki poziom oferty repertuarowej i warsztatowej ma potencjał, by stać się miejscem rozpoznawalnym na mapie Polski. Chciałby zrzeszyć lokalne środowisko taneczne, działać we współpracy z innymi instytucjami kultury, by razem rozpowszechniać sztukę tańca na północy Polski.

Wpływ pandemii / sytuacji zewnętrznej na funkcjonowanie teatru:

Zakład Kulturalny jest nową przestrzenią artystyczną, powstał we wrześniu 2019 roku - pół roku przed ogłoszeniem pandemii - w budynku starej hali przemysłowej z inicjatywy Natalii Murawskiej (członkini zespołu Hertz Haus; prezes Stowarzyszenia Córy Kultury). Remont i adaptacja budynku zostały wykonane własnym sumptem - bez wsparcia zewnętrznego.

Zakład posiada scenę teatralną 200 m², dwa mniejsze studia 70m² - salę taneczną i pracownię plastyczną, foyer oraz pomieszczenia sanitarne (łącznie powierzchnia całej przestrzeni wynosi ok. 500 m²). Wysoki koszt czynszu, stale rosnące koszty utrzymania budynku, a także długotrwałe skutki wstrzymania działalności podczas pandemii, spowodowały zadłużenie i generują konieczność finansowego wsparcia zewnętrznego oraz wdrażania zmian rozwojowych miejsca.

Zakład nie posiada odpowiedniej infrastruktury technicznej i zasobów osobowych do realizacji średnich i dużych produkcji. Większość wydarzeń kulturalnych organizuje przy ścisłej współpracy ze Stowarzyszeniem Córy Kultury. Każdorazowo wypożyczamy sprzęt, zatrudniamy ludzi lub prosimy o wolontariat.

Działalność edukacji artystycznej zapewnia ok. 50% kosztów utrzymania budynku. Działalność związana z wystawianiem przedstawień generuje więcej kosztów niż zysku, dlatego istnienie Zakładu Kulturalnego jest zależne od wyników konkursów grantowych.

Uzupełniające:

Liczba widzów w roku 2021 (fizycznie na spektaklach): ok. 925

Procentowo liczba widzów w roku 2021 (frekwencja fizycznie na spektaklach): 50 proc. widowni

Liczba widzów w roku 2022 (fizycznie na spektaklach): ok. 2 200

Procentowo liczba widzów w roku 2022 (frekwencja fizycznie na spektaklach): od 70-100 proc. widowni.

Wejherowskie Centrum Kultury/ Filharmonia Kaszubska

Dyrektor naczelny i artystyczny / inna funkcja osoby prowadzącej: Jolanta Rożyńska

Adres: ul. Sobieskiego 255, Wejherowo

Przestrzeń:

główna sala – na 376 miejsc siedzących + 6 miejsc dla osób niepełnosprawnych

sale prób: orkiestry, chóru, teatru, baletu

Misja: Misją Wejherowskiego Centrum Kultury jest krzewienie zamiłowania do sztuki teatralnej, edukacja w tym zakresie – zarówno dzieci, młodzieży, jak i dorosłych. Odbывается się ona zarówno poprzez szereg zajęć, warsztatów, spotkań z twórcami, jak i prezentowanie ciekawego repertuaru.

Liczba premier z tytułami: **3**, [„Sen nocy letniej po kaszubsku”](#) chor. Sangmo Borysiewicz, [„Kaszubski kosmos”](#) (współprodukcja z Fundacją Pomysłodajnia) reż. Piotr Wyszomirski, [„Umrzeć ze śmiechu”](#) (współprodukcja z Teatrem Miejskim w Gdyni) reż. Krzysztof Babicki

Liczba pokazów własnych: 13

Liczba pokazów impresaryjnych: brak danych

Liczba pokazów własnych poza siedzibą: 0

Udział w festiwalach i konkursach (nazwy, nagrody): 0

Teatr w internecie

[Strona internetowa](#)

[Kanał na YouTube](#) – 1,1 tys. subskrybentów

[Facebook](#) – 29 170 obserwatorów

Wpływ pandemii / sytuacji zewnętrznej na funkcjonowanie

Niezwykle cieszy nas powrót widzów na widownię Filharmonii Kaszubskiej. O ile w przypadku kina obserwować można pewien spadek, o tyle frekwencja podczas wydarzeń – koncertów czy spektakli – jest zazwyczaj na bardzo satysfakcjonującym poziomie. Zarówno „Sen Nocy Letniej po Kaszubsku”,

jak i „Umrzeć ze śmiechu” cieszą się olbrzymim zainteresowaniem widowni i niezwykle pozytywnym odbiorem publiczności.

Teatr Atelier Sopot

Rok 2022 był bardzo intensywny. Teatr przeszedł rebranding, otrzymał nową tożsamość – Teatr Atelier Sopot – nowe logo i kolory. Powiększyło się grono naszych Rezydentów. Do Sopotki Teatr Tańca i Sopotki Teatr Muzyczny Baabus Musicalis dołączył Teatr Nieduży oraz @L.U.C. Rostkowski. Zawdzięczamy im liczne premiery, spektakle i koncerty.

W naszej przestrzeni rozpoczęły działalność dzieci i młodzież z Mdk Sopot a także uczestnicy Sopotkiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Niezmiennie, prężnie działa Klub Animus 60+, organizując zajęcia dla sopockich seniorów. Sopockie Spotkania Kobiet, które inspirują oraz aktywizują zarówno kobiety jak i mężczyzn, na stałe wpisały się w kalendarz wydarzeń Teatr Atelier Sopot.

Warto przypomnieć, że nawiązaliśmy długofalową współpracę ze Stowarzyszeniem Nowe Horyzonty realizując wspólnie projekt pod nazwą Nowe Horyzonty Edukacji Filmowej.

Działo się dużo dobrego na scenie i poza nią. Gościliśmy wyjątkowe osoby i wydarzenia, na przykład podczas: XXI Masska Przegląd Teatralny, Gali Szlachetnej Paczki, letnich przedstawień dla dzieci Teatr Czwarte Miasto oraz występów chórów w ramach International Choir Festival Mundus Cantat Sopot. Dziękujemy Hanna Śleszyńska, która przeniosła nas do świata Judy Garland w spektaklu „Judy”.

Tradycyjnie scenę Teatru Atelier Sopot przekazujemy na czas wakacji Fundacji Teatr Atelier im. Agnieszki Osieckiej. Tak było i w tym roku. Warto zaznaczyć, że XXIX lato Teatralne w wydarzeniach i liczbach było imponujące; 17 tytułów, 4 premiery, 2 jubileusze, 42 wydarzenia, 8 warsztatów i ponad 5000 widzów.

*Rok 2022 to około 50 wykonawców, 100 wydarzeń i 9000 uczestników. Wiele z tych wydarzeń było możliwe do zrealizowania dzięki środkom z budżetu miasta Sopot. * z [Facebooka Teatru Atelier Sopot](#)*

Festiwale i przeglądy

Było ich więcej niż rok pandemiczny wcześniej, jednak często w okrojonej formie ze względu na mniejsze finanse.

26. edycji (26.07-6.08) [Festiwalu Szekspirowskiego](#) nadano motto: „Między niebem a sceną. Po burzy?”. W ramach festiwalu pokazano: spektakle z Włoch, Danii, Kalifornii, Czech, Norwegii oraz Polski. Międzynarodowe produkcje tej edycji wybrane zostały przez kuratorkę i producentkę teatralną Joannę Klass. Laureatem konkursu na najlepszą polską inscenizację dzieł dramatycznych

William Szekspira oraz utworów inspirowanych dziełami Williama Szekspira został Polski Teatr Tańca w Poznaniu i Bodytalk w Münster za „Romeos & Julias unplugged. Traumstadt”. Organizatorzy festiwalu zdecydowali, że spektakle biorące udział zarówno w konkursie o Złotego Yoricka, jak i oba nurty SzekspirOFF oceniane będą przez jedno międzynarodowe jury – bez podziału na dwa osobne gremia. Ogłoszony przez organizatorów festiwalu konkurs o Nowego Yoricka dla młodych reżyserów nie został rozstrzygnięty w tej edycji festiwalu. *W związku z niewystarczającą liczbą nadesłanych na konkurs propozycji reżyserskich (cztery) partnerzy projektu nie byli w stanie przeprowadzić procedury konkursowej, wybierając trzy najlepsze adaptacje, dlatego postanowili przesunąć wyłonienie trzech finałowych prac na przyszły sezon, uwzględniając te nadesłane w tym roku, lub dając ich autorom możliwość ponownego przystąpienia do konkursu. Dodatkowo autorzy nadesłanych w tym roku prac dostaną bezpłatne karnety na wszystkie wydarzenia festiwalowe.*

Działający razem, a jednak odrębnie Teatr w Oknie, przygotował maraton monospektakli w trzech odsłonach. [Mistrzowie słowa w oknach](#) (23.07-3.09) i [Mistrzowie słowa](#) (16.09-30.10). W grudniu natomiast zaprezentowano (1-4.12) [przegląd monodramów szekspirowskich](#) z Polski, Ukrainy i Wielkiej Brytanii z udziałem widzów oraz w transmisji online.

[Festiwal FETA](#) po dwuletniej przerwie odbył się jako 24. edycja (7-10.07). Spektakle pokazywane były na przeogromnej przestrzeni Parku Prezydenta Ronalda Reagana, co było dla niektórych widzów wyzwaniem.

[Festiwal R@Port](#) w 2022 nie odbył się, trzeci raz z rzędu. W dniach 29 września – 1 października 2022 w Teatrze Miejskim w Gdyni odbył się, przeniesiony z maja, [finał 15. edycji konkursu o Gdyńską Nagrodę Dramaturgiczną](#). Kapituła GND w składzie: Piotr Dobrowolski, Justyna Jaworska (przewodnicząca Kapituły), Jacek Kopciński, Grzegorz Niziołek, Jerzy Stuhr przyznali nagrodę główną Malinie Prześludze za sztukę „Jeszcze tu jesteś”.

[Festiwal Scena Wolności](#) organizowany przez Nowy Teatr w Słupsku po dwuletniej przerwie znowu pokazał charakter. Podczas 3. edycji (12-27.11) królowały zespoły krakowskie, choć najbardziej pożądanym okazał się „stary” spektakl „Samotność pól bawełnianych” Teatru im. Żeromskiego w Kielcach. Pokazano jeszcze m.in. „Pawia królowej” reż. Paweł Świątek Narodowego Starego Teatru im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie czy „Korę. Boską” reż. Katarzyna Chlebny Teatru Nowego Proxima w Krakowie. Zaprezentowano również premierę Nowego Teatru „**Ciotka Karola**” w reż. **Ihora Chayki**. Twórcami tego spektaklu są artyści z Ukrainy, którzy przybyli do Polski po wybuchu wojny 24 lutego 2022 roku (aktorzy, reżyser i autor tekstu, scenografka), muzykę komponują twórcy z Kijowa. Przedstawienie jest prezentowane w języku ukraińskim z tłumaczeniem na język polski w formie napisów wyświetlanych nad sceną. W spektaklu bierze dodatkowo udział troje aktorów słupskiego teatru – ich partie tekstu są tłumaczone na język ukraiński. Specjalnie na potrzeby tego przedsięwzięcia ukraiński reżyser i dramaturg Ihor Chayka przygotował tekst, którego tematem są polsko-ukraińskie relacje w kontekście emigracji i wybuchu wojny w Ukrainie. Spektakl powstał dzięki grantowi z programu „Creators for Ukraine” organizowanemu przez ZAiKS i CISAC; programowi Rezydencji Artystycznych realizowanemu przez Instytut Teatralny im. Z. Raszewskiego w Warszawie, programowi „Stabilisation Fund for Culture and Education” realizowanemu przez Goethe Institut oraz programowi prac interwencyjnych realizowanemu przez PCPM – Fundację Polskie Centrum Pomocy Międzynarodowej.

W Słupsku po raz pierwszy Teatr Lalki Tęcza zorganizował przy okazji jubileuszu 75-lecia teatru [Festiwal Plastyki Teatrów Lalki i Formy](#) Słupsk-Ustka (19-22.09) – wydarzenia, którego zdaniem Michała Tramera brakowało w kraju. Pokazano 11 spektakli z Polski, Niemiec i Słowacji, w tym Teatr Biuro Podróży, Teatr Animacji w Poznaniu czy Teatr Lalek Arlekin w Łodzi.

[Międzynarodowy Konkurs Interpretacji Dzieł Stanisława Ignacego Witkiewicza „Witkacy pod strzechy”](#) po raz 25. został zorganizowany (15-17.09) przez Słupskie Towarzystwo Kultury Teatralnej – Teatr Rondo oraz Słupski Ośrodek Kultury. Było na bogato. Poza spektaklami konkursowymi rozbudowano program wydarzeń towarzyszących. Były to: promocja książki „Witkacy. Drapieżny umysł”, wykład jurorki ekscentrycznej Natalii Kruszyny, warsztaty plastyczne, quiz wiedzy o wariacie z Krupówek, koncert laureatów konkursu PUMA, recital Jacka Bończyka, prezentacja nagradzanego spektaklu „Kurka wodna albo urojenie” na podstawie dramatów Witkacego w wykonaniu Polskiego Teatru Tańca z Poznania.

Niedaleko Słupska, w Ustce, po raz czwarty pokazano „FURA/Ę” ([Festiwal Ulicznych Reakcji Artystycznych](#)). Jednego dnia (2.07) – spektakle na ulicach miasta, nocne widowisko, żywe rzeźby – Teatr Akt z Warszawy, Teatr Nikoli z Krakowa, Fundacja Sztuki Ciała z Warszawy, która specjalnie sprowadziła żywe rzeźby z Teatru Lutrek z Wielkiej Brytanii oraz ze Słupska: Teatr Tęcza i Teatr Władca Lalek.

Dwudniowy (27-28.08) [Festiwal Objazdowych Teatrów Lalkowych Młodego Widza w Juszkowie edycja VI](#) – po dwuletniej przerwie spowodowanej pandemią COVID-19, kiedy impreza odbywała się w formule online reaktywowano stacjonarną wersję festiwalu – to 15 spektakli, 8 zespołów teatralnych, happeningi w wykonaniu zaproszonych artystów, czyli Międzynarodowe Improvizacje Lalkarzy. Trzy sceny plenerowe, dwa dni festiwalowe, warsztaty kreatywne dla dzieci i młodzieży. Jedna premiera (spektakl „Kot w butach z zaczarowanej czerwonej walizki” Teatru Barnaby). Jeden jubileusz artystów tworzących zespół TeatrRyle, od czterech pokoleń związanych ze sztuką lalkową, czyli Marioli i Marcina Ryl-Krystianowskich - aktorów Teatru Animacji w Poznaniu.

14. [Gdański Festiwal Tańca](#) (16-25.09) wrócił do formuły przeglądu głównego i konkursu Solo Dance Contest. Pokazano spektakle z Belgii, Izraela, Hiszpanii, Włoch i Polski. Jurorzy w składzie: Katie Duck, Konrad Kurowski oraz Erez Zohar, nagrodzili w konkursie [Solo Dance Contest](#): pierwsze miejsce – Eva Urbanová / „The Essence”, drugie miejsce -Iga Szczepańska / „Przepływ”, trzecie miejsce – Daniel

Fernández Martín / „Apolo”, czwarte miejsce -Ian Garside / „Sorites”. Nagrodę publiczności otrzymała – Megan Mazarick / „Old Swan”.

Międzynarodowy Festiwal Literatury i Teatru Between. Pomiędzy w latach 2010-2021 odbywał się w maju i trwał około tygodnia, a od 2022 roku przyjął formułę **Festiwalu Rozproszonego**. Festiwal ma charakter lokalny, ogólnopolski, europejski i globalny, czemu sprzyja trwała współpraca z kilkunastoma instytucjami z kraju i z zagranicy.

Siedmiodniowy **Ogólnopolski Festiwal Teatralny „Pociąg do Miasta”** z podtytułem *Stacja Sanatorium* (8-14.08) organizowany Teatr Gdynia Główna przez z roku na rok stawia sobie coraz ambitniejsze cele, zapraszając rzeczywiście godną reprezentację teatru zaangażowanego. Zgłoszono 70 tytułów, wybrano: Po długich i burzliwych obradach Komisji Konkursowej Ogólnopolskiego Festiwalu Teatralnego „Pociąg do Miasta 2022 – Stacja Sanatorium” wyłoniliśmy spektakle: „Historja” – Teatr na faktach/Wrocław, „Chłopaki. Prawo głosu” – Kolektyw Kobietostan/Wrocław, „Mury krzyczą albo uliczna śpiewka” – Nieformalny Kolektyw Czy/Wrocław, „A ja żyję bardzo” – Fundacja Pod Sukniami/Szczecin, „Echa” – Teatr Migro/Kraków, „Nie/Znajomi” – Teatr Gdynia Główna/Gdynia.

W Wejherowie nie odbyła się kolejna edycja **Ogólnopolskiego Przeglądu Małych Form Teatralnych im. Adama Luterka** ze względu na finanse, festiwal będzie organizowany co dwa lata.

Podczas dwudniowego **Ogólnopolskiego Przeglądu Teatrów Amatorskich „Wieżowisko” w Gniewinie**, 13. edycji (17-18.05), zaprezentowało się 13 spektakli teatralnych.

Amatorski z nazwy, z profesjonalną oprawą, gazetą festiwalową, możliwością oglądania w czasie rzeczywistym online - **Przegląd Teatrów Amatorskich im. Marka Hermanna / Kurtyna** odbył się po raz siódmy w Małym Kacku (20-26.11).

Festiwal Sztuk Autorskich i Adaptacji Windowisko ze względu na małą liczbę zgłoszeń nie odbył się znanej formule. Zaproponowana formuła nosiła nazwę Windowisko Od Nowa. W jej ramach odbyło się czytanie performatywne sztuki „[Przytul Mnie](#)” Marka Branda i pokazano spektakl „[Obca](#)”.

W czterech odsłonach i pięciu lokacjach – dwukrotnie w plenerze, online i na żywo, w terminach od 9.09-30.11 – zaprezentował się XXI [Międzynarodowy Przegląd Teatrów Masska](#). W Tczewie po dwuletniej przerwie spowodowanej pandemią odbył się XVIII Międzynarodowy Przegląd Teatrów Wspaniałych. Wystąpiło 25 grup teatralnych z Polski i zagranicy.

Pięciodniowy (4-8.10) XVII Międzynarodowy 21. [Festiwal ANIMO w Kwidzynie](#) organizowany przez Scenę Lalkową im. J. Wilkowskiego, jak zawsze bogaty w wydarzenia, tym razem, oprócz polskich zespołów gościł teatry z Czech, Hiszpanii, Słowacji i Francji.

Ponownie jednodniowy, ale bogaty w wydarzenia, odbył się w Kwidzynie [Festiwal Ulicznej Sztuki FUSy](#), organizowany przez Kwidzyńskie Centrum Kultury.

X [Festiwal Form Ulicznych „Hybzo”](#) w Nowym Dworze Gdańskim organizowany przez Żuławski Ośrodek Kultury i Fundację „Kreatywna Edukacja” tym razem był dwudniowy z potańcówką, kilkoma pokazami z finałem – Krakowskim Teatrem Ulicznym „Scena Kalejdoskop”.

Na jednodniowym XI [Festiwalu Teatrów Ulicznych w Sztumie](#) pokazano aż dziewięć spektakli.

Na jednodniowym XXVIII [Festiwalu Sztuki Ulicznej „Chojnicka Fiesta” im. Eugeniusza Mikołajczyka](#) Chojnickie Centrum Kultury zaprezentowało sześć spektakli i urządziło paradę.

Fundacja Teatru BOTO zaprezentowała konkursowe VI [Sopockie Konsekwencje Teatralne](#) – ogólnopolski przegląd małych form scenicznych (16.10-4.12) i XI edycję [Festiwalu Teatru Dokumentalnego i Rezydencji Artystycznej „Sopot non-fiction”](#) (27.08-3.09). Jak co roku było różnorodnie i wielowątkowo (nagrody: Mała Konsekwencja Teatralna (2 tys. zł) za spektakl „Wyznania” Teatru Rondo ze Słupska; Średnia Konsekwencja Teatralna (3 tys. zł) dla spektaklu „Masara” Akademii Teatralnej z Warszawy; Wielka Konsekwencja Teatralna (5 tys. zł) trafiła za spektakl „Jordan” do Teatru FETA z Warszawy). W ramach Festiwalu Dokumentalnego zaprezentowano m.in. trzy spektakle, w tym „NaXuj. Rzecz o Prezydencie Zełenskim” w reż. Piotra Siekluckiego Teatru Nowego Proxima z Krakowa oraz dwa czytania performatywne.

Pod koniec września [Festiwal BytOFFSky/poza przeciętnością](#) edycja XII zaprezentował dość obszerny, trzydniowy program, z czterema spektaklami i jak zwykle wykazał się ogromnym zaangażowaniem.

Podczas X edycji [Festiwalu Kultury Żydowskiej „Zbliżenia”](#) pokazano dwa spektakle w reżyserii Marka Branda – „Ani słowa o miłości” i „Boże mój”, odbyło się czytanie dramatu czytanie dramatu Goren Agmon „Alma i Rut” (tłum. Ela Sidi).

Jedynym teatrem, który pokazał się w ramach XVI edycji [Metropolia Jest OKey](#) był Theatre MarionBrand, teatr lalkowy z Ukrainy (obecnie z siedzibą w Polsce).

Dwa spektakle na 95. urodziny Güntera Grassa w ramach [Gdańskich GRASSowań](#) 2022 – komedia muzyczna „Zaklęte w Jantarze” reż. Irwin Appel z udziałem studentów II roku PPSWA im. D. Baduszkowej oraz pokaz w Centrum Filmowym UG rejestracji spektaklu Teatru Wybrzeże „Błaszany bębenek” reż. Adam Nalepa z 2007 r.

Nie odbyło się **Wybrzeże Sztuki**. Nie było też teatru na Openerze, choć sam festiwal się odbył po rocznej, pandemicznej przerwie.

Sukcesy (nagrody i splendory)

[Pomorskie nagrody z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru](#)

[Wielka Pomorska Nagroda Artystyczna dla Mirosława Baki](#)

[„Unbody” Hertz Haus Najlepszym Spektaklem Teatru Niezależnego „The Best Off”](#)

[„Tonja z Glimmerdalen” Teatru Miniatura z Grand Prix Międzynarodowego Festiwalu Korczak Dzisiaj](#)

Wojciech Stachura z „Betonem” Moniki Milewskiej na TOP-ie: [laureat 28. edycji Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej](#), nagroda aktorska na [Festiwalu Plastyki Teatrów Lalki i Formy Słupsk-Ustka 2022](#), [laureat gdańskiej Nagrody dla Młodych Twórców w Dziedzinie Kultury](#)

[„Gazeta Świętojańska”](#) po raz pierwszy w swej 20-letniej historii przyznała nagrody teatralne. Za rok 2022 laureatami nagrody zostały: w kategorii: Nowa nadzieja kolektyw Hertz Haus; w kategorii: Przewyższenie: Nowy Teatr w Słupsku i Teatr Lalki Tęcza w Słupsku.

Jak pomorski teatr widziany jest w ogólnopolskich podsumowaniach za 2022? [Jacek Cieślak w „Rzeczpospolitej”](#) ocenił „1989” Teatru im. Słowackiego w Krakowie i Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego jako wydarzenie roku. „1989” w [rankingu Anety Kyzioł](#) znalazł się w dziesiątce najlepszych spektakli w 2022 r. „1989” znalazł się również w [„Szczęśliwej Trzynastce” Wiesława Kowalskiego](#).

Jakub Brucheiser jako Will Szekspir w „Something Rotten, czyli coś się psuje” został dostrzeżony w [Subiektywnym Alfabetcie Teatralnym 2022 Arama Sterna](#), podobnie jak odpowiedzialni za ruch w tym spektaklu **Sylwia Adamowicz** i **Maciej Glaza** i odpowiedzialne za kostiumy **Anna Adamek** i **Martyna Kander**

Krytyka teatralna

Najczęściej o teatrze na Pomorzu piszą: Grażyna Antoniewicz, z rzadka Henryk Tronowicz („Polska Dziennik Bałtycki”), Katarzyna Fryc („Gazeta Wyborcza Trójmiasto”), Anna Jazgarska (teatralny.pl, „nietak!t”), Alina Kietrys (Magazyn Pomorski), Magdalena Raczek, Łukasz Rudziński (trójmiasto.pl), Agata Olszewska i Anna Umięcka (gdansk.pl), Beata Baczyńska, Katarzyna Wysocka, Piotr Wyszomirski (Gazeta Świętojańska), Edward Jakiel i Wojciech Jerzy Kieler (teatrologia.info), Piotr Sobierski i Jarosław Zalesiński („Teatr”), Gabriela Pewińska-Jaśniewicz (Zawsze Pomorze) oraz bloger Przemysław „Przemek” Gulda (konto na Instagramie).

Pośrednicząc między teatrem a publicznością, krytyka teatralna może realizować różne funkcje: poznawczo-oceniającą, operacyjną, postulatyczną, funkcję metakrytyczną, a dodatkowo – funkcję mitotwórczą i dokumentacyjną. Układ tych funkcji, ich współzależność i hierarchia są podstawą do wyodrębniania różnych modeli krytyki, np.: krytyki obiektywnej i subiektywnej (impresyjnej), krytyki fachowej (teatrologicznej) i dziennikarskiej, użytkowej, perswazyjnej, krytyki znawców, postrzegających spektakl jako element procesu rozwoju teatru lub krytyki profanów, zorientowanej na czas teraźniejszy.

*Krytyka teatralna może być działalnością stałą, doraźną lub prowadzoną okresowo. Można rozpatrywać ją w kategoriach profesji (zawód krytyka teatralnego) lub w kontekście jednego z nurtów aktywności pisarskiej poszczególnych autorów. Stali recenzenci są kronikarzami teatru swoich czasów, najbardziej aktywnym i kompetentnym personelem instytucji krytyki teatralnej, który Jerzy Koenig podzielił według stopnia na: sprawozdawców (tajny, skryty, półjawny), recenzentów (gorliwy, dostojny, alarmowy, sztabrecenzent), krytyków młodszych (podręczny, usługowy, etapowy) i krytyków starszych (kontrcsato, wicecsato, csato [od nazwiska Edwarda Csató, redaktora „Teatru” w latach 1952-1968]), zaś Anna Burzyńska, diagnozując status współczesnej krytyki teatralnej, według zapotrzebowania na: dziennikarza teatralnego, publicystę teatralnego, eseistę teatralnego i pisarza teatralnego (fragm. za: Encyklopedia Teatru Polskiego).**

Brak krytyki artystycznej, która cieszyłaby się uznaniem społecznym i środowiskowym powoduje, że zacierają się granice między arcydziełem a kiczem, co widoczne było spektakularnie przy wielu nieuzasadnionych standing ovation. Niektórzy nawet nie kryją się z tym, że piszą pod kątem sympatii osobistych lub zobowiązań patronackich. Strażnicy sytuacji dbają o to, by było dobrze, prowokację intelektualną czy choćby przejaw wolnej myśli zwalczają jak stonkę, nazywając co odważniejszych i niewystarczająco słodzących wypowiedzi – hejterami. Świetnie egzystuje za to „belfer”, dla którego najważniejsza jest interpunkcja. Nikomu, jak widać, nie przeszkadza, że poziom intelektualny regionu jest ustalany przez jakość komentarzy na popularnym wortalu, gdzie hejterzy „z” walczą z hejterami „spoza”. Już nie tylko w kuluarach mówi się bez ogródek o, najdelikatniej mówiąc, dodatkowych korzyściach w środowisku piszących i decydujących. Dodatkowy smutek to nikła aktywność pomorskich akademików, których, po wciąż odczuwanych stratach w osobach Joanny Puzyny-Chojki i Jana Ciechowicza, w praktyce w ogóle nie słychać w otwartym dyskursie publicznym.*

** Tekst z poprzedniego raportu nie stracił na aktualności, dlatego został ponownie przywołany*

Warte odnotowania są rozmowy krytyczne, popremierowe, jakie uprawiają w cyklu [„Po premierze”](#) na kanale TV Słupsk Daniel Klusek i Jacek Szuba.

W kontekście krytyki jako takiej oraz definiowania pojęć i wyzwań warto odnotowania są założenia akademickich celów badawczych, jakie stawia sobie [Pracownia Badawcza Between. Pomiędzy](#).

Nadrzędnym celem badawczym jest zdefiniowanie najistotniejszych we współczesnym świecie wyzwań pojawiających się na styku teatru, literatury i zarządzania. Mając na uwadze zachodzącą obecnie transformację paradygmatu funkcjonowania społecznego sztuki, przyjmujemy – jako założenie wstępne – kluczową rolę następujących kwestii:

– globalna dostępność teatru i literatury w przestrzeni wirtualnej stawia nowe wyzwania w zakresie uczestnictwa ludzi młodych w kulturze, a przy tym dopomina się nowych modeli dydaktyki akademickiej oraz ogólnodostępnej edukacji w tym zakresie;

– czynniki środowiskowe i ekologiczne doby antropocenu w sposób stanowczy infiltrują sferę teatru i literatury, stając się ważnymi tematami sztuki współczesnej, a jednocześnie determinują konieczność dogłębných przekształceń w sferze organizacji festiwalu teatralnych i literackich, a także pokrewnych

wydarzeń artystycznych;

– w świecie wysoce spolaryzowanych poglądów, zarówno na poziomie społecznym, jak i geopolitycznym, nowego znaczenia nabiera mediacyjna wartość dyskursu humanistycznego – w tym komunikacji teatralnej i literackiej – promującego dialog, postawy interkulturowe, przełamujące uwarunkowania narzucane przez czynniki ekonomiczne i polityczne.

Jak co roku rozstrzygnięto kolejną edycję [Konkursu im. Andrzeja Żurowskiego](#) na recenzje teatralne dla młodych krytyków.

Laureatem Nagrody Prezydenta Gdyni IX edycji konkursu został Adrian Chmielewski: Recenzje laureata odznaczają się wyraźnie deklarowaną postawą krytyczną, otwartą na teatr tworzący nowe wartości. Zgłoszone na konkurs recenzje analizują ważne problemy, w których spektakl jest kanwą do rozważań na podstawowe tematy przedstawienia: holocaust, śmierć, starość, chorobę, nieśmiertelność, system patriarchalny i jego rozpad. Teksty laureata są wnikliwe, ciekawe formalnie i interesująco napisane.

Laureatką Nagrody Marszałka Województwa Pomorskiego IX edycji konkursu została Wiktoria Tabak. Recenzje laureatki wyróżniają się precyzyjną analizą spektakli, głęboką znajomością tradycji teatralnej i zdolnością wiązania współczesnych wydarzeń z odniesieniami do historii teatru. Autorka umiejętnie wiąże wnikliwą analizę tekstu, będącego punktem wyjścia spektaklu, z oceną jego znaczenia i z wszechstronnym, z zachowaniem dbałości o szczegóły, opisem formy scenicznej.

Wydawnictwa

Tytuł: [Teatr żydowski w Gdańsku 1876–1968](#)

Autorka: Mieczysław Abramowicz

Wydawcy: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego i Muzeum Narodowe w Gdańsku 2022

W publikacji, będącej rozszerzoną wersją pracy doktorskiej, Mieczysław Abramowicz szczegółowo omawia dzieje teatru żydowskiego w Gdańsku na przestrzeni XIX i XX wieku: począwszy od pierwszych występów Nathana Schwarza w 1876 roku, poprzez działalność stałego Teatru Żydowskiego w latach 30. XX wieku, aż po występy teatru Idy Kamińskiej po drugiej wojnie światowej. Wzbogacona licznymi, dotychczas nigdzie niepublikowanymi ilustracjami książka przywołuje miejsca, w których występowali aktorzy, i przybliża biogramy związanych z teatrem żydowskim artystów.*

Tytuł: [Teatr kaszubski/ Kaszëbsczi teater](#)

Autor: Daniel Kalinowski

Wydawca: Zrzeszenie Kaszubsko-Pomorskie, 2021

Najnowszy tom Vademecum Kaszubskiego ujmuje zjawiska kulturowe związane z teatrem kaszubskim (utwory zaprezentowane na scenie w języku kaszubskim). Kaszubski teatr wywodzi się z trzech źródeł: z dawnych obrzędów, których część przetrwała do dziś i znalazła odzwierciedlenie w scenariuszach widowisk wiążących się ze ścinaniem kani, dożynkami lub sobótką; z obrzędowości wigilijno-noworocznej łączącej tradycję chrześcijańską z ludowym postrzeganiem rzeczywistości - z gwizdów, jasełek czy herodów - oraz teatru amatorskiego popularnego od końca XIX w., a istniejącego do dziś. Osobnymi kategoriami, które mają związek z teatrem kaszubskim, są widowiska

pasyjne, rytuały pielgrzymkowe, teatralizowana obrzędowość, inscenizacje historyczne oraz kabarety. (...)*

Tytuł: [Gdańskie ślady Szekspira. Chodowiecki & Limon](#)

Autor: red. Piotr Stepnowski, Joanna Kamień

Wydawca: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, 2022

Nie mogę wyjść z podziwu dla Gdańskich śladów Szekspira – dwujęzycznego wydawnictwa poświęconego Danielowi Chodowieckiemu i profesorowi Jerzemu Limonowi. Pierwszy był utalentowanym i cenionym rysownikiem, drugi znakomitym filologiem angielskim, historykiem i teoretykiem teatru. Choć żyli w różnych epokach, połączył ich Gdańsk i, oczywiście, Szekspir. Chodowiecki ilustrował sztuki wielkiego dramaturga, swoją szekspirowską przygodę zaczynając od wizyty w berlińskich teatrach XVIII stulecia. Limon dzieła Szekspira wszechstronnie analizował i tłumaczył, zabierając czytelników swoich książek do teatrów angielskich przełomu XVI i XVII wieku. Nieprzeciętne osobowości dawnego artysty i współczesnego badacza odcisnęły równie silne piętno na ich pracach. Ilustracje Chodowieckiego są wyrafinowaną interpretacją utworów Szekspira i ukrytym komentarzem do wydarzeń, którymi żyła ówczesna Europa.*

Książka otrzymała wyróżnienie w edycji 2022 konkursu Gaudeamus – nagrody Stowarzyszenia Wydawców Szkół Wyższych.

Tytuł: [Skąd ja panią znam?](#)

Autorka: Katarzyna Ostrowska

Wydawca: Prószyński i S-ka, 2022

Ciekawa, niebanalna, ale i zwyczajna – rozmowa z Dorotą Kolak, wyjątkową aktorką, ale przede wszystkim niezwykłą kobietą. O strachu przed czerwonym dywanem, o niewymawialnym „r”, o bżowej babuleńce i panu Andersenie, o tym, że nie warto bać się Virginii Woolf..., o nalewkach męża i domu wśród sosen. A przede wszystkim o aktorstwie i rolach nie tylko tych na scenie, ale też w życiu. O byciu żoną, matką i babcią, o kąpielach w jeziorze i odnawianiu mebli. Rozmowy (Doroty Kolak i Katarzyny Ostrowskiej) odbywały się w różnych miejscach i okolicznościach, często przerywane telefonami od córki, niespodziewanym wyjazdem, a ostatnio pandemią. To prawdziwie babska opowieść o kilkunastu latach spotkań przy kawie i herbacie, bywało że niedokończonych, bez dat i chronologii.*

Tytuł: [Dobry adres](#)

Autorka: Władysław Zawistowski

Wydawca: Instytut Badań Literackich PAN, 2022

„Dobry adres. Dramaty” Władysława Zawistowskiego to wybór dramatów z lat 1980-2013 wydanych przez Instytut Badań Literackich PAN pod redakcją prof. Zbigniewa Majchrowskiego w serii „Dramat polski. Reaktywacja”.

Tytuł: [Tęcza – mały wielki teatr](#) – monografia naukowa na 75-lecie Teatru Lalki Tęcza

Autor: praca zbiorowa pod red. Karola Suszczyńskiego

Wydawnictwo: Teatr Lalki Tęcza

To nie tylko zbiór najważniejszych informacji, ale monografia zawiera także krytyczne opracowania najważniejszych tematów, wśród autorów tuż praktyki i krytyki teatralnej oraz humanistyki (m.in. Marek Waszkiel, Daniel Kalinowski, Lucyna Kozień, Marzenna Wiśniewska). Za całość tej starannie opracowanej i wydanej książki odpowiedzialny jest Karol Suszczyński. Z kart monografii dowiemy się m.in., że „1 września 1946 r. E. i T. postanawiają założyć w Tuchomiu [(pow. bytowski, woj. szczecińskie) – dzisiaj pomorskie, przyp. red.]. (...) Prywatne przedsięwzięcie Czaplińskich zostaje zarejestrowane jako Objazdowy Teatr Marionetek”. 26 grudnia 1946 r. wystawiono prapremierę „Szopki polskiej” L. Szczepańskiego i właśnie prapremierowość wyróżnia Tęczę szczególnie. Teatr jeździł po regionie przez 20 lat i w 1966 r. dostał stałą siedzibę w Słupsku, a tak naprawdę to w roku 1970, bo cztery lata trwał remont. Warto wejść w posiadanie monografii, a jeśli miałbym się czepiać czegokolwiek, to tylko uporządkowania i „uprzyjaźnienia” kroniki (np. ponumerowanie premier).**

Tytuł: [Gdański teatr „elżbietański”](#)

Autor: Jerzy Limon

Wydawnictwo: słowo/obraz terytoria

Jerzy Limon prezentuje działalność angielskich wędrownych zespołów teatralnych w Gdańsku w pierwszej połowie XVII wieku. Ich aktywność wiązała się z powstaniem i dziejami pierwszego na terenie Polski teatru publicznego, zwanego Szkołą Fechtunku. Tezy wyłożone w tej książce dały podwaliny pod jeden z najbardziej niezwykłych teatrów świata – Gdański Teatr Szekspirowski.

* Wykorzystane opisy pochodzą z materiałów nadesłanych, medialnych oraz opisów wydawnictw.

** Z artykułu Gazety Świątojańskiej

Personalia

[40 lat pracy artystycznej Marzeny Nieczui-Urbańskiej](#)

[35 lat pracy artystycznej Grzegorza Gzyla](#)
[35 lat pracy artystycznej Jacka Westera](#)
[Anna Wakulik dramaturżką Teatru Wybrzeże](#)

Pożegnania

[Barbara Kraftówna](#) (1928-2022)
[Ryszard Moskaluk](#) (1924-2022)
[Halina Winiarska](#) (1933-2022)
[Sabina Mielczarek](#) (1927-2022)

Dobre praktyki

[Nowy Teatr i Teatr Lalki Tęcza przeciw przemocy](#)

[Nowy Teatr podaje do publicznej wiadomości informacje nt. warunków zatrudnienia w komunikacie o castingu do spektaklu](#)

Scena Inicjatyw Aktorskich – Teatr Miniatura

Projekt Inicjatyw Aktorskich – Teatr Muzyczny

Warte odnotowania

Teatr Rondo obchodzi 50 lat: [poszukiwanie wspomnień Rondowców](#), [50. rocznica pierwszej premiery Teatru Rondo](#), 17 wieczorów dedykowanych osobom, inicjatywom i teatrom

[Lalki w delegacji](#) – Akcja jest częścią obchodów 75-lecia teatru. Tęcza dysponuje zbiorem ponad 500 lalek ze spektakli teatralnych. Lalki opowiadają swoją własną historię, a przy każdej z nich jest tabliczka z informacją o spektaklu, z którego pochodzi oraz o jubileuszu.

[12 odcinków videokronik Teatru Wybrzeże](#). Celem serii jest popularyzacja historii Teatru Wybrzeże. W ramach cyklu średnio raz w miesiącu przypominane są wybrane wydarzenia, które opatrzone komentarzem, cytatami z recenzji i zdjęciami.

[Sztuka się robi: konkurs Teatru Miniatura](#) na koncepcję spektaklu dla dzieci – w roku 75-lecia teatru lalkowego w Trójmieście rozpoczęto nowy projekt mający na celu rozwój teatru dla dzieci i młodzieży poprzez poszukiwania w zakresie nowych tematów i form, biorąc pod uwagę współczesne trendy w myśleniu o dzieciństwie, edukacji oraz dostępności.

[Zarządzanie i komunikacja w sztukach scenicznych – nowy kierunek studiów na UG](#)

Uchwałą Senatu Uniwersytetu Gdańskiego z 26 maja 2022 r. patronem nowo powstałego [Centrum Teatralnego UG](#) został prof. dr hab. Jan Ciechowicz. Centrum jest jednostką uformowaną w oparciu o

siły kadrowe Zakładu Dramatu, Teatru i Widowisk. W maju nadano także imię prof. Jerzego Limona Sali Teatralnej UG.

Powstała [Pracownia Badawczej Between. Pomiedzy / Between. Pomiedzy Research Group](#) (BPRG) afiliowana jest przy Zakładzie Badań nad Sztukami Scenicznymi Uniwersytetu Gdańskiego (Instytut Anglistyki i Amerykanistyki), powołana została do działalności 4 lutego 2022 roku na mocy decyzji prof. dr. hab. Piotra Stepnowskiego, JM Rektora Uniwersytetu Gdańskiego, a prowadzona jest przez dr. hab. Tomasza Wiśniewskiego, prof. UG. Projekty badawcze / Program Wsparcia Humanistyki Gdańskiej: „Teatr – Literatura – Zarządzanie” – kierownik: dr hab. Tomasz Wiśniewski, prof. UG (2022-2024); „Przestrzenie teatru – teatr przestrzeni. Mapa trójmiejskich zjawisk teatralnych w latach 1989-2021” – kierownik: dr Katarzyna Kręglewska (2021-2023);

13 lat [PC Dramy](#), z udziałem pomorskich aktorów. W 2022 odbyło się siedem czytań. Przy okazji warto odnotować, że Klub Żak obchodził w 2022 r. 65-lecie istnienia.

Spotkania [Teatru przy stole](#) rozpoczęły się w maju – w nowym miejscu – Sopotece. Cykl spotkań odbywał się do 2022 r. w Dworcu Sierakowskich. Czytania koordynowane od stycznia 2016 r. są przez prof. Małgorzatę Jarmułowicz. Opiekę reżyserską nad projektem od lat sprawuje Krzysztof Gordon. W 2022 odbyło się pięć czytań z udziałem aktorów Teatru Wybrzeże.

Rozwija się [Platforma Teatru Amatorskiego](#), prowadzona od 2019 przez gdańskie Stowarzyszenie Lampart.

Dwa pomorskie teatry (Sopocki Teatr Tańca, Teatr Lalki Tęcza) zarejestrowały się na platformie [dramox.pl – międzynarodowej platformie teatru online](#), która działa na zasadzie miesięcznej opłaty subskrypcyjnej.

Rekomendacje

Teatr to jedyne miejsce, w którym można mówić prawdę prosto w oczy
Luk Perceval

Ciągle jest czas na restart w myśleniu o teatrze artystycznym i finansowaniu teatru. Czas na wymianę myśli, inspiracji i ludzi. Czas na wizje i wizjonerów.

Należy skierować większy strumień pieniędzy na innowacyjne projekty artystyczne. Stworzyć właściwie „oprzyrządowane” miejsce dla inicjatyw artystycznych. Off nie powinien być tylko wyzebrany, ale może być także profesjonalnie oświetlony, nagłośniony i promowany. Najlepsze praktyki w tym względzie to Ośrodek Teatralny Rondo w Słupsku i Chojnickie Centrum Kultury. Paradoksalnie Trójmiasto, centrum województwa, nie ma takich miejsc i nie ma woli, by takie miejsca powstały albo zostały zaadaptowane. Pomyślmy, jak wykorzystać rezerwy tkwiące w istniejących teatrach, skoro na nowe nas nie stać. Bez prawdziwej, realnej alternatywy nasz teatr się nie rozwinie. Potrzebujemy synergii powstałej z różnorodności zamiast dominacji.

Przy doskwierającym braku miejsc w Trójmieście konieczny do zmiany sytuacji jest nowy mechanizm finansowania wspierający produkcję i eksploatację realizacji pozainstytucjonalnych.

Skoro teatr jest najważniejszy, a jest, może warto budować nową publiczność poprzez domyślaną edukację kulturalną? Ciągłą, a nie projektową. Teatr jako przedmiot nauczania w szkołach

samorządowych? Czemu nie, nie bylibyśmy aż tak oryginalni w tym względzie, a pomysł przyniósłby już po kilku latach gwarantowane efekty.

Konieczne należy przywrócić artystom i autorytetom intelektualnym, chyba że tego absolutnie nie chcą, należne miejsce w społeczeństwie. Odbudować krytykę artystyczną, na co nie trzeba niebotycznych środków. Efekt tych działań byłby piętrowy.

Najwyższy czas na realizację podstawowej zasady nowoczesnego społeczeństwa – subsydiarności. Organizatorem/głównym podmiotem prowadzącym: teatru instytucjonalnego, festiwalu, cyklu dużych wydarzeń, profesjonalnego medium, badania – może być kompetentna organizacja pozarządowa. Dobre praktyki w tym względzie znane są już w Polsce. *

** Tekst z poprzedniego raportu nie stracił na aktualności, dlatego został ponownie przywołany*

Opracowali: Magdalena Olszewska, Piotr Wyszomirski

Raport przygotowano w ramach zadania „Pomorze Kultury – monitoring i promocja kultury województwa pomorskiego w 2022 roku”, zrealizowanego ze środków Województwa Pomorskiego.